สหสัมพันธ์สำหรับการทำนายความดันตกคร่อมของการไหล ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2561

CORRELATION FOR PRESSURE DROP PREDICTION OF FLOW THROUGH HEAT EXCHANGER FINS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Degree of Master of Engineering in Mechanical Engineering Suranaree University of Technology

Academic Year 2018

สหสัมพันธ์สำหรับการทำนายความดันตกคร่อมของการไหล ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

มหาวิทยาลัยเทค โน โลยีสุรนารี อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(รศ. คร.บัณฑิต กฤตาคม) ประธานกรรมการ

lenate C.

(ผศ. คร.กีรติ สุลักษณ์) กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

(ผศ. คร.กระวี ตรีอำนรรค)

กรรมการ

(ศ. คร.สันติ แม้นศิริ) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการและพัฒนาความเป็นสากล

(รศ. ร.อ. คร.กนต์ธร ชำนิประศาสน์) คณบดีสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

จงยศ เทียนดำ : สหสัมพันธ์สำหรับการทำนายกวามดันตกกร่อมของการไหลผ่าน กรีบแลกเปลี่ยนกวามร้อน (CORRELATION FOR PRESSURE DROP PREDICTION OF FLOW THROUGH HEAT EXCHANGER FINS) อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กีรติ สุลักษณ์, 111 หน้า.

เกียร์เป็นชิ้นส่วนสำคัญในระบบขับเคลื่อนของรถยนต์ ในขณะเกียร์ทำงานต้องอาศัยน้ำมัน ้เกียร์ช่วยหล่อลื่นป้องกันความเสียหาย เมื่อเกียร์ทำงานเป็นเวลานานจะเกิดความร้อนสะสมในน้ำมัน เกียร์ จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนเพื่อลดอุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ อุปกรณ์ดังกล่าว ้ประกอบด้วย ครีบแลกเปลี่ยนความร้อนวา<mark>งเร</mark>ียงซ้อนกันเป็นชั้น ๆ เมื่อน้ำมันเกียร์ไหลผ่านจึงเกิด ้ความดันตกคร่อม ซึ่งเพิ่มขึ้นตามลักษณะก<mark>ารใหล</mark>และรูปทรงของครีบ ความดันตกคร่อมเป็นตัวแปร ้สำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของอุปกรณ์ การทดลองเพื่อให้ได้ก่าความคันตกคร่อม ในกรณีที่สนใจต่าง ๆ มีต้นทุนค่าใช้ง่ายที่สูง และ<mark>ใ</mark>ช้เวลานาน การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยทำนายจึงเป็น ทางเลือกที่ประหยัดและ ได้ผลลัพธ์รวดเร็วขึ้น งานวิจัยนี้ศึกษาความดันตกคร่อมของการ ไหลผ่าน ครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่มีระยะพิทช์ 1.75, 2.613, 3, และ 4 มิลลิเมตร ความสูงครีบ 2, 3, 4, และ 5 มิลลิเมตร มุมเอียงครีบ 10, 18.59, 30, และ 45 องศา อัตราการไหล 5, 10, 15, และ 20 ลิตร/นาที และอุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ 10, 100, และ 120 ℃ โดยใช้ค<mark>อม</mark>พิวเตอร์ร่วมกับแบบจำลองการไหล ปั่นป่วน k – ω ผลการจ<mark>ำลอ</mark>งพบว่า ความคันตกคร่อมสูงขึ้น เมื่ออัตราการไหลเพิ่มขึ้นและอุณหภูมิ ของน้ำมันเกียร์ต่ำถง เมื่อพิจารณาขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนพบว่า ความคันตกคร่อมลดลง เมื่อระยะพิทช์ ความสูง<mark>ครีบแล</mark>ะมุมเอียงครีบเพิ่มขึ้น โ<mark>คยปัจจัย</mark>ขนาคที่มีอิทธิพลต่อความคันตก คร่อมเรียงลำดับจากมากสุ<mark>ดคือ อัตราการไหล อุณหภูมิของน้ำ</mark>มันเกียร์ ระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงกรีบ ตามถำคับ ผลการจำลองถูกนำไปสร้างสหสัมพันธ์สำหรับทำนายความคันตกคร่อม พบว่าสมการสหสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นให้ค่าความคลาคเคลื่อนเฉลี่ยของการคำนวณที่ 5.97 % เมื่อ เทียบกับผลการทดลอง

สาขาวิชา <u>วิศวกรรมเครื่องกล</u> ปีการศึกษา 2561

ลายมือชื่อนักศึกษา _______ ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา _____

JONGYOS TIANDUM : CORRELATION FOR PRESSURE DROP PREDICTION OF FLOW THROUGH HEAT EXCHANGER FINS. THESIS ADVISOR : ASST. PROF. KEERATI SULUKSNA, Ph.D., 111 PP.

CORELATION/CFD/PRESSURE DROP/HEAT EXCHAGER FINS

Gear is an important part of the car power transmission system. While its working, the gear system requires gear oil to help lubricating and preventing damage. When the gear operates for a long time, it will result in heat accumulation in gear oil. Therefore, it is necessary to use the heat exchanger to reduce the high temperature of the gear oil. The heat exchanger device consists of fins stacked by layers arrangement. When the gear oil flows through this device, the pressure drop will appear and increase by the flow and fin shape characteristics. Pressure drop is an important factor that affects the performance of the device. To do experiment for obtaining the pressure drop through such device are spent with high cost and time consuming. Using the computer simulation for predicting the results are an economical and faster alternatively. The research investigates the pressure drop of the gear oil flow through the heat exchanger fins. The investigations have been performed on fins with pitch length of 1.75, 2.613, 3, and 4 mm, fin heights of 2, 3, 4, and 5 mm, fin inclinations of 10, 18.59, 30, and 45 degree, based on the oil flow rates of 5, 10, 15, and 20 L/min, and oil temperature of 40, 100, and 120 °C. The computer simulation has been investigated on k-ɛ turbulent model. The results found that, the pressure drop increased when the oil flow rate increased and the oil temperature decreased. Considering the fin sizes effect, it is found that, the pressure decreased as the pitch length, fin height, and fin inclination angle increased. By the size factor that influences the pressure drop in descending order are oil flow rate,

oil temperature, pitch length, fin height, and fin inclination angle, respectively. The simulation results are used to formulate the correlation for predicting the pressure drop. It is found that the developed correlation gives an average calculation error of 5.97% compare with the experimental data.

School of Mechanical Engineering

Academic year 2018

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้จะสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กีรติ สุลักษณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่มอบโอกาสในการศึกษาต่อ ระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งยังเป็นผู้ให้ความรู้ คอยให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์ และให้กำลังใจในการทำงานวิจัยต่อไป

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และสาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สำหรับโอกาส ในการศึกษา และทุนการศึกษา

ขอขอบคุณคณาจารย์ในสาขาวิชา<mark>ที่คอยติ</mark>ดตามการดำเนินงาน ให้กำลังใจและให้คำแนะนำ ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ เลขานุการ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล ที่คอยให้ความช่วยเหลือและให้ คำแนะนำในการเตรียมเอกสารต่าง ๆ

ขอขอบคุณเพื่อน พี่ น้องในกลุ่มวิจัยพลศาสตร์การไหลเชิงคำนวณ รวมถึงบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลทุกท่าน ที่คอยให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำในการเรียนและการทำ วิจัยด้วยดีเสมอมา

ท้ายนี้ขอขอบคุ<mark>ณร่</mark>างกายและจิตใจของข้าพเจ้าที่เข้มแข็งและยืนหยัดจนสามารถทำให้ งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง

สำหรับคุณงามควา<mark>มคีอันใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่</mark>มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับบิดา มารดา ซึ่งเป็นที่รักและเการพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เการพทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชากวามรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

จงยศ เทียนดำ

สารบัญ

บทคัด	ย่อ (ภา	าษาไทย)	ก
บทคัด	ย่อ (ภา	าษาอังกฤษ)	บ
กิตติกร	รรมปร	ะกาศ	٩
สารบัเ	ប្រ		จ
สารบัเ	บูตาราง	۹ <u>ــــــــــــــــــــــــــــــــــــ</u>	¥
สารบัเ	บูรูป		<u>ഏ</u>
คำอธิบ	ายสัญ	ุเล้กษณ์และคำย่อ	Ĵ
บทที่			
1	บทนํ	in	1
	1.1	ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
	1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
	1.3	ขอบเขตของการวิจัย	2
	1.4	ประโยชน์ที่กาดว่าจะได้รับ	2
2	ปริทั	íศน์วรรณกรรมแ <mark>ละงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง</mark>	
	2.1	บทนำ	
	2.2	สมการควบคุมการไหล	
		2.2.1 สมการอนุรักษณ์มวล	4
		2.2.2 สมการอนุรักษ์โมเมนตัม	4
		2.2.3 สมการแบบจำลองการใหลปั่นป่วน $k-arepsilon$	4
		2.2.4 สมการแบบจำลองการใหลปั่นป่วน <i>k – & SST</i>	5
	2.3	ความคันตกกร่อมและการสูญเสีย	7
		2.3.1 การสูญสียหลัก	8
		2.3.2 การสูญเสียย่อย	8

สารบัญ (ต่อ)

2.4	ระเบียา	⊔วิธีไฟในต์โวลุม	9
	2.4.1	เซลล์	10
	2.4.2	เงื่อนไขขอบเขต	10
2.5	การสร้	างสหสัมพันธ์	11
	2.5.1	กำลังสองน้อยที่สุดเ <mark>ชิงเ</mark> ส้น	11
	2.5.2	กำลังสองน้อยที่สุ <mark>ดพหุนา</mark> ม	
	2.5.3	กำลังสองน้อยที่สุ <mark>ด</mark> แปลง <mark>รู</mark> ป	13
2.6	งานวิจั	ยที่เกี่ยวข้อง	
	2.6.1	ผลกระทบขอ <mark>งกา</mark> รเปลี่ยนแ <mark>ปล</mark> งรูปร่างและขนาคครีบแลกเปลี่ยน	
		ความร้อน <mark>ต่อ</mark> ความคันตกกร่อม <mark>ของ</mark> การไหล	
	2.6.2	ผลกระ <mark>ทบข</mark> องการขวางการไหล <mark>ต่อก</mark> วามดันตกคร่อมของการไหล <u></u>	17
	2.6.3	สหสัมพันธ์ในการใช้งานทางด้านวิศวกรรม	
ີ ວີຮີດຳ	แนินการ	วิจัย	19
3.1	บทนำ	<u> </u>	19
3.2	ตรวจส	'อบ <mark>การใช้งานซอฟต์แว</mark> ร์	19
3.3	ข้อมูลา	ทั่วไปเกี่ยวกั <mark>บปัญหาที่วิเคราะห์ไ</mark>	24
	3.3.1	ครีบแลกเปลี่ยนความร้อน	25
	3.3.2	สมบัติของน้ำมันเกียร์	28
3.4	การจำส	กองความคันตกคร่อมผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน	28
	3.4.1	การสร้าง โคเมนเพื่อจำลองทางคอมพิวเตอร์ <u>.</u>	29
	3.4.2	การกำหนดค่าสำหรับคำนวณทางคอมพิวเตอร์	
	3.4.3	การกำหนดเงื่อนไขขอบ	
	3.4.4	การสร้างกริดและการทดสอบความเป็นอิสระของกริด	38
	3.4.5	การหาความคันตกคร่อมของการไหล	40
	2.4 2.5 2.6 ວີຣັດ ຳ 3.1 3.2 3.3 3.4	 2.4 ระเบียร 2.4.1 2.4.2 2.5.1 2.5.2 2.5.3 2.6 3.1 3.1 3.1 3.1 3.3 3.3.1 3.4.1 3.4.2 3.4.3 3.4.4 3.4.5 	 2.4 ระเบียบวิธีไฟไนด์ไวลุม

สารบัญ (ต่อ)

		3.5.1	ความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมกับอัตราการใหลและอุณหภูมิ	
			ของน้ำมันเกียร์	41
		3.5.2	ความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมกับขนาคของครีบแลกเปลี่ยน	
			ความร้อน	42
4	ผลก	ารดำเนิน	การวิจัย	
	4.1	บทน <u>ำ</u>		
	4.2	ผลของ	อุณหภูมิและอัตราก <mark>ารไหลต่</mark> อความดันตกคร่อมอ้างอิง <u>.</u>	
	4.3	ผลของ	การเปลี่ยนแปลงขนาดครีบต่อความดันตกคร่อม	48
		4.3.1	ผลของระยะพิ <mark>ทช์ต่อกวามคัน</mark> ตกคร่อม <u>.</u>	
		4.3.2	ผลของความ <mark>สูงค</mark> รีบต่อควา <mark>มดั</mark> นตกกร่อม	
		4.3.3	ผลของมุ <mark>มเอีย</mark> งครีบต่อความดัน <mark>ตก</mark> คร่อม	
	4.4	การสร้	างสหสัมพันธ์	51
		4.4.1	ผลกร <mark>ะ</mark> ทบจากอุณหภูมิและอัตราการใหล	
		4.4.2	ผลกระทบจากขนาดครีบ	
		4.4.3	กระบวนการหาแฟกเตอร์คัด	
		4.4.4	การทวนสอนการใช้งานสหสัมพันธ์	
5	บทส	รุปและงํ	้อเสนอแนะ	
	5.1	สรุปผล	าการวิจัย	64
	5.2	ข้อเสน	อแนะ ปลียเทคโนโลยจุจุ	
รายการ	เอ้างอิง	1		<u></u> 67
ภาคผน	เวก			
ກາ	คผนวเ	ก ก. ผล	จำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านกรีบแลกเปลี่ยนความร้อน.	70
ກາ	คผนวเ	กข.ผล	กวามดันตกกร่อมจากผลการทบของขนาดกรีบแลกเปลี่ยนกวามร้อน <u></u>	
ກາ	คผนวร	กค.คว	ามสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมกับขนาคครีบแลกเปลี่ยนความร้อน	92
ກາ	คผนวเ	กง. ควา	เมคลาดเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วย	
		คอม	มพิวเตอร์	
ประวัติ	ผู้เขียน	Į		111

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

2.1	ค่าคงที่ของตัวแปรสำหรับสมการขนส่งของแบบจำลองการใหลปั้นป่วน $k-arepsilon$ 5
2.2	ค่าคงที่ของตัวแปรสำหรับสมการขนส่งของแบบจำลองการใหลปั่นป่วน SST7
3.1	การตั้งค่าการจำลองด้วยแบบจำลองกา <mark>รไ</mark> หลปั่นป่วน <i>k – є</i>
3.2	สมบัติของน้ำมันเกียร์ที่อุณหภูมิต่าง ๆ
3.3	ผลการจำลองความคันตกคร่อมของ <mark>การ ใหล</mark> ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
3.4	ขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อ <mark>น</mark> ที่สัมพ <mark>ัน</mark> ธ์กับกรณีทคสอบต่าง ๆ
3.5	การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหาสำหรั <mark>บกา</mark> รจำลอง <mark>การ</mark> ใหลราบเรียบ
3.6	การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหาสำหรับแบบจำลองการใหลปั่นป่วน <i>k – є</i>
3.7	การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหา <mark>สำห</mark> รับแบบจำลองการ <mark>ใหล</mark> ปั่นป่วน SST
3.8	ความดันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนจากการทดลอง
	และการจำลองการใหล
3.9	เงื่อนไขขอบสำหรับจำลองการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
4.1	ตัวแปรอ้างอิงของ <mark>ครีบแล</mark> กเปลี่ยนความร้อน
4.2	ความดันตกคร่อมของก <mark>ารใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความ</mark> ร้อนจากการทดลอง
	และจำลองการไหลกรณีอ้างอิง
4.3	สัมประสิทธิ์ m, n กับอุณหภูมิน้ำมันเกียร์
4.4	สัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ a, b
4.5	สัมประสิทธิ์ความสูงครีบ c, d ที่มุมเอียงครีบต่าง ๆ
4.6	ค่าสัมประสิทธิ์ m, n และแฟกเตอร์คัคที่อุณหภูมิต่าง ๆ
4.7	ความคลาดเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการทดลองที่กรณีครีบอ้างอิง
ก.1	ผลจำลองความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
٩.1	ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์

สารบัญรูป

รูปที่

รูปแบบเซลล์ (ซ้ำย) Hexahedron และ (ขวา) Tetrahedron10
รูปท่อกลมสำหรับการตรวจสอบการใช้งานซอฟต์แวร์
แผนภูมิมูดี
กริดของท่อที่ใช้ในการทดสอบซอฟ <mark>ต์แวร์.</mark> 21
เงื่อนไขขอบสำหรับจำลองการไหล <mark>ด้วยซอ</mark> ฟต์แวร์
คอนทัวร์ความดันตรงแนวกึ่งกลางท่อ
คอนทัวร์ความเร็วตรงแนวกึ่งก <mark>ลาง</mark> ท่อ23
เวกเตอร์ความเร็วที่หน้าตัดกลางท่อ
อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร <mark>้อน</mark> ของน้ำมันเกียร์
ลักษณะการจัดเรียงครีบในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์
ลักษณะครีบแลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์ในแต่ละชั้น
ลักษณะครีบแลกเ <mark>ปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์ในแต่ละเซ</mark> ลล์
รูปทรงของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
รูปทรงโดเมนที่วิเคราะห์
เปรียบเทียบลักษณะกริคบริเวณมุม
โดเมนของน้ำมันเกียร์สำหรับใช้จำลองการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (mm)32
อัตราการใหลและความคันตกคร่อมของแบบจำลองการใหลแบบต่าง ๆ และผลการทคลอง36
เงื่อนไขขอบการจำลองการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
กริดสำหรับใช้จำลองการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
รูปแบบกริคที่ใช้ในการจำลองคอมพิวเตอร์
จำนวนเซลล์และความคันตกคร่อมครีบแลกเปลี่ยนความร้อน
แผนภูมิความสัมพันธ์ของตัวแปรกับความคันตกคร่อม43
ความดันตกคร่อมกับอัตราการไหลของน้ำมันเกียร์กรณีอ้างอิง
คอนทัวร์ความดันของครีบที่อัตราการใหลต่าง ๆ47
คอนทัวร์ความคันของกรีบอ้างอิงที่อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ต่าง ๆ

หน้า

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.4	เส้นการใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบที่อัตราการใหลต่าง ๆ
4.5	สัคส่วนระยะพิทช์กับสัคส่วนความคันตกคร่อม 49
4.6	สัคส่วนความสูงครีบกับสัคส่วนความคันตกคร่อม
4.7	สัคส่วนมุมเอียงครีบกับสัคส่วนความคั <mark>น</mark> ตกคร่อม51
4.8	อุณหภูมิน้ำมันเกียร์กับสัมประสิทธิ์ m <mark>, n</mark> 53
4.9	ระยะพิทช์กับสัคส่วนความคันตกคร่อม
4.10	สัคส่วนความสูงครีบกับสัมประสิท <mark>ธ</mark> ์ระยะพิทช์ _a 55
4.11	สัคส่วนมุมเอียงกับสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ b และสัมประสิทธิ์ความสูงครีบ c, d
4.12	การดัดผลการจำลองด้วยกอมพิ <mark>วเต</mark> อร์เข้าสู่ผ <mark>ลกา</mark> รทดลอง
4.13	อุณหภูมิน้ำมันเกียร์กับแฟกเต <mark>อ</mark> ร์คัค K _m , K _n
4.14	ความดันตกคร่อมกับอัตร <mark>ากา</mark> รใหลงากการทดลอ <mark>งและ</mark> สหสัมพันธ์ที่กรณีครีบอ้างอิง
V.1	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 10 องศา
ข.2	สัคส่วนความคันตุก <mark>คร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุม</mark> เอียงครีบ 18.59 องศา
ข.3	สัคส่วนความคัน <mark>ตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุ</mark> มเอีย <mark>งครีบ</mark> 30 องศา
ข.4	สัคส่วนความคันต <mark>ุกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงคร</mark> ีบ 45 องศา
ข.5	สัคส่วนความคันตกคร่ <mark>อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระ</mark> ยะพิทช์ 1.75 mm
ข.6	สัคส่วนความค้นตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 2.613 mm
ข.7	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 3 mm
ป.8	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 4 mm
บ.9	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนมุมเอียงกรีบที่ความสูงกรีบ 2 mm
V.10	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนมุมเอียงกรีบที่ความสูงกรีบ 3 mm
V.11	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนมุมเอียงกรีบที่กวามสูงกรีบ 4 mm
ข.12	สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนมุมเอียงกรีบที่กวามสูงกรีบ 5 mm
ค.1	สัคส่วนความค้นตกคร่อมและสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 10 องศา
ค.2	สัคส่วนความคันตกคร่อมและสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 18.59 องศา
ค.3	สัคส่วนความค้นตกคร่อมและสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 30 องศา

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่		หน้า
ค.4	สัคส่วนความคันตกคร่อมและสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 45 องศา	94
ค.5	สัมประสิทธิ์ a กับสัคส่วนความสูงครีบที่มุมเอียงครีบ 10 องศา	95
ค.6	สัมประสิทธิ์ a กับสัคส่วนความสูงครีบที่มุมเอียงครีบ 18.59 องศา	95
ค.7	สัมประสิทธิ์ _a กับสัคส่วนความสูงคร <mark>ิบที่</mark> มุมเอียงครีบ 30 องศา	96
ค.8	สัมประสิทธิ์ _a กับสัคส่วนความสูงคร <mark>ีบที่</mark> มุมเอียงครีบ 45 องศา	96

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

a, b	=	สัมประสิทธิ์ระยะพิทช์
c, d	=	สัมประสิทธิ์ความสูงครีบ
D_h	=	เส้นผ่านศูนย์กลางไฮครอลิก
f	=	สัมประสิทธิ์ความเสียดทาน
F _H	=	ความสูงครีบ
F _P	=	ระยะพิทช์
F _A	=	มุมเอียงครีบ
g	=	ความเร่งเนื่องจ <mark>า</mark> กความโน้มถ่วงของโลก
\mathbf{h}_{f}	=	ความสูญเสี <mark>ยเฮ</mark> ค 🔍 📙
h _m	=	ความสูญเสียย่อย
h _M	=	ความส <mark>ูญเ</mark> สียหลัก
K _A	=	สัคส่วนมุมเอียงครีบ
K _F	=	ตัวประกอบขนาดครีบ
K _H	=	สัดส่วนความสูงครีบ
K _p	=	สัดส่วนระยะพิทช์
K _m , K _n	₹	แฟกเตอร์คัด
L	= 7 -	ความยาว
m, n	=	สัมประสิทธิ์อุณหภูมิน้ำมันเกียร์
Р	=	ความดัน
Q	=	อัตราการไหล
Re	=	เลขเรย์โนลคส์
Т	=	อุณหภูมิ
v	=	ความเร็ว
ρ	=	ความหนาแน่น
τ	=	ความเค้นเฉือน
μ	=	ความหนืด
ΔP	=	ความคันตกคร่อม

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

เกียร์เป็นซิ้นส่วนสำคัญภายในรถยนต์ที่ทำงานเมื่อรถยนต์ขับเคลื่อน เพื่อยืดอายุ และป้องกันความเสียหายจากการทำงานของเกียร์ จึงจำเป็นต้องมีน้ำมันเกียร์ช่วยในการหล่อลื่น และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เมื่อเกียร์ทำงานเป็นเวลานานทำให้เกิดความร้อนสะสมเป็น ผลเสียที่สร้างความเสียหายกันระบบเกียร์ในเวลาต่อมา จึงนำอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนมาใช้งาน เพื่อลดอุณหภูมิของนำมันเกียร์ โดยอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนมีลักษณะเป็นครีบซ้อนกันหลาย ชั้น เพื่อเพิ่มผิวสัมผัสในการแลกเปลี่ยนความร้อนระหว่างน้ำหล่อเย็นกับน้ำมันเกียร์ การออกแบบครีบแลกเปลี่ยนความร้อนสำหรับกรณีน้ำมันเกียร์ลูกค้า (ผู้ผลิตรถยนต์) มักมี ข้อกำหนดหลัก 2 อย่าง คือ อัตราการถ่ายเทความร้อนและความดันตกกร่อม โดยทั้งสองปัจจัย ดังกล่าวจะแปรผันตามขนาดและรูปทรงของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

การออกแบบครีบแลกเปลี่ยนความร้อนมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้งาน การทดสอบเพื่อหาค่าความดันตกคร่อมของการไหลให้มีค่าเป็นไปตามเสป็คการใช้งานจึงมี ความสำคัญอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามการทดสอบใช้ระยะเวลานาน มีต้นทุนค่าการดำเนินการสูง จึงไม่เหมาะสมหากมีกรณีความต้องการที่หลากหลาย

การนำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่<mark>วยในการสร้างแบบจำ</mark>ลองและใช้ทำนายพฤติกรรมการไหล จนนำไปสู่ผลการทำนายความคันตกคร่อมในอุปกรณ์คังกล่าว ทำให้ในการออกแบบง่ายขึ้น ประหยัดต้นทุนการทคสอบ ได้ผลลัพธ์รวดเร็วทันต่อความต้องการของลูกค้า

สหสัมพันธ์ คือ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเพื่ออธิบายแนวโน้มผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงตัวแปรที่เกี่ยวข้องในระบบ งานวิจัยนี้ใช้วิธีการคำนวณเชิงตัวเลขโดยใช้ซอฟต์แวร์ กอมพิวเตอร์ ทำนายผลลัพธ์ความคันตกคร่อมของการใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยน ความร้อนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบครีบถูกแปรค่าในช่วงที่ต้องการ เพื่อทำนายว่า เมื่อค่าตัวแปรดังกล่าวเปลี่ยนไปจะส่งผลกระทบต่อความคันตกคร่อมอย่างไร ข้อมูลที่ได้ในกรณี ทดสอบถูกนำไปใช้สร้างแบบจำลองคณิตศาสตร์ที่เรียกว่า สหสัมพันธ์ เพื่อใช้ทำนายกวามคันตก คร่อมของการไหลได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

 1.2.1 เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน กับความดันตกคร่อมของการใหล

1.2.2 เพื่อสร้างสหสัมพันธ์สำหรับการทำนายความดันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อน

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

 1.3.1 ศึกษาความดันคร่อมการใหลงองน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนโดยมี ปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1) อัตราการใหล 5, 10, <mark>15, และ</mark> 20 L/min
- น้ำมันเกียร์อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C
- 3) ระยะพิทช์ (F_p) ของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน 1.75, 2.163, 3, และ 4 mm
- 4) ความสูงของครี<mark>บแล</mark>กเปลี่ยนความร้อน ($F_{\rm H}$) 3, 2, 4, และ 5 mm
- 5) ความกว้างของ<mark>ค</mark>รีบแลกเปลี่ยนค<mark>วามร้</mark>อน (F_w) 1.5 mm
- 6) ความยาวของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (F_L) 110 mm
- 7) มุมเอียงของกรีบแลกเปลี่ยนกวามร้อน (F_A) 10, 18.59, 30, และ 45 องศา

10

- 1.3.2 น้ำมันเกียร์ เป็นชนิด ULV
- 1.3.3 ใช้ซอฟต์แวร์ ANSYS Fluent 18.0 ในการจำลองผลทางคอมพิวเตอร์

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ใค้ผลจำลองผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ที่มีต่อความคันตกคร่อมของการใหล

1.4.2 ได้สหสัมพันธ์สำหรับการทำนายกวามดันตกกร่อมของการไหลของน้ำมันเกียร์ ผ่านกรีบแลกเปลี่ยนกวามร้อน

บทที่ 2 ปริทัศน์วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 บทนำ

ในบทนี้นำเสนอหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจำลองการไหลจากนั้นจะนำเสนอ วิธีการ และเทคนิคในการจำลองทางคอมพิวเตอร์ และหลักการในการสร้างสหสัมพันธ์สำหรับ ทำนายความคันตกคร่อมของการไหลผ่านคร<mark>ีบแ</mark>ลกเปลี่ยนความร้อนโคยมีรายละเอียคคังนี้

2.2 สมการควบคุมการใหล

การจำลองทางคอมพิวเตอร์ต้องอาศัยการแก้สมการควบคุมที่เกี่ยวข้องกับระบบที่ศึกษา ในงานวิจัยนี้จำลองการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่สภาวะคงตัว ไม่มีการถ่ายเทความร้อน หรือพลังงาน เป็นการไหลแบบอัดตัวไม่ได้ จากการตรวจสอบค่าเลขเรย์โนลคส์บนพื้นฐานการไหล ในท่อที่นิยามบนเส้นผ่านศูนย์กลางไฮดรอลิก (Hydraulic dimeter, D_h) ดังสมการที่ 2.1

$$Re = \frac{\rho v D_{h}}{\mu}$$

$$D_{h} = \frac{2WH}{W+H}$$
(2.1)
(2.2)

โดยที่

เมื่อ W คือ เป็นความกว้างของครีบ

H คือเป็นความสูงของครีบ

พบว่า Re_{max} มีค่าเท่ากับ 945,899 จึงให้การไหลอยู่ในย่านที่มีความปั่นป่วน ดังนั้นสมการ ควบคุมที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยสมการดังต่อไปนี้

2.2.1 สมการอนุรักษ์มวล

$$\frac{\partial}{\partial \mathbf{x}_{i}} \left(\rho \, \mathbf{u}_{i} \right) = 0 \tag{2.3}$$

2.2.2 สมการอนุรักษ์โมเมนตัม

$$\frac{\partial}{\partial \mathbf{x}_{i}} \left(\rho \, \mathbf{u}_{i} \mathbf{u}_{j} \right) = -\frac{\partial \mathbf{P}}{\partial \mathbf{x}_{i}} + \frac{\partial}{\partial \mathbf{x}_{i}} \left[\mu \left(\frac{\partial \mathbf{u}_{i}}{\partial \mathbf{x}_{j}} + \frac{\partial \mathbf{u}_{j}}{\partial \mathbf{x}_{i}} \right) \right] \frac{\partial}{\partial \mathbf{x}_{i}} \left(-\rho \, \overline{\mathbf{u}}_{i}^{'} \overline{\mathbf{u}}_{j}^{'} \right)$$
(2.4)

โดยที่ นิ_.่นิ_.่ คือ พจน์กวามเก้นเรย์โนลดส์ เกิดจากก่ากวามปั่นป่วนในรูปแบบของ การไหลในสภาวะต่าง ๆ

2.2.3 สมการแบบจำลองก<mark>ารใ</mark>หล่ปั่นป่ว<mark>น k</mark> – ε

แบบจำลองนี้ประกอบด้วยสมการส่งถ่าย (Transport Equations) 2 สมการ ได้แก่ สมการพลังงานจลน์ปั่นป่วน (Turbulent Kinetic Energy, *k*) และสมการอัตราการสลายพลังงาน จลน์ปั่นป่วน (Turbulent Kinetic Energy Dissipation Rate, ɛ) ซึ่งมีรูปแบบและค่าคงที่ของ แบบจำลองคังต่อไปนี้

สมการพลังงานจลน์การใหลปั่นป่วน

$$\frac{\partial}{\partial x_{i}} \left(\rho k u_{j}\right) = \frac{\partial}{\partial x_{j}} \left[\left(\mu + \frac{\mu_{t}}{\sigma_{k}}\right) \frac{\partial k}{\partial x_{j}} \right] + G_{k} + G_{b} + \rho \varepsilon$$
(2.5)

2) สมการอัตราการสลายพลังงานจลน์ปั่นป่วน

$$\frac{\partial}{\partial x_{i}} \left(\rho \varepsilon u_{i}\right) = \frac{\partial}{\partial x_{j}} \left[\left(\mu + \frac{\mu_{t}}{\sigma_{\varepsilon}}\right) \frac{\partial \varepsilon}{\partial x_{j}} \right] + \left[C_{1\varepsilon} \frac{\varepsilon}{k} (G_{k} + C_{3\varepsilon} G_{b}) \frac{\varepsilon}{k} - C_{2\varepsilon} \rho \frac{\varepsilon^{2}}{k} \right]$$
(2.6)

- โดยที่ G_k คือ พลังงานจลน์ของการปั่นป่วนอันเนื่องมาจากการกระจายตัวของความเร็ว
 - G _b คือ พลังงานจลน์ของการปั่นป่วนอันเนื่องมาจากการลอยตัว
 - σ_k คือ เลข Turbulent Prandtl สำหรับ k

 σ_{ε} คือ เลข turbulent Prandtl สำหรับ ε $C_{1\varepsilon}, C_{2\varepsilon}, C_{3\varepsilon}, C_{\mu}$ เป็นค่าคงที่ของแบบจำลอง

โดยค่าความหนืดการปั้นป่วน μ_t (Turbulent Viscosity) ซึ่งเป็นพึงก์ชันของ ความหนาแน่น สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$\mu_{t} = \rho C_{\mu} \frac{k^{2}}{\varepsilon}$$
(2.7)

้ตารางที่ 2.1 ก่ากงที่ของตัวแปรสำหรับสมการขนส่งของแบบจำลองการใหลปั้นป่วน k-arepsilon

C _µ	$\sigma_{\scriptscriptstyle k}$	$\sigma_{_{arepsilon}}$	C _{1E}	C _{2E}	C _{3E}
0.09	1.0	1.3	1.44	1.92	0-1.0

2.2.4 แบบจำลองการใหล่ปั่นป่วน k – ɛ SST (Shear Stress Transport) แบบจำลองนี้ถูกพัฒนาขึ้นโดย F.R. Menter (1994) ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกให้กระชับ ว่าแบบจำลองการไหล่ปั่นป่วน SST แบบจำลองนี้ประกอบด้วย 2 สมการ คือสมการพลังงานจลน์ ปั่นป่วน และสมการาการสลายพลังงานจลน์ปั่นป่วนจำเพาะในรูปของ Ø ดังนี้

สมการพลังงานจลน์การ ใหลปั่นป่วน

$$\frac{\partial}{\partial x_{i}}(\rho k u_{i}) = \frac{\partial}{\partial x_{i}} \left[\left(\mu + \frac{\mu_{t}}{\sigma_{k}} \right) \frac{\partial k}{\partial x_{i}} \right] + G_{k} - Y_{k}$$
(2.8)

2) สมการอัตราการสลายพลังงานจลน์ปั่นป่วนจำเพาะ

$$\frac{\partial}{\partial t}(\rho\omega) + \frac{\partial}{\partial x_{i}}(\rho\omega u_{j}) = \frac{\partial}{\partial x_{i}} \left[\left(\mu + \frac{\mu_{t}}{\sigma_{\omega}} \right) \frac{\partial\omega}{\partial x_{i}} \right] + G_{\omega} - Y_{\omega}$$
(2.9)

โดยที่

G_k คือ พลังงานจลน์ของการปั่นป่วนอันเนื่องมาจากการกระจายตัวของความเร็ว G_ω คือ พลังงานจลน์ของการปั่นป่วนอันเนื่องมาจากการกำเนิดของ *ω* μ_t คือ ค่าความหนืดการปั่นป่วน

 Y_k , Y_ω คือ การกระจายของ k และ arnothing เนื่องจากความปั่นป่วน

 $\sigma_{_k}$, $\sigma_{_{\!arnomedyhambda}}$ คือ เลข turbulent Prandtl ของ k และ arnomeda

โดยค่าความหนืดการปั่นป่วน μ, (Turbulent Viscosity) ซึ่งเป็นฟังก์ชันของความหนาแน่น สามารถคำนวณได้จากสมการ

$$\mu_{t} = \frac{\rho k}{\omega} \frac{1}{\max\left[\frac{1}{a}, \frac{SF_{2}}{a_{1}\omega}\right]}$$
(2.10)

ที่เลขเรย์โนลคส์ต่ำสัมป<mark>ร</mark>ะสิทธิ์<mark>ก</mark>วามหนืดของการปั่นปั่วน a*แสดงในสมการ

$$a_{0} = a_{\infty}^{*} \left(\frac{a_{0}^{*} + Re_{t} / R_{k}}{1 + Re_{t} / R_{k}} \right)$$
(2.11)

เมื่อ

$$Re_{i} = \frac{\rho k}{\mu \omega}$$

$$a_{0}^{*} = \frac{\beta_{i}}{3}$$

$$(2.12)$$

ແລະ

$$\mathbf{F}_2 = \tanh(\boldsymbol{\phi}_2^2) \tag{2.14}$$

ແລະ

$$\phi_2 = \min\left[\max\left(2\frac{\sqrt{k}}{0.09\omega y}, \frac{500\mu}{\rho y^2\omega}\right)\right]$$
(2.15)

คือ ระยะห่างจากพื้นผิวถัดไป โดยที่ y

ค่าคงที่ของแบบจำลองต่าง ๆ แสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ค่าคงที่ของแบบจำลองการใหล_่ปั่นป่วน SST

$\sigma_{\scriptscriptstyle k,1}$	$\sigma_{\scriptscriptstyle \omega,1}$	$\sigma_{\scriptscriptstyle k,2}$	$\sigma_{_{\omega,2}}$	a_1	$oldsymbol{eta}_{i,1}$	$eta_{i,2}$
1.176	2.0	1.0	1.168	0.31	0.075	0.0828

้ความดันตกคร่อมและการ<mark>สูญ</mark>เสีย 2.3

้ความดันตกคร่อมของการ<mark>ให</mark>ลภายในท่<mark>อเกิ</mark>ดจากการสูญเสียเนื่องจากความเสียดทาน ้อธิบายได้ด้วยความสัมพันธ์ของ<mark>การ</mark>เปลี่ยนรูปพลังงานใ<mark>นรู</mark>ปแบบดังนี้

$$\frac{P_1}{\rho g} + z_1 + \frac{v_1^2}{2g} = \frac{P_2}{\rho g} + z_2 + \frac{v_2^2}{2g} + h_f$$

โดยที่ P

คือ ความดัน (Pa) คือ ความเร็ว (m/s)

- v
- คือ ความสูงจากระดับอ้างอิง (m) Z
- คือ การสูญเสียเฮค (Head Loss) (m) h
- าลยีสุรมาร คือ ความเร่งเนื่องจากความโน้มถ่วงของโลก (m/s²) g
- คือ ความหนาแน่น (kg/m³) ρ

หากพิจารณาท่อในแนวระคับ ($z_1 = z_2$) และพื้นที่หน้าตัดท่อกงที่ทำให้ $v_1 = v_2$ จะได้ว่า Head loss มีค่า "บวก" เสมอ นำไปสู่ข้อสรุปว่า $P_1 > P_2$ ซึ่งความแตกต่างของความคันนี้เรียกกันว่า "กวามดันตกกร่อม (Pressure Drop)" หากจัดรูปใหม่จะได้เป็น

(2.16)

$$h_{f} = \frac{P_{1} - P_{2}}{\rho g} + (z_{1} - z_{2}) + \frac{v_{1}^{2} - v_{2}^{2}}{2g}$$
(2.17)

2.3.1 การสูญสียหลัก (Major Loss, hm)

การสูญเสียหลักเกิดจากความฝืดของผิวท่อ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับค่าความเค้น เฉือน T_w ความเร็วของการไหล v ความยาวท่อ Lและขนาดของท่อ D ดังนี้

$$h_{\rm M} = \left(\frac{8\tau_{\rm w}}{\rho v^2}\right) \left(\frac{\rm L}{\rm D}\right) \left(\frac{v^2}{2g}\right)$$
(2.18)

พจน์ในวงเล็บแรกเป็นพจน์ที่ไม่มีหน่วย พจน์ในวงเล็บที่สองคือความยาวคุณ ลักษณ์ของท่อ และพจน์ในวงเล็บที่สามคือ Dynamic Head

ในทางปฏิบัตินิยมเรียกพูจน์ในวง<mark>เลี่บ</mark>แรกว่า สัมประสิทธิ์แรงเสียดทาน f สมการที่ 2.18 จัดรูปใหม่ได้เป็น

$$h_{\rm M} = f\left(\frac{L}{D}\right) \left(\frac{v^2}{2g}\right) \tag{2.19}$$

โดย f เป็นสัมประสิทธิ์แรงเสียดทานดาร์ซี และเรียกสมการที่ 2.19 ว่า "ความสัมพันธ์ดาร์ซี-ไวซ์บั<mark>ค" จากสมการจะเห็นว่า การสูญ</mark>เสียเฮดแปรผันตรงกับ f ความยาว คุณลักษณ์และ Dynamic head

2.3.2 การสูญเสียย่อย (Minor Loss, h_m)

ในหัวข้อ 2.3.1 เป็นการสูญเสียหลัก เกิดจากความฝืดของผนังท่อที่ด้านทาน การใหลเป็นการสูญเสียที่เกิดขึ้นตลอดแนวความยาวของท่อ อย่างไรก็ตามการไหลในกรณีที่ท่อมี การงอ โค้ง ข้อต่อ หรืออุปกรณ์ติดตั้งระหว่างแนวยาวท่อจะเกิดการสูญเสียเฉพาะจุดขึ้นเรียกว่า "การสูญเสียย่อย" เนื่องจากสูญเสียย่อยเกิดขึ้นเฉพาะจุดจึงไม่เกี่ยวข้องกับความยาวท่อ แต่ปริมาณ การสูญเสียยังคงเป็นสัดส่วนของความเร็วการไหล ดังนั้นจึงเขียนความสัมพันธ์ของการสูญเสียย่อย ให้เป็นสัดส่วนกับ Dynamic head ดังนี้

$$h_{\rm m} = K \left(\frac{v^2}{2g} \right) \tag{2.20}$$

เมื่อ K คือ สัมประสิทธิ์ของการสูญเสียย่อย สมการนี้แสดงการสูญเสียย่อยของอุปกรณ์ใด ๆ ดังนั้น เมื่อรวมทั้งการสูญเสียหลักและการสูญเสียย่อย การสูญเสียรวมจึงเป็นดังนี้

$$\mathbf{h}_{\mathrm{f}} = \mathbf{h}_{\mathrm{M}} + \mathbf{h}_{\mathrm{m}} = \mathbf{f}\left(\frac{\mathrm{L}}{\mathrm{D}}\right)\left(\frac{\mathrm{v}^{2}}{2\mathrm{g}}\right) + \mathbf{K}\left(\frac{\mathrm{v}^{2}}{2\mathrm{g}}\right) = \mathbf{f}\left(\frac{\mathrm{L}}{\mathrm{D}} + \mathbf{K}\right)\left(\frac{\mathrm{v}^{2}}{2\mathrm{g}}\right)$$
(2.21)

จะเห็นได้ว่าการสูญเสียรวมเป็นผลเนื่องจากขนาด ความยาวของท่อ ความเร็วของ การไหลเมื่อความยาวท่อ ความเร็วการไหลมาก และขนาดท่อน้อย จะส่งผลให้การสูญเสียรวมมาก ซึ่งทำให้ความดันตกคร่อมของการไหลภายใ<mark>นท่</mark>อมีก่ามากตามไปด้วย (ทวิช จิตรสมบูรณ์, 2552)

2.4 ระเบียบวิธีไฟในต์โวลุม

ระเบียบวิธีไฟในต์โวลุม (Finite Volume Method) เป็นวิธีที่ใช้ในการคำนวณทางพลศาสตร์ ของไหลหรือวิธีซีเอฟ พื้นฐานของซีเอฟดี คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยแก้สมการ นาเวียร์-สโตกส์ที่ประกอบด้วย สมการอนุรักษ์มวล สมการอนุรักษ์โมเมนตัม หากมีความร้อนเข้ามา เกี่ยวข้องกับระบบด้วยจะมีการแก้สมการอนุรักษ์พลังงานเพิ่มเติมเข้ามานอกจากนี้หากการไหลเข้าสู่ ในย่านการไหลแบบปั่นป่วน ก็จะมีการนำแบบจำลองการไหลแบบปั่นป่วนเข้ามาแก้เพิ่มเติมอีกด้วย (กีรติ สุลักษณ์, 2553)

ระเบียบวิธีไฟไนต์โวลุม เป็นกระบวนการแปลงสมการอนุพันธ์ให้เป็นสมการพึชคณิตใช้ หลักการแบ่งโดเมนออกเป็นปริมาตรควบคุมย่อยที่เรียกว่าเซลล์ (Cell) จากนั้นอินทิเกรตสมการ กวบคุมบนปริมาตรควบคุม แปลงสมการเชิงอนุพันธ์ให้เป็นสมการผลต่าง และคำนวณหาผลเฉลย ที่จุดต่อต่าง ๆ การอินทิเกรตบนปริมาตรควบคุมเป็นหลัการของวิธีนี้จะทำให้ได้ความสัมพันธ์ของ สมการพืชขคณิตในรูปแบบความอนุรักษ์ปริมาณที่ใหลผ่านเข้าออกปริมาตรควบคุม หรือฟลักซ์ เป็นอย่างดี ข้อดีของระเบียบวิธีนี้คือ ใช้ได้ผลดีกับการไหลทุกรูปแบบ โดยเฉพาะการไหลแบบ ปั่นป่วนที่มีรูปสมการซับซ้อน จึงถูกนำไปพัฒนาซอฟต์แวร์ซีเอฟดีทั่วไป (ปราโมทย์ เดชะอำไพ และ นิพนธ์ วรรณโสภาคย์, 2555)

อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาการไหลด้วยซีเอฟดีนั้นจะประสบความสำเร็จเพียงใดนั้น พิจารณาจากหลักการ 3 ประการคือ (1) การลู่เข้า (Convergence) เป็นคุณสมบัติสำคัญในการหาผล เฉลยเชิงตัวเลข การลู่เข้าสู่กำตอบหมายความว่าผลเฉลยนั้นลู่เข้าและให้ก่าใกล้เกียงกับผลเฉลยแม่น ตรง (2) ความสอดคล้อง (Consistency) สมการที่สังเคราะห์ได้จากแบบแผนวิธีเชิงตัวเลขจะต้อง สมมูลกับสมการหลักเดิม และ (3) เสถียรภาพ (Stability) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการลดลงของ ี่ ค่าคลาดเคลื่อนของผลเฉลยระหว่างการคำนวณ การคำนวณที่ไม่มีเสถียรภาพส่งผลให้ผลเฉลยแกว่ง ไปมา ซึ่งอาจนำไปสู่การไม่ได้คำตอบได้

2.4.1 เซลล์ (Cell)

เซลล์หรือปริมาตรควบคุมเป็นระบบการสร้างเมซสำหรับวิธีไฟในต์ลุม โดยทั่วไป มี 2 รูปแบบ คือ แบบมีโครงสร้าง (Structured Cell) และแบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Cell) เมื่อนำเซลล์มาต่อกันเป็นโครงสร้างตาข่ายเรียกว่าเมซ (Mesh) ความแม่นยำของผลเฉลยที่แก้ได้ ขึ้นอยู่กับจำนวนเซลล์ที่ใช้ โดยทั่วไปการใช้จำนวนเซลล์มากย่อมได้ความถูกต้องมากกว่าการใช้ จำนวนเซลล์น้อย แต่จำนวนเซลล์ที่มากย่อมใช้เวลาในการกำนวณมากขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน

เซลล์ที่ใช้ในการจำลองการใหลมีด้วยกันหลายรูปทรง สำหรับปัญหาสามมิติ เซลล์รูปทรง Hexahedron ให้ผลเฉลยที่มีความแม่นยำและใช้เวลาในการลู่เข้าของผลเฉลยที่รวดเร็ว กว่า เซลล์รูปทรงอื่นแต่มีข้อจำกัดในการปรับเข้ากับรูปทรงที่มีความซับซ้อน ส่วนเซลล์รูปทรง Tetrahedron สามารถปรับเข้ากับรูปทรงที่มีความซับซ้อนได้ดีกว่าแต่ให้ผลเฉลยที่แม่นยำน้อยกว่า และใช้เวลาในการลู่เข้าของผลเฉลยที่นานกว่า โดยเซลล์ทั้งสองแบบมีรูปทรง ดังรูปที่ 2.1

รูปที่ 2.1 รูปแบบเซลล์ (ซ้าย) Hexahedron และ (ขวา) Tetrahedron

2.4.2 เงื่อนใบขอบเขต

การกำหนดเงื่อนไขขอบเขตของปัญหาการไหลนั้นเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการ จำลองปัญหาการไหลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปนอกจากต้องเข้าใจในลักษณะทางกายภาพของ พฤติกรรมการไหลนั้นแล้ว ต้องเข้าใจและทราบถึงข้อจำกัดของโปรแกรม มีชนิดของเงื่อนไข ขอบเขตทั้งสิ้น 6 ประเภท ซึ่งต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสม ดังนี้

 Inlet เป็นการกำหนดทิศทางการใหลเป็นการใหลเข้าเท่านั้น เงื่อนใขการใหล เข้ามีอยู่หลายประเภทในงายวิจัยนี้ใช้เงื่อนใขการใหลเข้าแบบอัตราการใหลโดยมวล Wall เป็นการกำหนดให้ด้านต่าง ๆ เป็นผนังซึ่งหมายความว่าจะ ไม่มีของไหล ใหลผ่านเข้าหรือออกพื้นผิวนี้ได้

 Symmetry Plane ของใหลไม่สามารถใหลเข้าหรือออกทะลุผ่านพื้นผิวนี้ได้ พื้นผิวสมมาตรจะทำหน้าที่เสมือนกระจกสะท้อนค่าที่ได้จากการคำนวณ พฤติกรรการใหล หรือสมบัติต่าง ๆ ของการใหลภายในโดเมนทีอยู่จะเป็นระยะห่างเท่ากันเมื่อวัดจากพื้นผิว สมมาตรออกไปจะมีค่าเท่ากันเสมอ เงื่อนใจประเภทนี้ใช้กับปัญหาที่มีลักษณะสมมาตร (กีรติ สุลักษณ์, 2553)

2.5 การสร้างสหสัมพันธ์

สหสัมพันธ์เป็นการสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป (ณหทัย ราตรี, 2556) ในงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลต่อความคันตกคร่อม การไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน รวมทั้งสร้างสหสัมพันธ์เพื่อทำนายความคัน ตกคร่อมคังกล่าวจากการเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรที่เกี่ยวข้องอีกค้วย การสร้างสหสัมพันธ์ที่กล่าว มานั้นใช้เทคนิคของการฟิตเส้นแนวโน้ม (Curve Fitting) เข้ากับข้อมูลผลการทดสอบ โดยการเลือก ฟึงก์ชันเส้นแนวโน้มที่สอดกล้องกับธรรมชาติของชุดข้อมูลและผ่านจุดข้อมูลมากที่สุด ซึ่งจะทำให้ ได้สมการที่มีรูปแบบกระชับง่ายต่อการตีความเส้นแนวโน้มที่สร้างขึ้นจะเป็นตัวแทนของข้อมูล หรือทำนายผลได้ว่าข้อมูลจะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด

ในงานวิจัยนี้สร้างสหสัมพันธ์จากการฟิตเส้นแนวโน้มค้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Least Square Method) โดยมีหลักการดังนี้

2.5.1 กำลังสองน้อยที่สุดเชิงเส้น (Linear least square)

สมมติให้มีข้อมูลจำนวน *n* ข้อมูล นั่นคือ (x_i,y_i), i = 1, 2, 3, ..., n จะหาสมการ เส้นตรง P(x) = ax + b โดยให้

$$E(a,b) = \sum_{i=1}^{n} (y_i - (ax_i + b))^2$$
(2.22)

เมื่อ E(a, b) คือ ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองรวมน้อยที่สุด โดยที่ ax_i+b คือ ค่าของ P(x_i) ซึ่งเป็นค่าประมาณของ y_i เนื่องจาก E เป็นฟังก์ชันที่ขึ้นอยู่กับค่า a และ b ดังนั้นค่าความคลาดเคลื่อนกำลัง สองน้อยที่สุดจึงหาได้จากจุดวิกฤตที่ทำให้ $\frac{\partial E}{\partial a} = 0$ และ $\frac{\partial E}{\partial b} = 0$ จึงได้ว่า

$$\frac{\partial}{\partial \mathbf{a}} \left[\sum_{i=1}^{n} (\mathbf{y}_i - (\mathbf{a}\mathbf{x}_i + \mathbf{b}))^2 \right] = \sum_{i=1}^{n} 2(\mathbf{y}_i - (\mathbf{a}\mathbf{x}_i + \mathbf{b}))(-\mathbf{x}_i) = 0$$
(2.23)

$$\frac{\partial}{\partial b} \left[\sum_{i=1}^{n} (y_i - (ax_i + b))^2 \right] = \sum_{i=1}^{n} 2(y_i - (ax_i + b))(-1) = 0$$
(2.24)

H **1** H

จากสมการที่ 2.23 และ 2.24 มีตัวแปรไม่ทราบค่าคือ a และ b หากจัดรูปใหม่และ

แก้สมการจะหาค่า a และ b ได้จาก

$$a = \frac{n \sum_{i=1}^{n} x_{i} y_{i} - \sum_{i=1}^{n} x_{i} \sum_{i=1}^{n} y_{i}}{\sum_{i=1}^{n} x_{i}^{2} - \left(\sum_{i=1}^{n} x_{i}\right)^{2}}$$

$$b = \frac{\sum_{i=1}^{n} x_{i}^{2} \sum_{i=1}^{n} y_{i} - \sum_{i=1}^{n} x_{i} \sum_{i=1}^{n} x_{i} y_{i}}{n \sum_{i=1}^{n} x_{i}^{2} - \left(\sum_{i=1}^{n} x\right)^{2}}$$
(2.25)
(2.26)

เมื่อทราบค่า a และ b จะสามารถหาสมการเส้นตรงที่เป็นตัวแทนของข้อมูลได้โดย แทนค่าในสมการ P(x) = ax + b

2.5.2 กำลังสองน้อยที่สุดพหุนาม (polynomial least square)

ในกรณีทั่วไปถ้าต้องการประมาณข้อมูลจำนวน n ข้อมูล นั่นคือ (x_i,y_i), i = 1, 2, 3, ..., n ด้วยพหุนามกำลัง k โดยที่ k < n –1 จะใด้รูปแบบสมการ P_k(x) = a₀+a₁x +...+a_kx^k โดยให้ก่ากวามกลาดเกลื่อนกำลังสองน้อยที่สุดเป็นดังนี้

$$E(a_0, a_1, ..., a_k) = \sum_{i=1}^{n} (y_i - (P_k(x_k)))^2$$
(2.27)

โดยที่ $P_k(\mathbf{x}_k)$ คือ ก่าของ $P(\mathbf{x}_i)$ ซึ่งเป็นก่าประมาณของ y_i

ค่าความคลาคเคลื่อนกำลังสองน้อยที่สุดจะหาได้จากจุดวิกฤตที่ทำให้ $rac{\partial \mathrm{E}}{\partial \mathrm{a_i}}=0$ สำหรับ i = 0, 1, 2, ..., k จะได้ระบบสมการเชิงเส้นที่มี k+1 สมการและมีตัวทั้งหมดเท่ากับ k+1

$$a_{0}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{0} + a_{1}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{1} + a_{2}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{2} + \dots + a_{k}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{k} = +\sum_{i=1}^{n}y_{i}x_{i}^{0}$$

$$a_{0}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{1} + a_{1}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{2} + a_{2}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{3} + \dots + a_{k}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{k+1} = +\sum_{i=1}^{n}y_{i}x_{i}^{1}$$

$$\vdots$$

$$a_{0}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{k} + a_{1}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{k+1} + a_{2}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{k+2} + \dots + a_{k}\sum_{i=1}^{n}x_{i}^{2k} = +\sum_{i=1}^{n}y_{i}x_{i}^{k}$$
(2.28)

ระบบสมการเชิงเส้นนี้จะมีผลเฉลยเพียงชุดเดียวเมื่อ x, แต่ละ i มีค่าที่แตกต่างกัน

2.5.3 กำลังสองน้อยที่สุดแปลงรูป (Transform least square)

ในบางกรณีความสัมพันธ์ของข้อมูลอาจไม่สามารถใช้สมการเชิงเส้นหรือพหุนาม ได้จึงต้องใช้สมการพึงก์ชันอื่น ในการฟิตข้อมูล เช่น ฟังก์ชันเอ็กซ์ โพแนนเชียล หรือ ฟังก์ชันเลขยก กำลัง

$$\mathbf{y} = \mathbf{a}\mathbf{e}^{\mathbf{k}\mathbf{x}} \tag{2.29}$$

เมื่อใส่ฟังก์ชันลอการิทึมเข้ากับสมการจะได้

$$\ln y = \ln(ae^{kx}) \tag{2.30}$$

จากนั้นใช้สมบัติของฟังก์ชันลอการิทึมจะสามารถจัดสมการใหม่ในรูปสมการเชิง เส้นได้ดังนี้

$$\ln y = kx + \ln a \tag{2.31}$$

จากขั้นตอนดังกล่าวจะได้สมการเชิงเส้นของ x และ ln y ที่สามารถประยุกต์ใช้วิธี กำลังสองน้อยที่สุดสำหรับสมการเชิงเส้นในหัวข้อที่ 2.5.1 ได้

สมการฟังก์ชันเลขยกกำลัง

$$y = ax^{m}$$
(2.32)

เมื่อใส่ฟังก์ชันลอการิทึมเข้ากับสมการจะได้

$$\ln y = \ln(ax^{m}) \tag{2.33}$$

้จากนั้นใช้สมบัติของฟังก์ชันลอการิทึมจะสามารถจ<mark>ัดสม</mark>การใหม่ในรูปสมการเชิงเส้นได้ดังนี้

$$\ln y = m \ln x + \ln a \tag{2.34}$$

จากขั้นตอนดังกล่าวจะได้สมการเชิงเส้นของ ln x และ ln y ที่สามารถประยุกต์ใช้วิธีกำลังสองน้อย ที่สุดสำหรับสมการเชิงเส้นในหัวข้อที่ 2.5.1 ได้

จากระเบียบวิธีกำลังสองน้อยที่สุดทั้ง 3 วิธีที่กล่าวมานั้นสามารถใช้สร้างเส้นแนวโน้มแทน ชุดข้อมูลที่มีอยู่ได้ โดยการจะเลือกใช้วิธีใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะรูปแบบและธรรมชาติของชุด ข้อมูลที่มี

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงรูปร่างและขนาดครีบแลกเปลี่ยนความร้อนต่อ ความดันตกคร่อมของการใหล

รูปร่างลักษณะและขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อ ความดันคร่อมในครีบแลกเปลี่ยนความร้อนหรืออุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน เมื่อรูปร่าง และขนาดของครีบเปลี่ยนแปลงทำให้ความดันตกคร่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ณรงค์ ทิพย์มงคล (2002) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการไหลที่เปลี่ยนไปอัน เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างลักษณะของตัวกรีบ โดยแบ่งครีบออกเป็น 3 ลักษณะคือ Inline Continuous Plate Fin, Inline Plate Fin และ Louver Plate Fin โดยผลการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ พบว่าค่าความดันคร่อมที่เกิดขึ้นในกรณี Inline Continuous Plate Fin มีค่าน้อยกว่ากรณี Inline Plate Fin และ Louver Plate Fin ตามลำดับ ซึ่งมีสาเหตุมาจากรูปร่างของครีบที่แตกต่างกัน ทำให้มี พฤติกรรมการไหลที่แตกต่างกัน

กิตติราช สัจวิริยทรัพย์ (2011) ทำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขแบบสามมิติของ การถ่ายเทความร้อนในช่วงการไหลแบบราบเรียบในท่อสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีการติดตั้งแผ่นออริฟิต ทำมุม กำหนดให้ผิวท่อมีลักษณะแบบอุณหภูมิที่ผิวคงที่ โดยได้มีการติดตั้งแผ่นออริฟิตให้มี ลักษณะการจัดวางเอียงทำมุมปะทะที่ 30 องศา โดยมีก่าอัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางของออ ริฟิตต่อเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อ เท่ากับ 0.5-0.8 และอัตราส่วนของระยะห่าง ระหว่างแผ่นออริฟิต ต่อความสูงของท่อเท่ากับ 1.5 พบว่าการสูญเสียความดันในท่อสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีการติดแผ่นออริฟิต เมื่อเปรียบเทียบกับท่อสี่เหลี่ยมจัตุรัสผิวเรียบ มีการสูญเสียความดัน โดยแสดงในเทอมของ ตัวประกอบเสียดทานพบว่าท่อ สี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีการติดแผ่นออริฟิตที่ก่าอัตราส่วนระหว่าง เส้นผ่านศูนย์กลางของออริฟิตต่อเส้นผ่านศูนย์กลางของท่อเท่ากับ 0.5 มีค่ามากที่สุด

สาธิต ทูลไซสง (2011) ทำการศึกษาประสิทธิผลกุณลักษณะทางกวามร้อน และการสูญเสียกวามคันของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อสองชั้นชนิคไหลสวนทางกันที่ กวามยาว 1.2 เมตร โดยกำหนดอัตราส่วนของท่อชั้นในต่อท่อชั้นนอกที่แตกต่างกันจำนวน 6 ก่า และที่อัตราการไหลและอุณหภูมิต่าง ๆ พบว่า ก่าประสิทธิผลและก่าจำนวนหน่วยการถ่ายเท มีก่าเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราส่วนขนาดของท่อเพิ่มขึ้น ส่วนก่าสัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนรวมมีก่า ลดลงสวนทางกับการเพิ่มขึ้นของอัตราส่วนขนาดของท่อ สำหรับการสูญเสียกวามคันของน้ำร้อน และน้ำเย็นพบว่าเมื่ออัตราส่วนขนาดของท่อเพิ่มขึ้นจะทำให้กวามคันลดของน้ำเย็นมีก่าลดลงอย่าง ชัดเจนส่วนกวามคันลดของน้ำร้อนมีก่าเพิ่มขึ้น

Carlos A. Rubio-Jimenez (2012) ใช้ระบบวิธีเชิงตัวเลขเพื่อหาประสิทธิภาพ การทำงานและออกแบบของครีบระบายความร้อนแบบกลมและแบบแผ่นเรียบเปรียบเทียบกันใน 2 แบบ พบว่า ความดันคร่อมของครีบระบายความร้อนแบบกลมมีค่าประมาณ 4.6 kPa และแบบ แผ่นเรียบมีค่าประมาณ 5.7 kPa แสดงให้เห็นว่าความดันตกคร่อมของการไหลจากลักษณะของครีบ ระบายความร้อนแบบกลมให้ค่าที่น้อยกว่าแบบแผ่นเรียบถึง 1.1 kPa

ทแกล้ว เยี่ยมสวัสดิ์ (2015) ได้ทำการวิจัยการศึกษาสมรรถนะการถ่ายเทความร้อน แบบสองสถานะบนอุปกรณ์ ระบายความร้อนที่ใช้ครีบแท่งขนาดเล็กรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส และทรงกระบอก ขนาดของครีบนั้นได้ควบคุมให้ก่า เส้นผ่านศูนย์กลางไฮครอลิกของครีบ, ความสูง และระยะห่างหรือช่องทางการไหลระหว่างครีบให้มีขนาดที่เท่ากัน ใช้สารทำความเย็น R-134a เป็นสารทำงาน พบว่าความดันตกคร่อมของการไหลของอุปกรณ์ระบายความร้อนครีบ แบบเหลี่ยมมีก่าที่สูงกว่าครีบแบบกลม

วีรพันธ์ ด้วงทองสุข (2016) ทำการเปรียบเทียบลักษณะเฉพาะการถ่ายเทความร้อน และความดันลดจากการ ไหล 2 สถานะ ของสารทำความเย็น R-134a ไหลผ่านอุปกรณ์ระบาย ความร้อนแบบที่มีช่องทางการ ไหลขนาดเล็ก แบบซิกแซก ขนานกัน และแบบลูกคลื่นขนานกัน โดยอุปกรณ์ระบายความร้อนที่ใช้ในการศึกษาทั้งสองแบบทำมาจากทองแดง มีขนาด 40×40×20 mm (กว้าง×ยาว×หนา) และถูกออกแบบให้มีพื้นที่ผิวในการถ่ายเทความร้อนใกล้เคียงกัน คือ สำหรับช่องทางการ ไหลแบบซิกแซกขนานกันมีพื้นที่ผิวเท่ากับ 966 mm² ส่วนช่องทางการ ไหล แบบลูกคลื่นขนานกันมีพื้นที่ผิวเท่ากับ 952 mm² ส่วนเส้นผ่านศูนย์กลางไฮครอลิกของอุปกรณ์ ระบายความร้อนทั้ง 2 แบบเท่ากับ 0.88 และ 0.8 mm ตามถำดับ จากผลการศึกษาพบว่า ความดัน ตกกร่อมของการ ไหลของของไหลที่ไหลผ่านอุปกรณ์ระบายความร้อนแบบที่มีช่องทางการ ไหล ขนาดเล็ก แบบซิกแซกขนานกันจะต่ำกว่าแบบลูกคลื่นขนานกัน

จิตกร กนกนัยการ (2557) ศึกษาความดันตกคร่อมของการไหลภายในเครื่อง แลกเปลี่ยนความร้อนแบบช่องขนานรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่สอดด้วยแผ่นกั้นเอียงโดยจัดวางไขว้กัน ที่ผนังช่องขนานด้วยตรงข้ามกัน 2 ด้าน โดยทำการศึกษาการไหลของของไหลในช่วงเลข เรย์โนลดส์ระหว่าง 4,000 ถึง 40,000 โดยติดตั้งแผ่นกั้นทำมุม 45 องศา มีระยะห่างระหว่างแผ่นกั้น เท่ากับความสูงของช่องขนาน ที่ผนังด้านบนและล่างตลอดความยาวของชุดทดลอง ทำการทดสอบ โดยพิจารณาผลของตัวแปรด้านสัดส่วนความสูงของแผ่นกั้นต่อความสูงช่องขนานที่ 0.1, 0.15, 0.3, และ 0.3 ผลการทดลองพบว่าการสอดแผ่นกั้นเอียงที่จัดวางไขว้กันที่มีสัดส่วนความสูงของแผ่นกั้น ต่อความสูงช่องขนาน 0.3 มีตัวประกอบเสียดทานสูงกว่าสัดส่วนอื่น ๆ

เก่งกล้า กุณรักษ์ (2017) ทำการศึกษาตัวประกอบเสียดทานจากการใหลในผิวข้อ ปล้องที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายในท่อ 18 mm ความสูงข้อปล้อง 1 mm อัตราส่วนของ ระยะพิทช์ต่อเส้นผ่านศูนย์กลางท่อต่างกัน 3 แบบ เท่ากับ 1.0, 1.5, และ 2.0 ตามลำคับทดสอบใน อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อสองชั้นโดยให้อากาศเป็นของใหลที่เลขเรย์โนลดส์ใน ช่วง 20,000 ถึง 34,000 จาการทดลองพบว่า ตัวประกอบเสียดทานเพอ่มขึ้นตามการลดลงของของ ระยะพิทช์ต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางท่อโดยท่อผิวปล้องที่มีระยะพิทช์ต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง ท่อ 1 mm มีตัวประกอบเสียดทานสูงกว่าท่อผิวเรียบ 2.9 เท่า จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าการสูญเสียภายในท่อในรูปของความคันตกคร่อมหรือ ตัวประกอบเสียดทานของการใหลจะมีค่าต่ำเมื่อของไหลสามารถไหลได้สะควกเช่น มีขนาดของช่อง ทางการไหล หรือขนาดเส้นผ่านสูนย์กลางไฮครอลิกที่มากขึ้น นอกจากขนาดแล้วรูปร่างของช่อง ทางการไหลหรือรูปทรงครีบก็ส่งผลต่อความคันตกคร่อมด้วยเช่นเดียวกับโดยรูปร่างของช่อง ทางการไหลกรีบที่มีลักษณะกลมหรือจะเกิดการสูญเสียของการไหลที่น้อยกว่าแบบเหลี่ยม เนื่องจาก การไหลสะควกทำให้เกิดความสูญเสียน้อยกวามคันตกคร่อมจึงมีก่าน้อยตามไปด้วย

2.6.2 ผลกระทบของการขวางการใหลต่อความดันตกคร่อมของการใหล

อีกบึจจัยสำคัญที่มีผลต่อความดันคร่อมในครีบระบายความร้อนหรืออุปกรณ์ แลกเปลี่ยนหรือระบายความร้อนคือการขวางการไหลเนื่องจากการขวางการไหลทำให้เกิด การสูญเสียย่อย ซึ่งเมื่อยิ่งมีการขวางการไหลมากส่งผลให้ความดันตกคร่อมสูงมากขึ้นตามไปด้วย

ธนาพล สุขชนะ (2011) ทำการศึกษาการถ่ายเทความร้อน และการสูญเสียพลังงาน เนื่องจาก ความคันลดในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อคู่ที่มีลวคภายใน เพื่อเปรียบเทียบ การสูญเสียพลังงานที่เกิดขึ้นจากความคันลดภายในท่อ โดยใช้อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบ ท่อคู่เป็นอุปกรณ์ในการทคลอง ติดตั้งแปรงลวดภายในท่อน้ำร้อนซึ่งมีปริมาณของเส้นลวด 3 ระคับ ทำการทคลองที่เลขเรย์โนลคส์ของน้ำร้อนระหว่าง 14,000-40,000 และใช้น้ำเย็นเป็นตัวกลางใน การแลกเปลี่ยนความร้อนของอุปกรณ์ ผลการทคลองพบว่าพลังงานที่สูญเสียเนื่องจากความคันลด ภายในท่อที่มีขดลวดทองแดงสูงถึง 12-49 เท่าของท่อเปล่า

วิษณุ อำไพจิตร (2551) ศึกษาการเพิ่มสมรรถนะในการถ่ายเทความร้อนในท่อ สี่เหลี่ยมที่มีครีบามเหลี่ยมและปีกโดยทำการทดลองที่ความเร็วอากาศต่าง ๆ กัน ที่เลขเรย์โนลดส์อยู่ ในช่วง 4,000 ถึง 25,000 เปรียบเทียบผลของกรณีท่อสี่เหลี่ยมผนังเรียบ ท่อสี่เหลี่ยมที่มีครีบที่ผิวบน และล่าง และท่อสี่เหลี่ยมที่มีครีบที่ผิวบนและล่างและติดตั้งปีกที่ทางเข้า พบว่าที่มีครีบที่ผิวท่อ และติดตั้งปีกที่ทางเข้าให้สัมประสิทธิ์การถ่ายเทความร้อนและค่าตัวประกอบเสียดทานสูงกว่าท่อที่ มีผนังเรียบและท่อที่มีการติดกรีบที่ผิวท่อเพียงอย่างเดียว

ภูมิ จาตุนิตานนท์ (2552) ศึกษาการคำนวณทางพลศาสตร์ของไหลเชิงตัวเลข ของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบไหลสวนทาง โดยมีการเพิ่มร่องเกลียวให้กับท่อของ เครื่องแลกเปลี่ยนความร้อน จากการศึกษาพบว่า เมื่อเพิ่มร่องเกลียวให้กับท่อของเครื่องแลกเปลี่ยน ความร้อนส่งผลให้ความเสียดทานของการไหลมีก่าเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับท่อเปล่า นอกจากนี้ ยังพบว่าการเพิ่มเลขเรย์โนลดส์ (ระหว่าง 10,000 ถึง 40,000) จะส่งผลให้ความเสียดทานลดลงอีก ด้วย จากงานวิจัยที่กล่าวมาพบว่าครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่มีลักษณะการขวาง การใหลที่มากจะส่งผลให้ความสูญเสียของการใหลในรูปของตัวประกอบเสียดทานหรือความดัน ตกคร่อมของการใหลมีค่ามากตามไปด้วย

2.6.3 สหสัมพันธ์ในการใช้งานทางด้านวิศวกรรม

อนุชา กล่ำน้อย (2559) ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้การถดถอยแบบเส้นตรงเชิง พหุสำหรับทำนายปริมาณ NO_x จากการเผาใหม้เชื้อเพลิงแก๊สของหัวพ่นไฟวัสดุพรุนแบบเม็ดกลม อัดแน่น โดยศึกษาความสัมพันธ์ของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเฉลี่ย และค่าความพรุนใน การวิเคราะห์เชิงสถิติของวิธีการถดถอยแบบเส้นตรงเชิงพหุที่ความสูงของชั้นวัสดุพรุน อัตราเร็ว เชิงปริมาตร และอัตราส่วนสมมูลต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อปริมาณ NO_x ของหัวพ่นไฟ วัสดุพรุน โดยนำเสนอความสัมพันธ์ที่ทำนายปริมาณ NO_x ได้อย่างน่าเชื่อถือ คือ NO_x = –2.099H + 33.443 φ – 8.048V_{mix}+ 1.055(H V_{mix}) + 11.839(φV_{mix}) – 1.492(HφV_{mix}) ที่ R² จะมีค่าเท่ากับ 0.792 ภาณุวัฒน์ หุ่นพงษ์ (2561) ได้ศึกษาอิทธิพลของการใส่แผ่นปีกสามเหลี่ยมภายใต้

สภาวะฟลักซ์ความร้อนที่มีผิวคงที่ ต่อการต้านทานการไหลโดยทำการทดลองที่มุมปะทะแผ่นปีก สามเหลี่ยม 45 องศา ภายในท่อที่มีสัดส่วนความสูงปีกต่อเส้นผ่านศูนย์กลางท่อ เท่ากับ 0.1, 0.15, และ 0.2 และสัดส่วนระยะพิทช์ปีกต่อเส้นผ่านศูนย์กลางท่อเท่ากับ 1, 2, และ 3 ใช้อากาศเป็นของ ไหลทดสอบโดยเลขเรย์โนลดส์ในช่วง 4,200 ถึง 25,800 ผลการทดลองพบว่า การใส่แผนปีก สามเหลี่ยมทำให้ตัวประกอบเสียดทานมีค่าเพิ่มขึ้นถึง 31.62 เท่าเมื่อเทียบกับท่อเปล่า โดยที่เมื่อ สัดส่วนความสูงปีกต่อเส้นผ่านศูนย์กลางท่อเพิ่มขึ้นส่งผลให้ตัวประกอบเสียดทานเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่สัดส่วนระยะพิทช์ปีกต่อเส้นผ่านศูนย์กลางท่อเพิ่มขึ้นส่งผลให้ตัวประกอบเสียดทานมีค่าลดลง และสหสัมพันธ์สำหรับทำนายผลการทดลองคือ f = 3.575Re^{-0.059}(b/d)^{0.433}(P/D+1)^{-0.336}

⁷วักยาลัยเทคโนโลยีสุร^{ูป}

18

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 บทนำ

งานวิจัยนี้นำเสนอสหสัมพันธ์สำหรับทำนายความดันตกคร่อมของการไหลผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อน โดยมีการเปลี่ยนแปลงระยะพิทช์ ความสูง และมุมเอียงของครีบแลกเปลี่ยน ความร้อน การคำนวณใช้ซอฟต์แวร์ซีเอฟดีทำนายความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ที่ไหลผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อน มีการคำเนินการมี 3 ขั้นตอน (1) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือในการใช้ ซอฟต์แวร์ ANSYS Fluent 18.0 ในการจำลองความดันตกคร่อมของการไหลปัญหาทดสอบ มาตรฐาน (2) การประยุกต์ซอฟต์แวร์ทำนายกวามดันตกกร่อมจากการไหลของน้ำมันเกียร์ ผ่านกรีบ แลกเปลี่ยนความร้อนภายใต้การแปรกำนายกวามดันตกกร่อมจากการไหลของน้ำมันเกียร์ ผ่านกรีบ สหสัมพันธ์โดยนำข้อมูลผลการจำลองคอมพิวเตอร์ที่ได้จากหัวข้อที่ (2) มาสร้างสมการทาง กณิตศาสตร์ในรูปความสัมพันธ์ของตัวแปรกับความดันตกกร่อม

3.2 การตรวจสอบการใช้งานซอฟต์แวร์

เนื่องจากงานวิจัยนี้สนใจศึกษาความคันตกคร่อมโดยใช้การจำลองผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าวิธีการที่ใช้ในการกำหนดค่าต่าง ๆ มีความน่าเชื่อถือ จึงได้นำซอฟต์แวร์ ไปประยุกต์เข้ากับปัญหามาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับความคันตกคร่อม ในปัญหาการไหลทางวิศวกรรม ที่เกี่ยวกับความคันตกคร่อมที่มีการยอมรับและประยุกต์ใช้งานอย่างกว้างขวางคือ ความคันตกคร่อม ของการไหลในท่อในรูปความสัมพันธ์ของมูดี (Moody Chart) ดังนั้นจึงเปรียบเทียบผลการจำลอง จากซอฟต์แวร์กับผลจากการคำนวณจากแผนภูมิมูดี โดยได้กำหนดปัญหาที่ใช้ในการจำลองดังนี้ท่อ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางท่อ 0.15 m ความยาวท่อ 2 m ท่อแป๊บประปา (Galvanized Steel) ความขรุขระผิวท่อ 0.15 mm และน้ำที่มีความเร็วการไหล 2 m/s ความหนาแน่น 998.2 kg/m³

รูปที่ 3.1 รูปท่อกลมสำหรับการตรวจสอบการใช้งานซอฟต์แวร์

้จากสมการที่ 2.1 หาค่าเลขเรย์โนลด<mark>ส์ไ</mark>ด้

$$\operatorname{Re} = \frac{\rho v D_{h}}{\mu} = \frac{998.2 \times 2 \times 0.15}{0.001003} = 3 \times 10^{5}$$

จากเลขเรย์โนลดส์ทำให้ทรา<mark>บได้</mark>ว่าการไห<mark>ลอยู่ในช่วงปั่นป่วน ส่วนค่าความขรุขระสัมพัทธ์</mark> หาได้จาก

$$\frac{\varepsilon}{\mathrm{D}} = \frac{0.15 \times 10^{-3}}{0.15} = 0.001$$

จากค่าความขรุ<mark>ขระสัมพัทธ์</mark>กับเลขเรย์โนลดส์อ่านค่าสัมประสิทธิ์ความความเสียดทาน (f) จากแผนภูมิมูดี ได้ประมาณ 0.021 <mark>ดังรายละเอียดในรูปที่</mark> 3.2 ซึ่งสามารถคำนวณการสูญเสียเฮดได้ จากสมการที่ 2.19

$$h_{\rm M} = f\left(\frac{L}{D}\right) \left(\frac{v^2}{2g}\right) = 0.021 \times \left(\frac{2}{0.15}\right) \times \left(\frac{2^2}{2 \times 9.81}\right) = 0.0571$$

เนื่องจากท่อเป็นท่อตรงไม่มีข้องอ โค้ง หรือผ่านอุปกรณ์ใด ๆ จึงไม่มีความสูญเสียย่อย จึงหาความดันตกคร่อมได้จากสมการที่ 2.21

$$\Delta P = \rho g h_M = 998.2 \times 9.81 \times 0.0571 = 558.99 \, Pa$$

การจำลองจากซอฟต์แวร์ด้วยแบบจำลองการใหล่ปั่นป่วน $k - \varepsilon$ ใช้กริดแบบ Hexahedron จำนวน 202,500 เซลล์ ดังรูปที่ 3.3 การกำหนดเงื่อนใบสำหรับการคำนวณดังแสดงในรูปที่ 3.4 โดยมีการตั้งค่าการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 3.1 ความดันตกคร่อมมากการจำลองด้วย กอมพิวเตอร์มีค่าเท่ากับ 596.83 Pa การกระจายตัวของความดันโดยความดันสูงที่บริเวณทางเข้า และลดลงเรื่อย ๆ ตามความยาวท่อจนมีค่าน้อยสุดที่ทางออกปลายท่อ ดังรูปที่ 3.5 และความเร็ว ที่ทางเข้ามีค่าเท่ากับ 2 m/s และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดความยาวของท่อดังแสดงในรูปที่ 3.6 เมื่อพิจารณาการกระจายความเร็วจะเห็นว่า ความเร็วที่ผนังท่อมีค่าศูนย์ด้วยเงื่อนไข No-slip จากนั้น ก่อย ๆ มีค่าสูงขึ้นเมื่อห่างจากผนังท่อจนมีคว<mark>าม</mark>เร็วสูงสุดที่บริเวณกลางท่อ ดังรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.3 กริดของท่อที่ใช้ในการทดสอบซอฟต์แวร์

รูปที่ 3.4 เงื่อนไขขอ<mark>บ</mark>สำหรับ<mark>จำ</mark>ลองการไหลด้วยซอฟต์แวร์

Solver time	Steady
Pressure-velocity Coupling Scheme	SIMPLE (Semi-Implicit Pressure Linked Equation)
Discretization (Interpolation schemes)	2 nd Order Upwind differencing scheme
Cmu	0.09
C1-Epsilon	1.44
C2-Epsilon	1.92
TKE Prandtl Number	1
TDR Prandtl Number	าลโนโลยฉุ
Under-Relaxation factors	
Pressure	0.3
Force	1
Momentum	0.7
Turbulent kinetic energy	0.8
Specific dissipation rate	0.8
Turbulent viscosity	1
Residuals	1×10^{-3} for all equations

ตารางที่ 3.1 การตั้งค่าการจำลองด้วยแบบจำลองการใหลบั้นป่วน $k-\varepsilon$

รูปที่ 3.6 คอนทัวร์ความเร็วตรงแนวกึ่งกลางท่อ

รูป<mark>ที่ 3.7</mark> เวกเตอร์ค<mark>วาม</mark>เร็วที่หน้าตัดกลางท่อ

เมื่อนำผลการคำนวณจากแผนภูมิมูดี เปรียบเทียบกับผลจากการจำลองด้วยซอฟต์แวร์พบว่า กวามดันตกกร่อมที่ได้มีกวามแตกต่างกัน 37.84 Pa โดยมีกวามกลาดเกลื่อนดังนี้

%Error =
$$\left| \frac{\Delta P_{CAL} - \Delta P_{SIM}}{\Delta P_{CAL}} \right| \times 100 = \left| \frac{558.99 - 596.83}{558.99} \right| \times 100 = 6.77\%$$

สำหรับกรณีการใหลผ่านกรีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่สนใจศึกษาในงานวิจัยนี้ พบว่า มีรูปแบบปัญหาเหมือนกับการไหลในท่อ กล่าวคือน้ำมันเกียร์ถูกให้ไหลเข้าไประหว่างช่องครีบที่ ขดไปมาเรียงตัวกันอยู่ ดังนั้นการจำลองผลจึงนำเทคนิกและหลักการการกำหนดก่าดังกล่าวใช้ใน การจำลองการไหลเพื่อหากวามดันตกกร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านกรีบแลกเปลี่ยนกวามร้อนต่อไป

3.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัญหาที่วิเคราะห์

งานวิจัยนี้มีสนใจศึกษาความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมการใหลของน้ำมันเกียร์ที่ อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C อัตราการใหล 5, 10, 15, และ 20 L/min ผ่านครีบที่อยู่ภายในอุปกรณ์ แลกเปลี่ยนความร้อนที่มีการเปลี่ยนแปลงขนาดทั้งสิ้น 64 รูปแบบ โดยมีข้อมูลทั่วไปของครีบ และน้ำมันเกียร์คังต่อไปนี้

3.3.1 ครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนน้ำมันเกียร์ ทำหน้าที่ลดอุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ ใช้หลักการแลกเปลี่ยนความร้อนโดยให้น้ำมันเกียร์และน้ำยาหล่อเย็นไหลแยกชั้น และสวนทางกัน ผ่านครีบที่ถูกแบ่งเป็นชั้น ๆ อยู่ภายในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน โดยมีทางเข้าและทางออกของ น้ำมันเกียร์อยู่ด้านล่างของอุปกรณ์ ดังรูปที่ 3.8

รูปที่ 3.8 อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์

ภายในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนมีการนำแผ่นครีบมาเรียงกันอย่างเป็นระเบียบ เมื่อนำมาซ้อนกันแต่ละแผ่นเรียกว่า ชั้น (Layer) แต่ละชั้นมีแผ่นครีบวางเรียงสลับกันไปมาเรียกว่า เซลล์ (Cell) ดังรูปที่ 3.9

รูปที่ 3.9 ลักษณะการจัดเรียงกร<mark>ีบ</mark>ในอุป<mark>ก</mark>รณ์แลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์

ภายในอุปกรณ์แล<mark>กเป</mark>ลี่ยนความร้อนมีครีบเรียงตัวอยู่หลายชั้นโดยแต่ละชั้น จะมีน้ำมันเกียร์หรือน้ำยาหล่อเย็นเพียง 1 ชนิดใหล<mark>ผ่า</mark>นครีบแยกชั้นสลับกัน โดยมีลักษณะ การเรียงตัวของครีบ ดังรูปที่ 3.10

รูปที่ 3.10 ลักษณะครีบแลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์ในแต่ละชั้น

ในแต่ละชั้นมีการเรียงตัวของกรีบสลับไปมา เมื่อพิจารณาช่องทางการไหลของ น้ำมันเกียร์พบว่าน้ำมันเกียร์จะไหลผ่านช่องว่างระหว่างกรีบ ซึ่งแต่ละช่องมีลักษณะเหมือนกัน และจัดเรียงตัวขนานกันอยู่ในแต่ละชั้น จากหลักการไหลในท่อขนานพบว่าความดันตกกร่อมของ การใหลในท่อขนานแต่ละท่อมีค่าเท่ากัน ดังนั้นการจำลองการใหลด้วยคอมพิวเตอร์ในงานวิจัยนี้ จึงพิจารณาช่องทางการใหลเพียง 1 ช่อง หรือ 1 เซลล์เท่านั้น โดยลักษณะครีบแต่ละเซลล์ ดังรูปที่ 3.11

รูปที่ 3.11 ลักษณะครีบแล<mark>กเ</mark>ปลี่ยนค<mark>วามร้อนของน้ำมันเกียร์ในแต่เซลล์</mark>

ครีบแลกเปลี่ยนความร้อนแต่ละเซลล์มีลักษณะเป็นคลื่นเรียงตัวกันตลอดแนว ความยาวครีบ โดยรูปทรงอ้างอิงของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนมีระยะพิทช์ครีบ (F_P) 2.6 mm ความสูงครีบ (F_H) 3.0 mm ความกว้างครีบ (F_{cw}) 1.5 mm ความหนาตามวัสดุที่ใช้ทำครีบ (F_{MT}) 0.4 mm และมุมเอียงครีบ (F_A) 18.6 องศา ดังรูปที่ 3.12

รูปที่ 3.12 รูปทรงของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

3.3.2 สมบัติของน้ำมันเกียร์

ของไหลที่ใช้ในการจำลองการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน คือ น้ำมันเกียร์ โดยสมบัติของน้ำมันเกียร์เปลี่ยนแปลงตามอุณหภูมิ ก่าสมบัติแสดงในตารางที่ 3.2

T (°C)	ho (kg/m ³)	μ (kg/m-s)
40	824	0.01659
100	788	0.00355
120	776	0.00254

ตารางที่ 3.2 สมบัติของน้ำมันเกียร์ที่อุณหภูมิต่าง ๆ

3.4 การจำลองความดันตกคร่<mark>อม</mark>ผ่านครีบ<mark>แล</mark>กเปลี่ยนความร้อน

การจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C ตามลำคับ โคยความคันตกคร่อมจากการทคลองที่น้ำมันเกียร์อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C อัตราการใหลเท่ากับ 5, 10, 15, และ 20 L/min คังแสดงในตารางที่ 3.3

a			e	-	ហ	1 4	14	9J
ตารางท่	3.3 ผลการทดล	องความ	จนตก	ครอมขอ	งการ ไหว	ลผานคราเ	แลกเปล่	ยนความร้อน

		ΔP (kPa)	
Q (L/min)	750 T = 40 °C	T = 100 °C	T = 120 °C
5	7.99	4.20	2.10
10	22.88	14.70	12.34
15	38.04	26.46	24.32
20	59.93	43.61	38.74

ขั้นตอนการใช้ซอฟต์แวร์ ANSYS Fluent 18.0 เพื่อจำลองการไหลที่นำไปสู่การได้ ความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน มีดังนี้

3.4.1 การสร้างโดเมนเพื่อจำลองทางคอมพิวเตอร์

งานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมและการเปลี่ยนแปลงขนาดของ ครีบแลกเปลี่ยนความร้อนประกอบค้วยการเปลี่ยนแปลงขนาคของระยะพิทช์ (F_P) ความสูงครีบ (F_H) มุมเอียงครีบ (F_A) จำนวน 64 กรณี โดยรายละเอียดคังตารางที่ 3.4

กรณี	F _P	F_{H}	F _A	กรณี	F _P	F_{H}	F _A
ทดสอบ	(mm)	(mm)	(degree)	ทคสอบ	(mm)	(mm)	(degree)
1	1.750	2	10.0 <mark>0</mark>	28	3.000	2.00	10.00
2	1.750	2.00	18.59	29	3.000	2.00	18.59
3	1.750	2.00	30 .00	30	3.000	2.00	30.00
4	1.750	3.00	45.00	31	3.000	3.00	45.00
5	1.750	3.00	10.00	32	3.000	3.00	10.00
6	1.750	3.00	18.59	33	3.000	3.00	18.59
7	1.750	3.00	30.00	34	3.000	3.00	30.00
8	1.750	4.00	45.00	35	3.000	4.00	45.00
9	1.750	4.00	10.00	-36	3.000	4.00	10.00
10	1.750	4.00	18.59	37	3.000	4.00	18.59
11	1.750	4.00	30.00	38	3.000	4.00	30.00
12	1.750	4.00	45.00	39	3.000	4.00	45.00
13	1.750	5.00	10.00	40	3.000	5.00	10.00
14	1.750	5.00	18.59	UI 41	3.000	5.00	18.59
15	1.750	5.00	30.00	42	3.000	5.00	30.00
16	1.750	5.00	45.00	43	3.000	5.00	45.00
17	2.613	2.00	10.00	44	4.000	2.00	10.00
18	2.613	2.00	18.59	45	4.000	2.00	18.59
19	2.613	2.00	30.00	46	4.000	2.00	30.00
20	2.613	2.00	45.00	47	4.000	2.00	45.00
21	2.613	3.00	10.00	48	4.000	3.00	10.00
22	2.613	3.00	18.59	49	4.000	3.00	18.59

ตารางที่ 3.4 ขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่สัมพันธ์กับกรณีทดสอบต่าง ๆ

กรณี	FP	FH	FA	กรณี	FP	FH	FA
ทคสอบ	(mm)	(mm)	(degree)	ทคสอบ	(mm)	(mm)	(degree)
23	2.613	3.00	30.00	50	4.000	3.00	30.00
24	2.613	4.00	45.00	51	4.000	4.00	45.00
25	2.613	4.00	10.00	52	4.000	4.00	10.00
26	2.613	4.00	18.59	53	4.000	4.00	18.59
27	2.613	4.00	30.00	54	4.000	4.00	30.00
55	2.613	4.00	45.00	60	4.000	4.00	45.00
56	2.613	5.00	10.00	61	4.000	5.00	10.00
57	2.613	5.00	18.59	62	4.000	5.00	18.59
58	2.613	5.00	30.00	63	4.000	5.00	30.00
59	2.613	5.00	45.00	64	4.000	5.00	45.00

ตารางที่ 3.4 ขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่สัมพันธ์กับกรณีทคสอบต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามเนื่องจากรูปทรงของงานจริงมีความซับซ้อน เพราะประกอบด้วย มุมแหลม (ดูรูปที่ 3.14 ประกอบ) รูปทรงลักษณะเช่นนี้จะส่งผลให้เกิดปัญหาในการสร้างกริด เมื่อนำไปจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ กล่าวคือ ต้องใช้กริดเป็นจำนวนมากเพื่อฟิตเข้ากับบริเวณดังกล่าว ในความเป็นจริงมุมแหลมขนาดเล็กดังกล่าวนั้นส่งผลน้อยมากต่อความดันตกคร่อมของการไหล ที่คำนวณได้ ดังนั้นเพื่อลดความซับซ้อนของรูปทรงสำหรับการคำนวณทางกอมพิวเตอร์ จึงได้ปรับ มุมดังกล่าวออกไปเพื่อให้ได้รูปทรงที่เหมาะสมในการสร้างกริด และการจำลองทางกอมพิวเตอร์ ลดรายละเอียดและความซับซ้อนของรูปทรง ดังรูปที่ 3.13

รูปที่ 3.13 รูปทรง โคเมนที่วิเคราะห์ (บน) แบบจริง (ล่าง) แบบจำลองสำหรับการคำนวณทางคอมพิวเตอร์

บริเวณที่มีความจำเป็นต้องปรับให้รูปทรงง่ายขึ้นดังเช่นบริเวณส่วนโค้งทั้งด้านบน และด้านล่างของครีบ ด้วยเหตุผลที่ว่าบริเวณดังกล่าวก่อให้เกิดมุมแหลมขนาดเล็กซึ่งยากต่อการสร้าง กริด หรือใช้กริดจำนวนมาก จากการทดสอบพบว่า หากไม่ปรับให้เป็นรูปทรงที่ง่ายขึ้นจำเป็นต้องใช้ กริดถึง 4,585,500 เซลล์ ในการสร้างโดเมนปัญหาดังกล่าวแต่เมื่อปรับให้เป็นแบบเส้นตรงไปตาม แนวเส้นขอบเดิมของครีบ (ลบซอกแหลมออก) ทำให้ใช้กริดเพียง 677,754 เซลล์ หรือลดลงกว่า 6.8 เท่า โดยไม่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความแม่นยำของผลเฉลยที่จะได้จากการคำนวณ ดังรูปที่ 3.14 นอกจากนี้การลบซอกมุมแหลมดังกล่าวออกไป ช่วยให้การสร้างกริดสามารถใช้รูปแบบ Hexahedron ได้ซึ่งส่งผลดีอย่างมากต่อความเร<mark>ิว คุณภาพกริด และเสถียรภาพในการคำนวณ</mark>

รูปที่ 3.14 เปรียบเทียบลักษณะกริดบริเวณมุม (ซ้าย) กริด Tetrahedron (ขวา) Hexahedron

ขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนอ้างอิงถูกนำมาสร้างเป็นแบบเขียน กอมพิวเตอร์ซึ่งแบบเขียนนี้จะใช้เป็นโดเมนสำหรับจำลองการไหล แบบเขียนดังกล่าวถูกสร้างขึ้น โดยพิจารณาช่องว่างระหว่างกรีบที่ขดพับไปมา ซึ่งเป็นบริเวณที่น้ำมันเกียร์ไหลเข้าไปโดยมีกรีบ เป็นผนัง ดังรูปที่ 3.15

รูปที่ 3.15 โคเมนของน้ำมันเกียร์สำหรับใช้จำล<mark>อ</mark>งการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (mm)

3.4.2 การกำหนดค่าสำหรั<mark>บก</mark>ารคำนวณ<mark>ทาง</mark>คอมพิวเตอร์

พฤติกรรมการใหล่ใช้การจำลองการใหล่ 3 แบบ คือ การใหลแบบราบเรียบ การจำลองแบบปั่นป่วนโดยใช้แบบจำลอง *k – є* และแบบจำลอง SST ผลเฉลยทั้ง 3 รูปแบบจะถูก นำมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาแบบจำลองที่ให้ผลเฉลยสอดคล้องกับผลการทดลองมากที่สุดผล การคำเนินการเป็นดังต่อไปนี้

การจำลองการใหลแบบราบเรียบ

การจ<mark>ำถองการไหลแบบราบเรียบ ตั้งค่าการ</mark>คำนวณดังแสดงในตารางที่ 3.5

Solver time	Steady 30 Ch
Pressure-velocity Coupling Scheme	SIMPLE (Semi-Implicit Pressure Linked Equation)
Discretization (Interpolation schemes)	2 nd Order Upwind differencing scheme
Under-Relaxation factors	
Pressure	1
Force	1
Momentum	0.7
Residuals	1×10^{-3} for all equations

ตารางที่ 3.5 การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหาสำหรับแบบจำลองการใหลราบเรียบ

การจำลองการใหลแบบปั่นป่วนด้วยแบบจำลอง k – є การจำลองการใหลด้วยแบบจำลองการใหลปั่นป่วน k – є ตั้งค่าการคำนวณ

ดังตารางที่ 3.6

Solver time	Steady
Pressure-velocity Coupling Scheme	SIMPLE (Semi-Implicit Pressure Linked Equation)
Discretization (Interpolation schemes)	2 nd Order Upwind differencing scheme
Сти	0.09
C1-Epsilon	1.44
C2-Epsilon	1.92
TKE Prandtl Number	1
TDR Prandtl Number	1.3
Under-Relaxation factors	
Pressure	0.3
Force	1
Momentum	0.7
Turbulent kinetic energy	0.8
Specific dissipation rate	0.8
Turbulent viscosity	1 19
Residuals	1×10^{-3} for all equations
"ชาลยแ	าคโนโลยจุ

ตารางที่ 3.6 การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหาสำหรับแบบจำลองการไหลปั่นป่วน k-arepsilon

การจำลองการ ใหลแบบปั่นป่วนด้วยแบบจำลอง SST

ในการจำลองการไหลด้วยแบบจำลองการไหลปั่นป่วน SST ตั้งค่าการคำนวณ

ดังตารางที่ 3.7

Solver time	Steady
Pressure-velocity Coupling Scheme	SIMPLE (Semi-Implicit Pressure Linked Equation)
Discretization (Interpolation schemes)	2 nd Order Upwind differencing scheme
Alpha*_inf	1
Alpha_inf	0.52
Beta*_inf	0.09
al	0.3
Beta_i (inner)	0.075
Beta_i (outer)	0.0828
TKE (inner)Prandtl #	1.176
TKE (outer)Prandtl #	1
SDR (inner)Prandtl #	2
SDR (outer)Prandtl #	1.168
Production Limiter Clip Factor	10
Under-Relaxation factors	
Pressure	0.3
Force	
Momentum	0.7
Turbulent kinetic energy	0.8
Specific dissipation rate	0.8
Turbulent viscosity	וחוומסיי
Residuals	1×10^{-3} for all equations

ตารางที่ 3.7 การตั้งค่าวิธีการแก้ปัญหาสำหรับแบบจำลองการไหลปั่นป่วน SST

ความดันตกคร่อมของการใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนกรณี อ้างอิง ที่อุณหภูมิ 100 °C อัตราไหล 5, 10, 15, และ 20 L/min ด้วยการจำลองการไหลทั้งสาม รูปแบบคือ การจำลองการไหลแบบราบเรียบ การจำลองการไหลแบบปั่นป่วนด้วยแบบจำลอง *k* – *ɛ* และการจำลองการไหลแบบปั่นป่วนด้วยแบบจำลอง SST มีผลแสดงในตารางที่ 3.8

		$\Delta P (kPa)$										
Q (L/min)	$T = 40 \ ^{\circ}C$		T = 100 °C			$T = 120 \ ^{\circ}C$						
(L/min)	EXP	Lam	k − ε	SST	EXP	Lam	k − ε	SST	EXP	Lam	k − ε	SST
5	8.5	7.6	8.6	7.6	4.7	4.9	4.3	4.4	4.3	4.2	4.0	4.2
10	21.6	22.7	23.7	22.3	16.4	18.2	15.4	21.2	14.9	16.5	14.9	20.6
15	39.2	52.3	45.5	46.6	29.8	45.0	33.9	42.4	28.0	43.6	33.1	40.6
20	61.4	102.1	74.2	96.3	46.7	89.7	59.7	71.4	44.9	86.6	58.8	69.9

ตารางที่ 3.8 ความคันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนจากการทคลอง และการจำลองการใหล

้จากข้อมูลตามตาร<mark>างที่</mark> 3.8 เมื่<mark>อเป</mark>รียบเทียบความสัมพันธ์ ระหว่างความคัน

ตกคร่อมกับอัตราการไหล จากการจำลองการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนด้วย แบบจำลองการไหลแบบราบเรียบ แบบจำลองการไหลปั่นป่วน $k - \varepsilon$ แบบจำลองการไหลปั่นป่วน SST และผลทดสอบ ดังรูปที่ 3.16 พบว่าความดันตกคร่อมเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราการไหลเพิ่มขึ้น โดยเป็นไปในลักษณะเดียวกันทั้งสามแบบจำลองการไหลและผลการทดลอง แต่ผลจำลองการไหล ด้วยคอมพิวเตอร์ให้ก่าความดันตกกร่อมสอดคล้องกับการทดลองในช่วงอัตราการไหลต่ำ (ต่ำกว่า 10 L/min) และเริ่มมีก่าสูงกว่าผลการทดลองเมื่ออัตราการไหลสูงขึ้น จากผลการทดสอบ พบว่าแบบจำลองการไหลปั่นป่วน SST และแบบจำลองการไหลราบเรียบเมื่ออัตราการไหลสูงขึ้น กวามดันตกกร่อมเพิ่มขึ้นสูงกว่าผลการทดลองเป็นอย่างมาก ในขณะที่แบบจำลองการไหลปั่นป่วน $k - \varepsilon$ ให้ผลเฉลยใกล้เคียงกับผลการทดลองมากกว่า ดังนั้นจึงเลือกแบบจำลองการไหลปั่นป่วน $k - \varepsilon$ ในการจำลองความดันตกกร่อมการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ในกรณีอื่นต่อไป

รูปที่ 3.16 อัตราการใหลกับความคันตกคร่อมของแบบจำลองการใหลแบบต่าง ๆ และผลการทคลอง (บน) อุณหภูมิ 40 °C (กลาง) 100 °C และ (ล่าง) 120 °C

3.4.3 การกำหนดเงื่อนไขขอบ

การกำหนดเงื่อนไขขอบสำหรับจำลองการไหล ได้พิจารณาให้มีความสอดคล้อง กับธรรมชาติของปัญหาที่วิเคราะห์เพื่อให้ได้ผลเฉลยที่มีความสมจริง โดยจำลองการไหลของน้ำมัน เกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนในทีนี้ได้จำลองบนค่าอุณหภูมิน้ำมันเกียร์ 40, 100 และ 120 °C เงื่อนไขขอบที่กำหนดในการจำลองผลแสดงในตารางที่ 3.9 และรูปที่ 3.17

รูปที่ 3.17 เงื่อนไขขอบการจำลองการ ใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

ตารางที่ 3.9 เงื่อนไขขอบสำหรับจำลองการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

ขอบเขต	เงื่อนไขขอบที่กำหนดในซอฟต์แวร์	ขนาด
ทางเข้า	Flow rate inlet	5, 10, 15, และ 20 L/min
ทางออก	Out flow	-
ด้านข้างซ้าย	Symmetry	-
ด้านข้างขวา	Symmetry	-
ผนังกรีบ	No slip stationary wall	-

ทางเข้าเป็นช่องสี่เหลี่ยมที่ในการใช้งานจริงกำหนดเงื่อนไขเป็นในรูปอัตรา การไหล โดยในที่นี้ได้จำลองบนเงื่อนไขขอบเขตทางเข้าในรูปอัตราการไหล 4 ค่า ได้แก่ 5, 10, 15, และ 20 L/min ที่ทางออกใช้เงื่อนไข Out Flow สำหรับขอบด้านซ้ายและด้านขวาใช้เงื่อนไข แบบสมมาตร (Symmetry) เพราะการวางเรียงของชุดกรีบมีลักษณะสลับไปมาอย่างสมมาตร ส่วน รูปทรงกรีบใช้เงื่อนไขแบบผนังฝืด (No Slip Stationary Wall)

3.4.4 การสร้างกริดและการทดสอบความเป็นอิสระของกริด

เมื่อได้โดเมนของน้ำมันเกียร์ที่อยู่ภายในครีบแลกเปลี่ยนความร้อนแล้ว โดเมนดังกล่าวจะนำเข้าไปสู่กระบวนการสร้างกริด กริดที่ใช้เป็นกริดสี่เหลี่ยมหกด้าน ขนาดเซลล์ 0.0009 mm เพื่อให้มั่นใจว่ากริดที่ใช้จะให้ผลการจำลองที่แม่นยำเพียงพอจึงทำการทดสอบ กวามเป็นอิสระของกริดที่ใช้ด้วยการปรับขนาดเซลล์ให้ละเอียดขึ้นโดยลำดับ ผลการทดสอบพบว่า กริดชุดที่มีจำนวน 677,754 เซลล์ โดยมีค่า Element Quality เฉลี่ย 0.964 ค่า Aspect Ratio ในช่วง 1.030 ถึง 5.872 เป็นกริดชุดที่เหมาะสมต่อการใช้งาน ดังรูปที่ 3.18

รูปที่ 3.18 กริดสำหรับใช้จำลองการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

กริคเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความแม่นยำของผลเฉลยในการจำลองการใหล แม้ว่ากริคแบบ Tetrahedron จะสามารถสร้างและปรับเข้ากับรูปทรงต่าง ๆ ได้ง่ายกว่ากริค แบบ Hexahedron รวมถึงสามารถใช้คำสั่งสร้างกริคอัตโนมัติได้ด้วย แต่จากการทคสอบพบว่า กริคแบบ Tetrahedron ให้ผลการคำนวณที่ลู่เข้าช้ากว่าแบบ Hexahedron รวมทั้งยังให้ความแม่นยำ ของคำตอบน้อยกว่าเมื่อเทียบที่การใช้จำนวนกริคเท่า ๆ กัน การสร้างกริคในงานวิจัยนี้จึงมี ความพยายามใช้กริค Hexahedron เป็นหลัก แต่ในบางขนาคของครีบระบายความร้อนไม่สามารถ ใช้กริค Hexahedron ได้ทั้งหมด ก็มีการใช้กริคแบบ Tetrahedron ผสมเข้าในบางส่วน โดยกำหนด ขนาคของเซลล์เท่ากับ 0.00008 ถึง 0.000013 mm มีจำนวนเซลล์ซึ่งได้จากการทคสอบความเป็น อิสระของกริค กริคสำหรับการจำลองการใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ดังรูปที่ 3.19

รูปที่ 3.19 รูปแบบกริดที่ใช้ในการจำลองคอมพิวเตอร์ (บน) Tetrahedron (ล่าง) Hexahedron

จำนวนเซลล์มีผลโดยตรงกับเวลาที่ใช้ในการคำนวณกล่าวคือ จำนวนเซลล์ยิ่งมาก เวลาในการคำนวนก็จะมากตามไปด้วย การทดสอบความเป็นอิสระของกริดจำเป็นกระบวนการ เพื่อลดเวลาในการคำนวณลงเพื่อค้นหาชุดกริดที่ ให้ความแม่นยำของผลเฉลยโดยไม่ขึ้นกับจำนวน เซลล์ที่เพิ่มขึ้น การทดสอบความเป็นอิสระของกริดทำได้โดยเปรียบเทียบผลเฉลยของการที่ใช้กริดที่ มีจำนวนเซลล์จากหยาบและเพิ่มความละเอียดไปเรื่อย ๆ จนเงื่อนไขว่าแม้จะเพิ่มความละเอียด กริดมากขึ้น แต่ความถูกต้องของผลเฉลยยังคงเดิม หรือเปลี่ยนแปลงน้อยมาก กริดชุดที่มีจำนวน เซลล์น้อยที่สุดที่เข้าเงื่อนไขดังกล่าว จะเป็นกริดอิสระและถูกนำไปใช้ในการคำนวณ ในกรณีอื่น ต่อไป สำหรับการจำลองการใหลเพื่อหาความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อนในงานวิจัยนี้ ได้ทำการทคสอบกริคทั้งหมด 6 ชุค ที่มีความละเอียด 191,256, 287,616, 401,232, 475,880, 677,754, และ 1,091,816 เซลล์ ตามลำดับ โดยทำการจำลองการไหล ของน้ำมันเกียร์ที่อุณหภูมิ 100 และ 120 °C และอัตราการไหล 5 L/min ผลการทคสอบ ดังรูปที่ 3.20

รูปที่ 3.20 จำนว<mark>นเซลล์กับความคันตกกร่อมกร</mark>ีบแลกเปลี่ยนกวามร้อน

จากรูปที่ 3,20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนเซลล์ของกริคที่ใช้คำนวณ และความดันตกคร่อมครีบแลกเปลี่ยนความร้อนพบว่า ผลการคำนวณความดันตกคร่อมผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อน เริ่มคงที่ที่กริดชุดที่ 5 (จำนวนเซลล์เท่ากับ 677,754) เป็นต้นไป ดังนั้น จึงเลือกใช้กริดชุดดังกล่าว ในการคำนวณทางคอมพิวเตอร์ในกรณีอื่นต่อไป

3.4.5 การหาความดันตกคร่อมของการใหล

จากผลเฉลยของการจำลองการใหลด้วยคอมพิวเตอร์ สามารถหาความคันตกคร่อม ของการใหลโดยคำนวณจากความแตกต่างของความคันที่ทางเข้าและทางออกครีบแลกเปลี่ยน ความร้อน Δ*P* = *P*_{in} - *P*_{out}

3.5 การสร้างสหสัมพันธ์

С,

งานวิจัยนี้การสร้างสหสัมพันธ์เพื่อทำนายความคันตกคร่อมอันเป็นผลมาจาก การเปลี่ยนแปลงระยะพิทช์ ความสูง และมุมเอียง ของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ที่อุณหภูมิ และอัตราไหลต่าง ๆ ของน้ำมันเกียร์จากผลเฉลยของการจำลองการไหลค้วยตอมพิวเตอร์ โดยใช้ ฟิตกราฟข้อมูลความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในโปรแกรม Microsoft Excel 2016 ค้วยวิธีกำลัง สองน้อยที่สุด (Least Square Method)

ความดันตกคร่อมที่ศึกษามีทั้งสิ้น 768 กรณี ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงอัตราการใหล อุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ และขนาดของครีบอันประกอบไปด้วย ระยะพิทช์ครีบ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ ดังรูปที่ 3.21 ความดันตกคร่อมที่ได้จากการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ ดังกล่าวถูกนำกลับมาสร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความดันตกคร่อมและอัตราไหลของครีบ แลกเปลี่ยนความร้อนแต่ละขนาด จำนวน 64 กรณีหลัก ดังตารางที่ 3.4 แล้วสร้างสมการจาก เส้นกราฟแนวโน้มที่ฟิตด้วยฟังก์ชันที่เหมาะสม เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนในการสร้างสหสัมพันธ์ดังนี้

3.5.1 ความสัมพันธ์ข<mark>องค</mark>วามดันตกคร่อมกั<mark>บอั</mark>ตราการใหลและอุณหภูมิของน้ำมันเกียร์

 สร้างความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยน ความร้อนขนาดอ้างอิงกับการเปลี่ยนแปลงอัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ ที่อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C โดยทำการฟิตข้อมูลด้วยพึงก์ชันที่สอดคล้องกับข้อมูลและธรรมชาติของการใหล โดยจะได้ สมการที่อธิบายความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมที่เป็นพึงก์ชันของอัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ ที่อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C จำนวน 3 สมการดังนี้

$$\Delta P_{ref,T40^{\circ}C} = f(Q)_{T40^{\circ}C}$$
(3.1)

10

$$\Delta P_{\rm ref,T100^{\circ}C} = f(Q)_{\rm T100^{\circ}C}$$
(3.2)

$$\Delta \mathbf{P}_{\rm ref,T120^{\circ}C} = \mathbf{f}(\mathbf{Q})_{\rm T120^{\circ}C}$$
(3.3)

จากสมการที่ 3.1-3.3 จะพบว่า ความดันตกคร่อมเป็นพึงก์ชันของอัตรา การใหลและอุณหภูมิ ดังนั้นจึงเขียนสมการในรูปความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\Delta P_{\rm ref} = f(Q,T) \tag{3.4}$$

3.5.2 ความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมกับขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

ความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมกับการเปลี่ยนแปลงขนาดของครีบแลกเปลี่ยน ความร้อนถูกแจกแจงได้ทั้งหมด 64 กรณี โดยเลือกพิจารณาจากตัวแปรขนาดที่มีอิทธิพลต่อ ความคันตกคร่อมมากที่สุดไปน้อยที่สุด

1) สร้างตัวแปรสัดส่วนขนาดครีบที่ประกอบด้วยระยะพิทช์ (F_P), ความสูงครีบ (F_H), และมุมเอียงครีบ (F_P) ด้วยการนำขนาดครีบแต่ละกรณีหารด้วยขนาดของครีบอ้างอิง (F_P , ref = 2.613 mm, $F_{H,ref}$ = 3 mm, และ $F_{A,ref}$ = 18.59 องศา) จะได้ตัวแปรสัดส่วนของระยะพิทช์ ($F_P/F_{P,ref}$) สัดส่วนความสูงครีบ ($F_H/F_{H,ref}$) และสัดส่วนมุมเอียงครีบ ($F_A/F_{A,ref}$) จากนั้นสร้างตัวแปร สัดส่วนของกวามดันตกกร่อมแต่ละกรณีที่ทำการทำนายการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยการนำ กวามดันตกกร่อมดังกล่าวหารด้วยความผันตกกร่อมของครีบขนาดอ้างอิง ($\Delta P / \Delta P_{ref}$) เพื่อนำไป สร้างความสัมพันธ์ของข้อมูลต่อไป

2) สร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนขนาด กรีบ โดยพิจารณาตัวแปรสัคส่วนขนาดครีบที่มีอิทธิพลต่อความคันตกคร่อมมากที่สุดก่อน แล้วสร้าง ความสัมพันธ์ของชุดข้อมูลดังกล่าว จากนั้นจึงพิจารณาตัวแปรสัคส่วนสำคัญรองลงมาเป็นลำคับ โดยฟิตสมการด้วยฟังก์ชันที่ได้มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของข้อมูลมากที่สุด สมการที่ได้อยู่ ในรูปสัคส่วนความคันตกคร่อมที่เป็นฟังก์ชันของสัคส่วนระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงกรีบ

$$\frac{\Delta P}{\Delta P_{ref}} = f\left(\frac{F_{P}}{F_{P,ref}}, \frac{F_{H}}{F_{H,ref}}, \frac{F_{A}}{F_{A,ref}}\right)$$
(3.5)

เนื่องจากความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ของสัดส่วนความดันตกคร่อมกับ สัดส่วนขนาดกรีบจึงกำหนดให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นสัมประสิทธิ์ขนาดกรีบ (K_r)

$$\frac{\Delta P}{\Delta P_{\text{ref}}} = f\left(\frac{F_{\text{P}}}{F_{\text{P,ref}}}, \frac{F_{\text{H}}}{F_{\text{H,ref}}}, \frac{F_{\text{A}}}{F_{\text{A,ref}}}\right) = f(K_{\text{F}})$$
(3.6)

จัดรูปใหม่จะได้

$$\Delta P = \Delta P_{\text{ref}} f(K_F) = f(Q, T, K_F)$$
(3.7)

สหสัมพันธ์ที่ได้มาจากผลการจำลองด้วยกอมพิวเตอร์มีความคลาดเคลื่อนจาก ผลการทดลองดังนั้ จึงมีการปรับสหสัมพันธ์ให้เข้ากับผลการทดลองโดยการสร้างตัวแปรสัมประสิทธิ์ ของการปรับผล (แฟกเตอร์ดัด K_B) โดยอิงจากกรณีกรีบขนาดอ้างอิง

$$\Delta P = \Delta P_{ExP} = K_{B} (\Delta P_{SIM})$$
(3.8)

 สร้างสหสัมพันธ์สำหรับการทำนายความดันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อน โดยผนวกสมการที่ 3.7 และ 3.8 เข้าด้วยกันจะได้สมการสหสัมพันธ์อยู่ใน รูปดังนี้

$$\Delta \mathbf{P} = \mathbf{K}_{\mathrm{B}} \mathbf{f}(\mathbf{Q}, \mathbf{T}, \mathbf{K}_{\mathrm{F}}) \tag{3.9}$$

 4) ตรวจสอบความแม่นยำของสหสัมพันธ์สำหรับการทำนายความคันตกคร่อม ที่ได้โดยการแทนค่าตัวแปรต่าง ๆ กลับเข้าไปในสมการและเปรียบเทียบกับผลการทคลองโดยแสดง ในรูปร้อยละความคลาดเกลื่อนดังนี้

$$% Error = \left| \frac{\Delta P_{COR} - \Delta P_{SIM}}{\Delta P_{SIM}} \right|$$

(3.10)

รูปที่ 3.21 แผนภูมิความส<mark>ัมพั</mark>นธ์ของตัว<mark>แป</mark>รที่มีอิทธิพลต่อความคันตกคร่อม

บทที่ 4 ผลการดำเนินการวิจัย

4.1 บทนำ

ในบทนี้นำเสนอผลและการวิเคราะห์ผลการจำลองความดันตกคร่อมกรณีทดสอบที่ได้แจก แจงไว้แล้วในตารางที่ 3.4 ซึ่งในการจำลองผลดังกล่าวใช้แบบจำลองการไหลปั่นป่วน $k - \varepsilon$ เนื่องจากให้ผลสอดกล้องเข้ากับผลการทดลองมากที่สุด ซึ่งแสดงผลการเปรียบเทียบไว้ในบทที่ 3 รูปที่ 3.16 และแสดงผลเฉลยจากแบบจำลองดังกล่าวไปใช้ในการทำนายความดันตกคร่อมของ การไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนในกรณีทดสอบทั้ง 768 กรณี ดังแสดงในรูปที่ 3.21 โดยที่นำ ผลการทำนายนั้นสร้างเป็นสหสัมพันธ์เพื่อใช้ทำนายผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นในกรณีอื่นต่อไป การทำนาย ความดันตกกร่อมกรณีทดสอบดังกล่าวมีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบไปด้วย 5 ปัจจัย คือ อุณหภูมิ และอัตราการไหลของน้ำมันเกียร์ ระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ โดยผลของ ความดันตกกร่อมจากการจำลองการไหลที่มาจากปัจจัยดังกล่าวทั้ง 768 กรณี แสดงในภาคผนวก ก. และมีรายละเอียดดังนี้

4.2 ผลของอุณหภูมิและอัตราการใหลต่อความดันตกคร่อมกรณีอ้างอิง

ผลการ จำลองการ ใหลน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนกร ฉีอ้างอิง (กรณีที่มีผลการทคลองให้เปรียบเทียบ) รายละเอียดของครีบอ้างอิง ดังตารางที่ 4.1 สำหรับผล การทคลองกรณีครีบอ้างอิง แสดงความดันตกคร่อมเมื่ออัตราการใหลและอุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ เปลี่ยน ไป ดังตารางที่ 3.3 ค่าความดันนี้เรียกว่า "ความดันตกคร่อมอ้างอิง" ซึ่งจะถูกใช้ใน การสร้างสหสัมพันธ์ต่อไป การจำลองการใหลใช้แบบจำลองความปั่นป่วน *k* – *c* พบว่า ความดัน ตกคร่อมมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่ออัตราการใหลเพิ่มขึ้นและมีความลดลงเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ผลการจำลอง กรณีอ้างอิง ดังตารางที่ 4.2 และความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมกับอัตราการใหลที่อุณหภูมิ น้ำมันเกียร์ต่าง ๆ ดังรูปที่ 4.1 สรุปได้ว่า เมื่ออัตราการใหลเพิ่มขึ้นการใหลมีแนวโน้มปั่นป่วน มากขึ้น เกิดการใหลที่เสียดสี และเกิดความเสียดทานมากขึ้น ส่งผลให้ความดันตกคร่อมสูงขึ้น ดังรูปที่ 4.2 ส่วนเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ความหนืดของน้ำมันเกียร์ลดลง การใหลจึงสะดวกขึ้นส่งผลให้ ความเสียดทานลดลง ความดันตกคร่อมจึงลดลง ดังรูปที่ 4.3

ตารางที่ 4.1 ตัวแปรอ้างอิงของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

ตัวแปรอ้างอิง	ค่าอ้างอิง
ระยะพิทช์ (F _{P, ref})	2.613 mm
ความสูงครีบ (F _{H, ref})	3 mm
มุมเอียงครีบ (F _{A, ref})	18.59 องศา

ตารางที่ 4.2 ความคันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนจากการทคลองและ การจำลองการไหลกรณีอ้างอิง

Q (L/min)	ΔP_{ref} (kPa)							
	$T = 40 \ ^{\circ}C$		$T = 100 ^{\circ}C$		$T = 120 \ ^{\circ}C$			
	EXP	$k-\varepsilon$	ЕХР	$k - \varepsilon$	EXP	$k - \varepsilon$		
5	8.5	8.6	4.7	4.3	4.3	4.0		
10	21.6	23.7	16.4	15.4	14.9	14.9		
15	39.2	45.5	29.8	33.9	28.0	33.1		
20	61.4	74.2	46.7	59.7	44.9	58.8		

รูปที่ 4.1 ความคันตกคร่อมกับอัตราการใหลของน้ำมันเกียร์กรณีอ้างอิง

จากรูปที่ 4.1 เมื่อเปรียบเทียบการจำลองและผลการทคลองกรณีครีบอ้างอิงพบว่า ผลการจำลองสอดคล้องเป็นอย่างดีในช่วงอัตราไหลต่ำ (น้อยกว่า 10 L/min) และมีแนวโน้มให้ ก่าสูงขึ้นกว่าผลการทดลองเมื่ออัตราการไหลเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่ออัตราการไหลสูงขึ้นพฤติกรรม การไหลมีแนวโน้มปั่นป่วนมากขึ้น มีการแยกตัวของกระแสการไหลและเกิดการหมุนวน ดังรูปที่ 4.4 จนการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำนายผลได้อย่างแม่นยำ

เมื่อพิจารณาความคันตลอดความยาวของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนกรณีอ้างอิงที่อุณหภูมิ น้ำมันเกียร์ 100 °C อัตราการไหล 5, 10, 15, และ 20 L/min พบว่าที่บริเวณทางเข้าของน้ำมันเกียร์ มีความคันสูงและลดลงเรื่อยไปจนถึงทางออก โดยที่อัตราการไหล 20 L/min มีความคันที่ทางเข้า มากที่สุด ตามด้วยอัตราการไหล 15, 10, และ 5 L/min ตามลำดับ ดังรูปที่ 4.2 และเมื่อพิจารณา ความคันตลอดความยาวของครีบแลกเปลี่ยนความร้อนกรณีอ้างอิงที่อัตราการไหล 10 L/min อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ 40, 100, และ 120 °C พบว่าที่บริเวณทางเข้าของน้ำมันเกียร์มีความคันสูง และลดลงเรื่อยไปจนถึงทางออก โดยที่อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ 40 °C มีความดันที่ทางเข้ามากที่สุด ตามด้วยอุณหภูมิ 100 และ 120 °C ตามลำดับ ดังรูปที่ 4.3 ความดันที่ลดลงเป็นผลจากการสูญเสีย ตลอดความยาวของครีบโดยผลจากการสูญเสียมีก่ามากที่อัตราการไหลมากและอุณหภูมิต่ำ

ทิสอศศารแอกรรองกรรบเพื่อผลงากการถูญแสอมศามากกอทราการเหลมากและอุณหรรูมศา เมื่อพิจารณาเส้นทางการใหลงองน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนอ้างอิง ที่อุณหภูมิ 100°C พบว่าเส้นการใหลเกิดการม้วนตัวในบริเวณด้านหลังของแผ่นครีบ โดยเกิด การม้วนตัวมากสุดที่อัตราการใหลสูงสุด คือ 20 L/min และลดลงตามอัตราการใหล 15, 10, และ 5 L/min ตามลำดับ ดังรูปที่ 4.4 การใหลวนดังกล่าวเป็นผลให้เกิดความปั่นป่วนในการใหล เกิดการสูญเสียในการใหลและเกิดความดันตุกคร่อมของการใหลขึ้น

รูปที่ 4.2 คอนทัวร์ความดันของครีบที่อัตราการไหลต่าง ๆ (5, 10, 15, และ 20 L/min เรียงลำคับจากบนลงล่าง)

รูปที่ 4.3 คอนทัวร์ความดันของ<mark>ก</mark>รีบอ้างอิงที่อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ต่าง ๆ (40, 100, และ 120 °C เรียงลำดับจากบนลงล่าง)

(5, 10, 15, 11d= 20 L/min 1594d 1910 11111104 d 14)

4.3 ผลของการเปลี่ยนแปลงขนาดครีบต่อความดันตกคร่อม

ในการออกแบบครีบแลกเปลี่ยนความร้อนของน้ำมันเกียร์นั้น ตามที่ได้กล่าวไว้ก่อนแล้วว่า มี 2 ปัจจัยหลักที่ลูกค้ากำหนด คือ อัตราการถ่ายเทความร้อนกับความดันตกคร่อมอุปกรณ์ ซึ่งในงานวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะปัจจัยความดันตกคร่อม ปัจจัยที่ศึกษามีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับ ลักษณะรูปทรงของครีบ เพราะเป็นการไหลเข้าไปในช่องว่างระหว่างกลุ่มครีบที่จัดเรียงตัวซ้อนกัน ไปมา ดังนั้นในการออกแบบจึงมีความต้องการทราบว่าหากรูปทรงของครีบเปลี่ยนแปลง ไปจะส่งผลให้ความดันตกคร่อมเปลี่ยนไปอย่างไร และเพื่อให้สามารถนำผลไปใช้คาดการณ์ กรณีศึกษาอื่น ๆ ด้วยการสร้างสหสัมพันธ์ใช้งาน จึงมีความจำเป็นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อมูลตัวแปรที่ส่งผลต่อปัจจัยที่ศึกษา (ความดันตกคร่อม) ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดตัวแปรรูปทรง ของครีบที่ศึกษา 3 ตัวแปร คือ ระยะพิทช์ (F_{P, ref}) ความสูงครีบ (F_{H, ref}) และมุมเอียงครีบ (F_{A, ref}) (ดูรูปที่ 3.10 ประกอบ)

4.3.1 ผลของระยะพิทช์ต่อความดันตกคร่อม

ผลจำลองความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่ สัมพันธ์กับสัดส่วนระยะพิทช์ (F_P/F_{P,ref}) เมื่อ F_{P,ref} เป็นระยะพิทช์อ้างอิง (ดูตารางที่ 4.1) และ ΔP_{ref} เป็นความดันตกคร่อมอ้างอิง (ดูตารางที่ 4.2) ที่อุณหภูมิและอัตราการไหล ด่าง ๆ ดังภาคผนวก ข รูปที่ ข.2 (บนขวา) ทั้งหมด 12 กรณีทดสอบ เมื่อนำข้อมูลทั้ง 12 กรณี (48 ชุดข้อมูล) มารวมกัน จะได้ดังแสดงในรูปที่ 4.5 โดยจุด × ได้จากการจำลองกอมพิวเตอร์ส่วนเส้นประเป็นเส้นแนวโน้ม ที่ได้จากการฟิตข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel จากรูปที่ 4.5 การเปลี่ยนแปลงสัดส่วน ระยะพิทช์ (F_P/F_{P,ref}) ส่งผลให้สัดส่วนความดันตกคร่อม (ΔΡ/ΔΡ_{ref}) เปลี่ยนแปลง กล่าวคือ เมื่อสัดส่วนระยะพิทช์น้อย ช่องทางการไหลภายในครีบมีการเลี้ยวตัวถิ่มากขึ้น ทำให้เกิดการขวาง การไหลจึงสูญเสียความดันมาก ในทางกลับกันเมื่อสัดส่วนระยะพิทช์เพิ่มขึ้น ความถี่ในการเลี้ยวตัว ขณะไหลของน้ำมันเกียร์น้อยลง การสูญเสียความดันจึงลดลง เมื่อสัดส่วนระยะพิทช์ลดลงจนเข้า ใกล้สูนย์ (F_P/F_{P,ref} → 0) ทำให้น้ำมันเกียร์ไม่สามารถไหลผ่านครีบไปได้ ส่งผลให้สัดส่วนความดัน ตกคร่อมมีก่าเข้าสู่ก่าอนันต์ (ΔΡ/ΔP_{ref} → ∞)

รูปที่ 4.5 สัคส่วนระยะพิทช์กับสัคส่วนความคันตกคร่อม (ที่ความสูงครีบ 3 mm และมุมเอียงครีบ 18.59 องศา)

4.3.2 ผลของความสูงครีบต่อความดันตกคร่อม

ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่ สัมพันธ์กับสัดส่วนความสูงครีบ ($F_{H}/F_{H,ret}$) เมื่อ $F_{H,ret}$ เป็นความสูงครีบอ้างอิง (ดูตารางที่ 4.1) และ ΔP_{ref} เป็นความคันตกคร่อมอ้างอิง (ดูตารางที่ 4.2) ที่อุณหภูมิและอัตราการไหล ต่าง ๆ ดังภาคผนวก ข. รูปที่ ข.6 (บนขวา) ทั้งหมด 12 กรณีทดสอบ เมื่อนำข้อมูลทั้ง 12 กรณี (48 ชุดข้อมูล) มารวมกันจะได้ ดังรูปที่ 4.6 โดยจุด × ได้จากการจำลองคอมพิวเตอร์ส่วนเส้นประ เป็นเส้นแนวโน้มที่ได้จากการฟิตข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel จากรูปที่ 4.6 การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนความสูงครีบ ($F_{H}/F_{H,ret}$) ส่งผลให้สัดส่วนความดันตกคร่อม ($\Delta P/\Delta P_{ref}$) เปลี่ยนแปลง กล่าวคือเมื่อสัดส่วนความสูงครีบน้อย ช่องทางการไหลภายในครีบแคบลง ทำให้ การไหลยากขึ้นจึงสูญเสียความดันมาก ในทางกลับกันเมื่อสัดส่วนความสูงครีบเพิ่มขึ้น น้ำมันเกียร์ ไหลสะควกขึ้น การสูญเสียความคันจึงลดลง เมื่อความสูงครีบลดลงจนเข้าใกล้สูนย์ ($F_{H}/F_{H,ref} \rightarrow 0$) ทำให้น้ำมันเกียร์ไม่สามารถไหลผ่านครีบไปได้ ส่งผลให้สัดส่วนความดันตกคร่อมมีก่าเข้าสู่ ค่าอนันต์ ($\Delta P/\Delta P_{ref} \rightarrow \infty$)

รูปที่ 4.6 สัคส่วนความสูงครีบกับสัคส่วนความคันตกคร่อม (ที่ระยะพิทช์ 2.613 mm และมุมเอียงกรีบ 18.59 องศา)

4.3.3 ผลของมุมเอียงครีบต่อความดันตกคร่อม

ผลจำลองความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ที่สัมพันธ์กับสัดส่วนมุมเอียงครีบ (F_A/F_{A, ref}) เมื่อ F_{A, ref} เป็นมุมเอียงครีบอ้างอิง (ดูตารางที่ 4.1) และ ΔP_{ref} เป็นความดันตกคร่อมอ้างอิง (ดูตารางที่ 4.2) ที่อุณหภูมิและอัตราการไหล ต่าง ๆ แสดงใน ภาคผนวก ข.รูปที่ ข.10 (บนขวา) ทั้งหมด 12 กรณีทดสอบ เมื่อนำข้อมูลทั้ง 12 กรณี (48 ชุดข้อมูล) มารวมกันจะได้ดังแสดงในรูปที่ 4.7 โดยจุด × ได้จากการจำลองคอมพิวเตอร์ ส่วนเส้นประเป็นเส้นแนวโน้มที่ได้จากการฟิตข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Excel จากรูปที่ 4.6 การเปลี่ยนแปลงสัดส่วนมุมเอียงครีบ (F_A/F_{A, ref}) ส่งผลให้สัดส่วนความดันตกคร่อม (ΔP/ΔP_{ref}) เปลี่ยนแปลง กล่าวคือเมื่อสัดส่วนมุมเอียงครีบน้อย มุมปะทะครีบมาก ทำให้มีการขวางการไหลสูง จึงสูญเสียความดันมาก ในทางกลับกันเมื่อสัดส่วนมุมเอียงครีบเพิ่มขึ้น การขวางการไหลน้อยลง น้ำมันเกียร์ไหลสะดวกขึ้น การสูญเสียความดันจึงลดลง

รูปที<mark>่ 4.7 สัดส่วนมุมเอียงกรีบกับสัดส่วนกวาม</mark>ดันตกกร่อม (<mark>ที่ระยะพิทช์ 2.613 mm และมุมเอียงกรีบ 18.59 องศา)</mark>

4.4 การสร้างสหสัมพันธ์ **โลยเทคโนโลยีส**ร

จากผลการจำลองการไหลที่กล่าวมานั้นพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความดันตกคร่อม การไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนประกอบไปด้วยอัตราการไหล อุณหภูมิ ของน้ำมันเกียร์ และขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ระยะพิทช์ ความสูง มุมเอียง) จากความสัมพันธ์ของปัจจัยดังกล่าวสามารถสร้างสหสัมพันธ์สำหรับทำนายความดันตกคร่อม การไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนได้ดังนี้

4.4.1 ผลกระทบจากอุณหภูมิและอัตราการใหล

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของความคันตกคร่อมและอัตราการไหลของน้ำมันเกียร์ ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนขนาคอ้างอิงสำหรับครีบกรณีอ้างอิง คังรูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ ระหว่างความดันตกคร่อมและอัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ที่อุณหภูมิน้ำมันเกียร์เปลี่ยนไป ลักษณะ ข้อมูลสามารถฟิตได้ด้วยสมการในรูปแบบสมการพหุนามกำลัง 2 ดังสมการที่ 4.1a-4.1c

$$\Delta P_{T=40^{\circ}C} = 0.1341Q^2 + 1.0206Q \tag{4.1a}$$

$$\Delta P_{T=100^{\circ}C} = 0.1441Q^2 + 0.0991Q \tag{4.1b}$$

$$\Delta P_{\rm T=120^{\circ}C} = 0.1450 \rm{Q}^2 + 0.0329 \rm{Q} \tag{4.1c}$$

ทั้ง 3 สมการสามารถเขียนในรูปทั่วไปได้<mark>ตามสมก</mark>ารที่ 4.2

$$\Delta \mathbf{P} = \mathbf{m}\mathbf{Q}^2 + \mathbf{n}\mathbf{Q} \tag{4.2}$$

เมื่อ ΔP คือ ความคันตก<mark>คร่อ</mark>มของการไหลผ่าน<mark>ครีบ</mark>แลกเปลี่ยนความร้อน (kPa)

Q คือ อัตราการใหล่ของน้ำมันเกียร์ (L/min)

m,n คือ สัมประสิทธิ์อุณหภูมิของน้ำมันเกียร์

โดยค่า m,n เป็นสัมปร<mark>ะสิทธิ์ที่</mark>เป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิดัง<mark>ตารางที่</mark> 4.3

 T (°C)
 m
 n

 40
 0.1341
 1.0206

 100
 0.1441
 0.0991

 120
 0.1450
 0.0329

ตารางที่ 4.3 สัมประสิทธิ์ m,n กับอุณหภูมิน้ำมันเกียร์

จากข้อมูล m,n ในตาราง เมื่อนำมาพล็อตกราฟเทียบกับอุณหภูมิจะมีความสัมพันธ์ กันดังรูปที่ 4.8 พบว่าการกระจายของข้อมูลเป็นลักษณะเส้นตรงดังนั้นจึงเลือกฟิตข้อมูลด้วยสมการ เส้นตรงเพื่อแทนค่า m,n ในสมการที่ 4.2 และ ได้สมการสำหรับ m,n ที่เป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิ ดังนี้

$$m = 0.0001T + 0.1287 \tag{4.3}$$

$$n = -0.013T + 1.5145 \tag{4.4}$$

เมื่อ T เป็นอุณหภูมิน้ำมันเกียร์ (°C)

รูปที่ 4.8 อุณภูมิน้ำมันเกียร์กับสัมประสิทธิ์ m, n

10

4.4.2 ผลกระทบจา<mark>กขนาดของครีบ</mark>

จากผลการทำนายกวามดันตกกร่อมทั้ง 768 กรณี เมื่อพิจารณากรณีความสัมพันธ์ ของการเปลี่ยนแปลงขนาดครีบแลกเปลี่ยนความร้อนกับความดันตกกร่อมพบว่า การเปลี่ยนแปลง ระยะพิทช์มีผลกระทบต่อกวามดันตกกร่อมของการใหลมากที่สุด ถัดมากือ กวามสูงกรีบ และ มุมเอียงกรีบตามลำดับ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงขนาดกรีบต่อกวามดันตกกร่อมพิจารณาจาก ผลของการเปลี่ยนแปลงระยะพิทช์เป็นอันดับแรก ในรูปสัดส่วนความดันตกกร่อมกับสัดส่วน ระยะพิทช์ โดยนำข้อมูลจากผลการจำลองทั้ง 768 กรณี มาผนวกเข้าด้วยกันสร้างเป็นกราฟ และสมการกวามสัมพันธ์ดังกล่าวจำนวน 16 กวามสัมพันธ์ ดังแสดงในภากผนวก ข. รูปที่ ข.1-ข.4 จากกรณีที่กวามสูงกรีบและมุมเอียงกรีบเป็นขนาดอ้างอิงในรูปที่ 4.5 จะพบว่าลักษณะของข้อมูลเมื่อ ฟิตด้วยสมการเลขยกกำลังมีกวามเหมาะสมที่สุด เพราะเมื่อสัดส่วนระยะพิทช์มีก่าน้อยจนเข้าใกล้

53

ศูนย์ส่งผลให้สัคส่วนความคันตกคร่อมมีค่าเข้าสู่อนันต์ สมการของข้อมูลรูปที่ 4.5 ในพึงก์ชันเลขยก กำลังคังสมการที่ 4.5

$$\frac{\Delta P}{\Delta P_{ref}} = a \left(\frac{F_p}{F_{p,ref}}\right)^b$$
(4.5)

เมื่อ (ΔP/ΔP_{ref}) คือสัดส่วนความคันตกคร่อม (F_P/F_{P, ref}) คือ สัดส่วนระยะพิทช์ a, b คือ สัมประสิทธิ์ระย<mark>ะพิ</mark>ทช์

จากกราฟความสัมพันธ์ของสัดส่วนระยะพิทช์ (F_P/F_{P,ref}) กับสัดส่วนความดันตก กร่อม (ΔP/ΔP_{ref}) เมื่อรวมกราฟดังกล่าวที่มุมเอียงครีบเดียวกันไว้ด้วยกันดังแสดงใน ภาคผนวก ค. รูปที่ ค.1-ค.4 จากรูปที่ 4.9 ได้รวมกราฟของสัดส่วนระยะพิทช์กับสัดส่วนความดันตกกร่อมที่มุม เอียงกรีบอ้างอิงไว้ในรูปเดียวกันพบว่า สัมประสิทธิ์ _a มีค่าลดลงเมื่อสัดส่วนของความสูงครีบ เพิ่มขึ้น ขณะที่สัมประสิทธิ์ b มีค่าเท่ากันที่มุมเอียงครีบ

รูปที่ 4.9 สัคส่วนระยะพิทช์กับสัคส่วนความคันตกคร่อมที่ความสูงครีบต่าง ๆ (ที่มุมเอียงครีบ 18.59 องศา)

F _H (mm)	а				b			
	$F_A = 10^\circ$	F _A =18.59°	$F_A = 30^\circ$	F _A =45°	$F_A = 10^\circ$	F _A =18.59°	$F_A = 30^\circ$	$F_A = 45^\circ$
2	1.430	1.260	1.263	1.223	-2.387	-2.253	-2.412	-2.254
3	1.094	1.000	0.921	0.971	-2.387	-2.253	-2.412	-2.254
4	0.857	0.943	0.872	0.836	-2.387	-2.253	-2.412	-2.254
5	0.921	0.927	0.775	0.754	-2.387	-2.253	-2.412	-2.254

โดยก่าสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ ทั้ง 16 ความสัมพันธ์แสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 สัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ a, b

จากตารางที่ 4.4 สัมประสิทธิ์ _a มีค่าลดลงเมื่อความสูงครีบเพิ่มขึ้น ขณะที่ สัมประสิทธิ์ b ซึ่งเป็นเลขซึ้กำลังตามสมการที่ 4.5 มีค่าเท่ากันที่มุมเอียงครีบเดียวกัน โดยความสัมพันธ์ของสัดส่วนความสูงครีบกับสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ _a มีความสัมพันธ์ดังแสดงใน ภาคผนวก ค. รูปที่ ค.5-ค.8 จากรูปที่ 4.10 ความสัมพันธ์ของสัดส่วนความสูงครีบกับสัมประสิทธิ์ ระยะพิทช์ a ที่มุมเอียงครีบอ้างอิงพบว่าเมื่อสัดส่วนความสูงครีบมากขึ้น ทำให้สัมประสิทธิ์ ระยะพิทช์ a ลดลง ขณะที่ b เป็นค่าคงที่

รูปที่ 4.10 สัคส่วนความสูงกรีบกับสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ a (ที่มุมเอียงกรีบอ้างอิง)

จากสมการที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ a แปรผันตรงกับความดัน ตกคร่อม ดังนั้นสัดส่วนความสูงกรีบจึงส่งผลไปยังความดันตกคร่อมด้วย จากรูปที่ 4.10 จะพบว่า ลักษณะของข้อมูลเมื่อฟิตด้วยฟังก์ชันเลขยกกำลังมีความเหมาะสมกับธรรมชาติของข้อมูลมากที่สุด เนื่องจากเมื่อสัดส่วนความสูงครีบมีค่าน้อยจนเข้าใกล้ศูนย์ส่งผลให้สัดส่วนความดันตกคร่อมมี ค่าเข้าสู่อนันต์ ความสัมพันธ์เป็นดังสมการที่ 4.6

$$a = c \left(\frac{F_{\rm H}}{F_{\rm H,ref}}\right)^{\rm d}$$
(4.6)

เมื่อ a คือ สัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ (F_H/F_{H, ref}) คือ สัดส่วนความสูงครีบ c, d คือ สัมประสิทธิ์ความสูงครีบ

จากสมการที่ 4.6 จะได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสูงครีบ c, d และที่มุมเอียงครีบ 10, 18.59, 30, และ 45 องศา โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.5

F _A (องศา)	C	d
10	1.111	-0.537
18.59	1.000	-0.376
30 505	0.989	-0.512
45	0.980	-0.530

ตารางที่ 4.5 สัมประสิทธิ์ค<mark>วา</mark>มสูง<mark>ครีบ c, d ที่มุมเอียงครีบ</mark>ต่าง ๆ

จากข้อมูลในตารางที่ 4.4 จะเห็นได้ว่าสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ *b* เปลี่ยนแปลงตาม มุมเอียงกรีบ เช่นเดียวกับสัมประสิทธิ์กวามสูงกรีบ c, d ในตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณากวามสัมพันธ์ ของสัดส่วนมุมเอียงกรีบ (F_A/F_{A.rel}) กับสัมประสิทธิ์ทั้ง 3 พจน์ มีลักษณะดังแสดงในรูปที่ 4.11

รูปที่ 4.11 สัคส่วนมุมเอียงกับสัมประสิทธิ์ระยะพิทช์ b และสัมประสิทธิ์ความสูงครีบ c, d

จากรูปที่ 4.10 เมื่อสัคส่วนมุมเอียงครีบ (F_A/F_{A, ref}) มากขึ้น ส่งผลให้สัมประสิทธิ์ ระยะพิทช์ b เพิ่มขึ้น แต่สัมประสิทธิ์มุมเอียงครีบ c, d ลุคลงส่งผลให้สัคส่วนความคันตกคร่อมลุคลง ความความสัมพันธ์อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นที่ 4.7-4.9

$$c = -0.0301 \left(\frac{F_{A}}{F_{A,ref}} \right) + 1.039$$
(4.8)

$$d = 0.0051 \left(\frac{F_{A}}{F_{A,ref}} \right) - 0.4894$$
(4.9)

เมื่อ (F_A/F_{A, ref}) คือ สัดส่วนความสูงครีบ

>
b คือ สัมประสิทธิ์ระยะพิทช์
 c คือ สัมประสิทธิ์มุมเอียงครีบ

d คือ สัมประสิทธิ์ความสูงครีบ

เพื่อให้ง่ายต่อการจัครูปแบบสมการจึงกำหนคสัญลักษณ์ตัวแปรแทนที่ตัวแปรบาง

ตัวใหม่ดังนี้

 K_p =
 $(F_p/F_{P,ref})$ คือ ตัวประกอบระยะพิทช์

 K_H =
 $(F_H/F_{H,ref})$ คือ ตัวประกอบความสูงครีบ

 K_A =
 $(F_A/F_{A,ref})$ คือ ตัวประกอบมุมเอียงครีบ

 K_F =
 $(F_P/F_{P,ref})^b$ คือ ตัวประกอบขนาดครีบ

ตัวประกอบขนาดกรีบจากสมการที่ 4.3-4<mark>.9</mark> จะได้<mark>ว</mark>่า

$$\mathbf{K}_{\mathrm{F}} = \left\{ \left[-0.0301(\mathbf{K}_{\mathrm{A}}) + 1.039 \right] (\mathbf{K}_{\mathrm{H}})^{[0.0051(\mathbf{K}_{\mathrm{A}}) - 0.4894]} \right\} (\mathbf{K}_{\mathrm{P}})^{[0.0394(\mathbf{K}_{\mathrm{A}}) - 2.3814]}$$

เมื่อรวมความสัมพันธ์ต่าง ๆ จากสมการที่ 4.1-4.9 เข้าด้วยกันเป็นสหสัมพันธ์ สำหรับทำนายความดันตกกร่อมการ ใหล่ผ่านกรีบแลกเปลี่ยนความร้อน ซึ่งเป็นผลจากการจำลอง การ ใหลด้วยคอมพิวเตอร์ ได้ดังนี้

10

$$\Delta \mathbf{P} = \mathbf{K}_{\mathrm{F}} \left\{ \mathbf{m} \mathbf{Q}^2 + \mathbf{n} \mathbf{Q} \right\}$$

(4.10)

เมื่อ ∆P คือ ความดันตกคร่อมของการไหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (kPa)

 \mathbf{K}_{F} คือ ตัวประกอบขนาดครีบ

- Q คือ อัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ (L/min)
- m,n คือ สัมประสิทธิ์อุณหภูมิของน้ำมันเกียร์

สมการดังกล่าวอธิบายความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมกับอัตราการไหลอุณหภูมิ ของน้ำมันมันเกียร์และปัจจัยด้านขนาดของครีบแลกเปลี่ยนความร้อน จากผลการจำลองการไหล ด้วยคอมพิวเตอร์ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปดังสมการที่ 4.10

4.4.3 การหาแฟกเตอร์ดัด

เนื่องจากการสร้างสหสัมพันธ์ดังกล่าวได้ข้อมูลจากการจำลองการไหลด้วย กอมพิวเตอร์ซึ่งมีความคลาดเคลื่อนจากผลทดสอบดังที่กล่าวในหัวข้อที่ 4.2 จึงมีการปรับสมการ เพื่อให้สอดคล้องกับผลการทดลอง (ดูรูปที่ 4.12) ด้วยการนำแฟกเตอร์ดัดเข้ามาช่วยในการปรับ ผลการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับผลการทดลอง จากการหาสัมประสิทธิ์ m,n ของสมการเส้นแนวโน้มจากผลทดลองกับผลการทำนายด้วยสหสัมพันธ์ในสมการที่ 4.10 ที่อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C โดยมีค่าแฟกเตอร์ดัดซึ่งได้จากการนำสัมประสิทธิ์ m,n ของผลการ ทดลองหารด้วยผลการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ดังตร์ดังตรางที่ 4.6

รูปที่ 4.12 การคัดผลการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์เข้าสู่ผลการทคลอง

т (⁰ С)	m	n	m	n	K _m	K _n
1(0)	Experiment (EXP)		Simulation (SIM)		(m_{EXP}/m_{SIM})	(n_{EXP}/n_{SIM})
40	0.1338	1.0006	0.0911	1.2471	0.6809	1.2464
100	0.1398	0.2086	0.0745	0.8796	0.5329	4.2167
120	0.1418	-0.0554	0.0794	0.6807	0.5599	-12.287

ตารางที่ 4.6 ค่าสัมประสิทธิ์ m, n และแฟกเตอร์ดัดที่อุณหภูมิต่าง ๆ

จากตารางที่ 4.6 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของอุณหภูมิและแฟกเตอร์คัคทั้ง 2 พจน์ พบว่าแฟกเตอร์คัค K_m และ K_n เป็นฟังก์ชันของอุณหภูมิโดยมีความสัมพันธ์คังแสคงในรูปที่ 4.12 ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์คังกล่าวได้ด้วยสมการคังนี้

$$K_{\rm m} = 0.000477 {\rm T}^2 - 0.00915 {\rm T} + 0.9704 \tag{4.11}$$

$$\mathbf{K}_{n} = -0.010934T^{2} + 1.5802T - 44.468 \tag{4.12}$$

เมื่อ T คือ อุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ (°C) K_m, K_n คือ แฟคเตอร์ดัด

เมื่อรวมสมการที่ 4.10 กับแฟกเตอร์คัคสมการที่ 4.11-4.12 จะได้

$$\Delta P = K_F (K_m m Q^2 + K_n n Q)$$
(4.13)

โดยที่
$$K_m = -0.0002T^2 + 0.0307T + 0.5038$$

 $K_n = -0.0001T^2 - 0.0267T + 1.7174$
 $K_F = \left\{ [-0.0301(K_A) + 1.039]^{[0.0051(K_A) - 0.4894]} \right\} (K_P)^{[0.0394(K_A) - 2.3814]}$

m = 0.0001T + 0.1287n = -0.013T + 1.5145

เมื่อ

∆P คือ ความคันตกกร่อมของการใหลผ่านกรีบแลกเปลี่ยนความร้อน (kPa)

- \mathbf{K}_{F} คือ ตัวประกอบขนาดครีบ
- K_{P} คือ ตัวประกอบระยะพิทช์
- K_H คือ ตัวประกอบความสูงครีบ
- K_A คือ ตัวประกอบมุมเอียงครีบ
- T คือ อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ (°C)
- Q คือ อัตราการไหลของน้ำ<mark>มัน</mark>เกียร์ (L/min)
- K_m,K_n คือ แฟกเตอร์คัค
- m,n คือ สัมประสิทธิ์อุณหภู<mark>มิน้ำมัน</mark>เกียร์

4.4.4 การทวนสอบการใช้<mark>งาน</mark>สหสัมพั<mark>นธ์</mark>

สหสัมพันธ์ความน่าเชื่อถือในการนำไปใช้งานโดยแทนค่าตัวแปรขนาดครีบ อุณหภูมิ และอัตราการไหลของน้ำมันเกียร์ย้อนกลับในสมการที่ 4.10 จากนั้นคำนวณความ กลาดเคลื่อนได้จากสมการ

%Error =
$$\left| \frac{\Delta P_{\text{COR}} - \Delta P_{\text{SIM}}}{\Delta P_{\text{COR}}} \right| \times 100$$

(4.14)

เมื่อ ΔP_{SIM} คือ ความคันตกคร่อมจำลองค้วยคอมพิวเตอร์ (kPa) ΔP_{COR} คือ ความคันตกคร่อมทำนายจากสมการที่ 4.10 (kPa)

ผลความคันตกคร่อมทำนายด้วยสหสัมพันธ์ที่ยังไม่ปรับปรุง (ยังไม่มีแฟกเตอร์ดัด) ∆P_{cor} เปรียบเทียบกับผลการจำลองด้วยคอมพิวเตอร์ ∆P_{sim} ดังแสดงในภาคผนวก ง. ตารางที่ ง.1 โดยมีค่าความความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย 13.79%

เมื่อใช้แฟกเตอร์ดัดเข้าไปปรับปรุงสมการสหสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับการทดลอง ได้รูปแบบในสมการที่ 4.13 ผลที่คำนวณได้จากสมการสหสัมพันธ์ที่ได้รับการปรับปรุง (รวมแฟกเตอร์ดัด) ถูกนำไปเปรียบเทียบกับผลการทดลองที่กรณีอ้างอิง คำนวณความคลาดเคลื่อน ได้ดังนี้

$$P_{\rm b} {\rm Error} = \left| \frac{\Delta P_{\rm MOD} - \Delta P_{\rm EXP}}{\Delta P_{\rm EXP}} \right| \times 100$$
(4.15)

เมื่อ ΔP_{EXP} คือ ความดันตกคร่อมจากการทดลอง
 ΔP_{MOD} คือ ความดันตกคร่อมทำนายจากสหสัมพันธ์ที่ปรับปรุงแล้ว (สมการที่
 4.13)

ผลการทำนายด้วยสหสัมพันธ์สมการที่ 4.13 เปรียบเทียบกับผลการทดลองที่กรณี อ้างอิงดังแสดงในตารางที่ 4.7 โดยมีค่ากวามความคลาดเคลื่อนเฉลี่ย 5.97 % และเมื่อนำผล กวามดันตกกร่อมกับอัตราการไหลที่อุณหภูมิต่าง ๆ พล็อตกราฟเทียบกันที่อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C พบว่ากราฟของการทำนายด้วยสหสัมพันธ์และการทดลองมีความใกล้เคียงกัน ดังรูปที่ 4.14

ตารางที่ 4.7 ความคลาดเกลื่อนของสห<mark>สัม</mark>พันธ์แล<mark>ะกา</mark>รทคลองที่กรณีกรีบอ้างอิง

			T (°C)	Ŀ	Q = 5 L/min	
F _P (mm)	F _H (mm)	F_A (degree)		EXP (kPa)	MOD (kPa)	% ERROR
2.613	3.00	18.59	40	8.51	8.59	0.89
2.613	3.00	18.59	100	4.70	6.31	34.34
2.613	3.00	18.59	120	4.30	5.44	26.52
F ()	E (mm)	ายาล่	้ยเทคโ	นโลยีสุร	Q = 10 L/min	
$F_{p}(mm)$	F _H (mm)	F _A (degree)	1(0)	EXP (kPa)	MOD (kPa)	% ERROR
2.613	3.00	18.59	40	21.58	21.77	0.90
2.613	3.00	18.59	100	16.40	16.39	0.09
2.613	3.00	18.59	120	14.85	14.89	0.23
F _p (mm)	F _H (mm)	F _A (degree)	T (°C)		Q = 15 L/min	

				EXP (kPa)	MOD (kPa)	% ERROR
2.613	3.00	18.59	40	39.20	39.56	0.90
2.613	3.00	18.59	100	29.81	30.22	1.36
2.613	3.00	18.59	120	27.97	28.34	1.32

ตารางที่ 4.7 ความคลาดเคลื่อนของสหสัมพัน<mark>ธ์แ</mark>ละการทดลองที่กรณีครีบอ้างอิง (ต่อ)

E (mm)	E (mm)	E (dagraa)			Q = 20 L/min	
F _P (mm)	F _H (mm)	F _A (degree)		EXP (kPa)	MOD (kPa)	% ERROR
2.613	3.00	18.59	40	39.20	39.56	0.90
2.613	3.00	18.59	100	29.81	30.22	1.36
2.613	3.00	18.59	120	27.97	28.34	1.32

หมายเหตุ

EXP = ผลการทุดลอง, MOD = สหสัมพันธ์ที่ปรับปรุงแล้ว (สมการที่ 4.13) และ

% ERR = เปอร์เซ็นต์กวามกุลาคเกลื่อน

10

รูปที่ 4.14 ความคันตกคร่อมกับอัตราการใหลจากการทคลองและสหสัมพันธ์ที่กรณีครีบอ้างอิง

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างสหสัมพันธ์จากผลกระทบของ การเปลี่ยนแปลงขนาคกับความดับตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อนที่อุณหภูมิ และอัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ต่าง ๆ ด้วยการจำลองด้วยแบบจำลองการใหลปั่นป่วน $k - \varepsilon$ โดยมีการเปลี่ยนแปลงระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ ของอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

 สหสัมพันธ์สำหรับทำนายความค้นตุกคร่อมการไหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อนเป็นฟังก์ชันของอัตราการไหล อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ ระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ คือ

 $\Delta P = \left\{ \left[-0.0301(K_A) + 1.039 \right] (K_H)^{\left[0.0051(K_A) - 0.4897 \right]} \right\} (K_P)^{\left[0.0394(K_A) - 2.3814 \right]}$ $\left[(-0.0002 T^2 + 0.0307 T + 0.5038) (0.0001 T + 0.1287) Q^2 + (0.0001 T^2 - 0.0267 T + 1.7174) (-0.013 T + 1.5145) Q \right]$

ເນື່ອ

ΔΡ คือ ความดันตกคร่อมของการใหลผ่านกรีบแลกเปลี่ยนความร้อน (kPa)

10

- K_F คือ ตัวประกอบขนาดกรีบ โปโลยีไ
- K_p คือ ตัวประกอบระยะพิทช์
- K_H คือ ตัวประกอบความสูงครีบ
- K_A คือ ตัวประกอบมุมเอียงครีบ
- T คือ อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ (°C)
- Q คือ อัตราการใหลของน้ำมันเกียร์ (L/min)
- K_m,K_n คือ แฟกเตอร์ดัด
- m,n คือ สัมประสิทธิ์อุณหภูมิน้ำมันเกียร์

 ความดันตกคร่อมของการใหลสูงขึ้น เมื่ออัตราการใหลของน้ำมันเกียร์เพิ่มขึ้น โดยความดันตกคร่อมสูงสุดที่อัตราการใหล 20 L/min และต่ำสุดที่อัตราการใหล 5 L/min

 ความคันตกคร่อมของการใหลสูงขึ้น เมื่ออุณหภูมิของน้ำมันเกียร์ลคลง โดยความคัน ตกคร่อมสูงสุดที่อุณหภูมิ 40 °C และต่ำสุดที่อุณหภูมิ 120 °C

 ความดันตกคร่อมของการ ใหลลดลง เมื่อระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ เพิ่มขึ้น โดยความดันตกคร่อมสูงสุดในกรณีครีบที่มี ระยะพิทช์ 1.75 mm ความสูงครีบ 2 mm มุม เอียงครีบ 10 องศา และต่ำสุดในกรณีครีบที่มี ระยะพิทช์ 4 mm ความสูงครีบ 5 mm และ มุมเอียง ครีบ 45 องศา

 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน เรียงลำคับจากมากไปน้อย คือ อัตราการใหล อุณหภูมิน้ำมันเกียร์ ระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุม เอียงครีบ ตามลำคับ

 6. สหสัมพันธ์สำหรับทำนายความดันตกคร่อมของการใหลผ่านครีบแลกเปลี่ยน ความร้อนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดลองที่ขนาดกรีบกรณีอ้างอิง (ระยะพิทช์ 2.613 mm ความสูง กรีบ 3 mm มุมเอียงครีบ 18.59 องศา) และน้ำมันเกียร์ที่มีอัตราการใหล 5, 10, 15, และ 20 L/min อุณหภูมิ 40, 100, และ 120 °C มีความคลาดเกลื่อนเฉลี่ยเท่ากับ 5.97%

5.2 ข้อเสนอแนะ

 สหสัมพันธ์สำหรับทำนายความคันตกคร่อมการใหลของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบ แลกเปลี่ยนความร้อนของงานวิจัยนี้เหมาะสมสำหรับน้ำมันเกียร์และครีบแลกเปลี่ยนความร้อน ที่สมบัติในช่วงขอบเขตของการศึกษานี้เท่านั้น

2. งานวิจัยนี้ศึกษาอิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงขนาดที่ส่งผลต่อความดันตกคร่อมของ การ ใหล ซึ่งเป็นบ้จจัยหนึ่งที่บ่งชี้สมรรถนะของอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน แต่มิได้ศึกษา การแลกเปลี่ยนความร้อนซึ่งเป็นอีกหนึ่งบ้จจัยในการ ใช้งานอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อน ดังนั้นจึง ควรศึกษาบ้จจัยทั้งสองควบคู่กันไป เพื่อเป็นบ้จจัยที่เพียงพอต่อการเลือกใช้งานครีบแลกเปลี่ยน ความร้อนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

3. ครีบแลกเปลี่ยนความร้อนมีลักษณะหลากหลายแตกต่างกันไปตามความเหมาะสมใน การใช้งาน งานวิจัยนี้ศึกษาความคันตกคร่อมของครีบด้วยครีบแลกเปลี่ยนความร้อนโดยปรับเปลี่ยน ระยะพิทช์ ความสูงครีบ และมุมเอียงครีบ เพียงลักษณะเดียวเท่านั้น ดังแสดงในหัวข้อที่ 3.3.1 ดังนั้น ควรศึกษาครีบในลักษณะอื่นที่แตกต่างจากงานวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเป็นปัจจัยในการเลือกใช้ครีบ แลกเปลี่ยนความร้อนที่หลากหลายขึ้น งานวิจัยนี้ศึกษาความดันตกคร่อมของการไหลน้ำมันเกียร์เพียง 1 ชนิด ในการใช้งาน อุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนอาจมีของไหลชนิดอื่น เช่น น้ำยาหล่อเย็น หรือน้ำมันเกียร์ที่มีสมบัติ ต่างออกไป ดังนั้นควรศึกษาของไหลชนิดอื่นที่มีสมบัติแตกต่างจากในงานวิจัยนี้เพิ่มเติม เพื่อครอบคลุมของไหลชนิดอื่น ๆ

รายการอ้างอิง

- กิตติราช สัจวิริยทรัพย์, พิทักษ์ พร้อมไธสง, กิตติธัญ คำพันยิ้ม และ พงษ์เจต พรหมวงศ์. (2011). การจำลองเชิงตัวเลขของการถ่ายเทความร้อนแบบลามินาร์ในท่อสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีการ ติดตั้งแผ่นออริฟิต. Journal of Research and Applications in Mechanical Engineering (JRAME) 1 (1): 37-41.
- กีรติ สุลักษณ์. (2553). พลศาสตร์ของไหล<mark>เชิ</mark>งคำนวณ. สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโ<mark>นโ</mark>ลยีสุรนารี.
- เก่งกล้า กุณรักษ์, วิชาญ คงเกียรติไพบูลย์ และ ขวัญชัย หนาแน่น. (2017). การถ่ายเทความร้อนและ ตัวประกอบความเสียดทานในท่<mark>อ</mark>ผิวปล้อ<mark>ง</mark>. Engineering Transactions 20 (2): 68-74.
- จิตกร กนกนัยการ, ทวีเทศเจริญ และ พงษ์เจต พรหมวงศ์. (พฤศจิกายน 2552). อิทธิพลของมุมเอียง ของครีบต่อการถ่ายเทความร้อนในช่องขนานที่มีครีบหยัก. การประชุมวิชาการเครือข่าย วิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทยครั้งที่ 23. เชียงใหม่: ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตกร กนกนัยการ, สมพล สกุลทอง และ พงษ์เจต พรหมวงศ์. (ตุลาคม 2557). พฤติกรรมเชิง ความร้อนภายในช่องจนานจัตุรัสสอดด้วยแผ่นกั้นเอียง 45°ใขว้กัน. การประชุมวิชาการ เกรือข่ายวิศวกรรมเกรื่องกลแห่งประเทศไทยกรั้งที่ 28 (หน้า 1, 313-1, 318). ขอนแก่น: ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณรงค์ ทิพย์มงคลศิลป์. (2545). การศึกษาผลกระทบเนื่องจากรูปแบบของครีบต่อการถ่ายเทความ ร้อน โดยเทคนิค CFD. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัญฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมเคมี ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณหทัย ราตรี. (2556). สถิติเบื้องต้น แนวกิดและทฤษฎี. พิมพ์กรั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทวิช จิตรสมบูรณ์. (2552). กลศาสตร์ของไหล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.

ทแกล้ว เยี่ยมสวัสดิ์ และ วีรพันธ์ด้วงทองสุข. (2015). สมรรถนะการถ่ายเทความร้อนและความดัน ลดจากการเดือดขณะ ใหลของสารทำความเย็น R-134a ที่ใหลผ่านอุปกรณ์ระบายความร้อน แบบกรีบแท่งขนาดเล็ก. SAU JOURNAL OF SCIENCE & TECHNOLOGY 1 (1): 39-49

รายการอ้างอิง (ต่อ)

- ธนาพล สุขชนะ. (2554). การถ่ายเทความร้อน และการสูญเสียพลังงานเนื่องจากความคันลด ในอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อคู่ที่มีลวดอยู่ภายใน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย ปทุมธานี 3 (1): 37-47.
- ปราโมทย์ เคชะอำไพ และนิพนธ์ วรรณโสภาคย์. (2555). ระเบียบวิธีเชิงตัวเลขในงานวิศวกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุวัฒน์ หุ่นพงษ์ และสมพล สกุลหลง. (2561). การเพิ่มการถ่ายเทความร้อนในท่อที่มีการใหล แบบปั่นป่วนผ่านแผ่นปีกสามเหลี่ยม. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 28 (3): 557-566.
- ภูมิ จาตุนิตานนท์ และอภิชาต แจ้งบำรุง. (พฤศจิกายน 2552). การศึกษาการใหลของของใหลที่ ใหลผ่านอุปกรณ์แลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อเกลียวโดยวิธีพลศาสตร์ของใหลเชิงคำนวณ. การประชุมเครือข่ายวิศวกรรมเครื่องกลูแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 23. เชียงใหม่: ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกลู คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิษณุ อำไพจิตร, จำลอง ปราบแก้ว และพงษ์เทพ พรหมวงศ์. (ตุลาคม 2551). การเพิ่มการถ่าย เทความร้อนในท่อสี่เหลี่ยมโดยใช้ครีบและปีก. การประชุมวิชาการเครือข่าย วิศวกรรมเครื่องกลแห่งประเทศไทยครั้งที่ 22 (หน้า 335-340). ปทุมธานี: ภาควิชา วิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.
- วีระพันธ์ ด้วงทองสุข, วัชรพล อินทรชนบท และทแกล้ว เยี่ยมสวัสดิ์. (2016). สมรรถนะ การถ่ายเทความร้อนและความดันลดแบบสองสถานะของสารทำ ความเย็น R-134a ที่ไหล ผ่านอุปกรณ์ระบายความร้อนที่มีช่องทางการไหลขนาดเล็กแบบลูกคลื่นและแบบซิกแซก ขนานกัน. SAU JOURNAL OF SCIENCE & TECHNOLOGY 2 (1): 1-10.
- สาธิต ทูลไธสง, บัณฑิต กฤตาคม และสัญชัย รำเพยพัค. (2554). อัตราส่วนของท่อที่มีผลต่อค่า ประสิทธิผลของเครื่องแลกเปลี่ยนความร้อนแบบท่อสองชั้น. วิศวกรรมสาร มข. 38 (2): 139-146.
- อนุชา กล่ำน้อย และบัณฑิต กฤษตาคม. (2559). การประยุกต์ใช้วิธีการถดถอยแบบเส้นตรงเชิงพหุ สำหรับทำนายปริมาณ NO_x จากการเผาใหม้เชื้อเพลิงแก๊สของหัวพ่นไฟวัสดุพรุนแบบเม็ด กลมอัดแน่น. วารสารวิชาการ วิศวกรรมศาสตร์ ม.อบ. 9 (1): 31-38.

รายการอ้างอิง (ต่อ)

Carlos A. Rubio-Jimenez. (2012). Numerical Analysis of Novel Micro Pin Fin Heat Sink with Variable Fin Density. IEEE TRANSACTIONS ON COMPONENTS, PACKAGING AND MANUFACTURING TECHNOLOGY 2 (5): 825-833.

Steven G. Penoncello. (2015). Themal Energy Systems Design and Analysis. New York: Taylor & Francis Group.

ภาคผน<mark>วก</mark> ก

ผลจำลองความดันตุกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

						ΔΡ	(kPa)	
กรณีที่	F _P	F _H	F _A	T	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(mm)	(mm)	(degree)	(0)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	1.75	2	10	40	37.56	98.74	185.37	297.23
1	1.75	2	10	100	17.18	58.59	124.20	214.47
	1.75	2	10	120	15.56	54.95	118.49	206.40
	1.75	2	18.59	40	37.23	98.59	185.82	298.63
2	1.75	2	18.59	100	17.29	59.35	126.32	218.46
	1.75	2	18.59	120	15.70	55.84	120.71	210.28
	1.75	2	30	40	35.91	95.16	179.72	289.59
3	1.75	2	30	100	16.78	58.16	124.55	216.25
	1.75	2	30	120	15.30	54.99	119.51	209.14
	1.75	2	45	40	35.27	92.53	175.67	284.59
4	1.75	2	45	100	16.68	58.95	127.68	223.20
	1.75	2	45	120	15.48	56.77	124.61	219.45
	1.75	3	10	40	31.62	82.19	153.60	246.00
5	1.75	3	10	100	14.20	48.33	102.86	178.24
	1.75	3	10	120	12.83	45.45	98.51	172.38
	1.75	378	18.59	40	29.27	79.53	150.28	241.95
6	1.75	3	18.59	100	13.99	48.00	102.17	175.76
	1.75	3	18.59	120	12.71	45.17	97.04	168.14
	1.75	3	30	40	28.25	74.07	141.44	230.77
7	1.75	3	30	100	13.54	47.97	103.97	181.91
	1.75	3	30	120	12.59	46.22	101.57	178.93
	1.75	3	45	40	29.83	77.15	153.82	231.58
8	1.75	3	45	100	13.35	46.78	100.76	175.49
	1.75	3	45	120	12.32	44.84	97.92	171.59

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความดันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

				Ŧ		ΔΡ	(kPa)	
กรณีที่	F _P	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(11111)	(degree)	(0)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	1.75	4	10	40	27.81	71.54	132.86	211.96
9	1.75	4	10	100	13.04	44.12	91.37	161.87
	1.75	4	10	120	11.64	41.04	88.64	154.63
	1.75	4	18.59	40	28.42	74.24	141.45	230.77
10	1.75	4	18.59	100	13.42	47.37	102.45	178.97
	1.75	4	18.59	120	12.34	45.15	98.99	174.04
	1.75	4	30	40	27.36	72.52	137.42	224.11
11	1.75	4	30	100	13.13	46.44	100.81	176.40
	1.75	4	30	120	12.19	44.81	98.49	173.26
	1.75	4	45	40	29.93	71.76	131.27	206.38
12	1.75	4	45	100	13.02	43.57	92.15	158.63
	1.75	4	45	120	11.64	40.78	87.61	151.98
	1.75	5	10	40	28.35	73.38	137.07	219.51
13	1.75	5	10	100	12.67	42.95	90.82	156.43
	1.75	5	10	120	11.44	40.21	86.39	148.44
	1.75	578	18.59	40	28.22	74.00	143.07	236.06
14	1.75	5	18.59	100	13.78	49.34	107.41	188.25
	1.75	5	18.59	120	12.78	47.27	104.15	183.48
	1.75	5	30	40	28.24	75.49	145.49	236.79
15	1.75	5	30	100	13.86	48.23	103.21	178.54
	1.75	5	30	120	12.78	46.02	99.55	173.29
	1.75	5	45	40	23.45	57.52	105.22	167.54
16	1.75	5	45	100	9.66	33.31	71.57	124.52
	1.75	5	45	120	8.76	31.60	68.84	120.42

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

			-	-		ΔP	(kPa)	
กรณีที่	F _p	F _H	F _A	T	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(IIIII)	(mm)	(degree)	(0)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	2.613	2	10	40	11.85	31.72	60	96.67
17	2.613	2	10	100	5.60	19.56	42.37	74.35
	2.613	2	10	120	5.11	18.65	41.15	72.85
	2.613	2	18.59	40	11.73	31.34	59.32	95.58
18	2.613	2	18.59	100	5.54	19.37	42.06	73.93
	2.613	2	18.59	120	5.06	18.51	40.92	72.56
	2.613	2	30	40	11.67	31.12	58.81	94.77
19	2.613	2	30	100	5.49	19.32	42.09	74.13
	2.613	2	30	120	5.03	18.51	41.03	72.79
	2.613	2	45	40	11.69	30.94	58.27	93.67
20	2.613	2	45	100	5.43	19.04	41.47	73.03
	2.613	2	45	120	4.96	18.24	40.44	71.42
	2.613	3	10	40	8.68	23.79	45.73	74.63
21	2.613	3	10	100	4.34	15.56	34.11	60.26
	2.613	3	10	120	4.01	14.98	33.37	59.39
	2.613	378	18.59	40	8.63	23.65	45.45	74.17
22	2.613	3	18.59	100	4.31	15.45	33.86	59.75
	2.613	3	18.59	120	3.99	14.87	33.08	58.79
	2.613	3	30	40	8.70	23.78	45.61	74.30
23	2.613	3	30	100	4.10	15.24	33.71	59.72
	2.613	3	30	120	3.99	14.79	32.71	57.91
	2.613	3	45	40	8.73	23.37	45.21	74.03
24	2.613	3	45	100	4.08	15.01	33.17	58.76
	2.613	3	45	120	3.96	14.57	32.18	56.98

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

	_	_	_	_		ΔP	(kPa)	
กรณีที่	$F_{\rm P}$	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(11111)	(degree)	(0)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	2.613	4	10	40	7.19	19.59	37.73	61.71
25	2.613	4	10	100	3.59	12.89	28.30	50.08
	2.613	4	10	120	3.32	12.43	27.74	49.38
	2.613	4	18.59	40	7.31	19.95	38.40	62.76
26	2.613	4	18.59	100	3.65	13.08	28.59	50.34
	2.613	4	18.59	120	3.38	12.57	27.87	49.35
	2.613	4	30	40	6.42	21.18	40.96	66.34
27	2.613	4	30	100	3.88	13.40	28.56	49.23
	2.613	4	30	120	3.57	12.75	27.44	47.75
	2.613	4	45	40	7.57	19.30	37.75	61.40
28	2.613	4	45	100	3.56	12.72	27.85	48.98
	2.613	4	45	120	3.29	12.24	27.09	47.86
	2.613	5	10	40	6.63	17.86	34.27	56.01
29	2.613	5	10	100	3.26	11.74	25.86	45.83
	2.613	5	10	120	3.02	11.35	25.38	45.21
	2.613	578	18.59	40	6.51	17.62	33.85	55.36
30	2.613	5	18.59	100	3.07	11.46	25.39	44.90
	2.613	5	18.59	120	2.99	11.12	24.63	43.55
	2.613	5	30	40	6.09	16.98	33.66	56.28
31	2.613	5	30	100	3.30	12.23	26.99	47.63
	2.613	5	30	120	3.11	11.85	26.37	46.75
	2.613	5	45	40	6.69	18.20	35.19	57.57
32	2.613	5	45	100	3.33	11.76	25.50	44.67
	2.613	5	45	120	3.06	11.23	24.71	43.55

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

			T	Ŧ		ΔΡ	(kPa)	
กรณีที่	F _p	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(11111)	(degree)	(C)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	3	2	10	40	8.97	24.03	45.46	73.30
33	3	2	10	100	4.25	14.88	32.36	56.90
	3	2	10	120	3.88	14.23	31.50	55.80
	3	2	18.59	40	8.89	23.81	45.03	72.60
34	3	2	18.59	100	4.21	14.75	32.13	56.56
	3	2	18.59	120	3.85	14.13	31.32	55.52
	3	2	30	40	8.85	23.55	44.46	71.67
35	3	2	30	100	4.15	14.60	31.87	56.22
	3	2	30	120	3.80	14.01	31.12	55.28
	3	2	45	40	8.80	23.34	43.91	70.53
36	3	2	45	100	4.08	14.30	31.23	55.11
	3	2	45	120	3.73	13.73	30.52	54.30
	3	3	10	40	6.46	17.37	34.76	56.90
37	3	3	10	100	3.31	11.96	26.33	46.61
	3	3	10	120	3.07	11.55	25.81	45.99
	3	378	18.59	40	6.40	17.78	34.32	56.13
38	3	3	18.59	100	3.27	11.78	25.91	45.84
	3	3	18.59	120	3.03	11.37	25.39	45.19
	3	3	30	40	6.36	17.58	33.89	55.36
39	3	3	30	100	3.22	11.59	25.22	44.99
	3	3	30	120	2.98	11.18	24.91	44.29
	3	3	45	40	7.39	17.85	33.69	54.18
40	3	3	45	100	3.22	11.59	25.46	44.99
	3	3	45	120	2.88	10.67	23.68	42.08

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

			T	Ŧ		ΔP	(kPa)	
กรณีที่	F _p	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(11111)	(degree)		(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	3	4	10	40	5.25	14.62	28.37	46.59
41	3	4	10	100	2.70	9.84	21.69	38.50
	3	4	10	120	2.51	9.52	21.34	38.05
	3	4	18.59	40	5.28	14.66	28.51	46.93
42	3	4	18.59	100	2.74	9.95	21.94	38.85
	3	4	18.59	120	2.55	9.63	21.52	38.33
	3	4	30	40	5.45	15.06	29.22	47.97
43	3	4	30	100	2.79	10.04	21.87	38.38
	3	4	30	120	2.59	9.63	21.24	37.43
	3	4	45	40	5.63	14.30	28.27	46.97
44	3	4	45	100	2.77	10.03	21.91	38.50
	3	4	45	120	2.61	9.72	21.50	38.03
	3	5	10	40	4.42	12.23	23.80	39.27
45	3	5	10	100	2.29	8.44	18.77	33.38
	3	5	10	120	2.15	8.22	18.50	33.03
	3	578	18.59	40 U	4.62	12.61	24.77	40.08
46	3	5	18.59	100	2.34	8.50	18.79	33.15
	3	5	18.59	120	2.18	8.23	18.37	32.67
	3	5	30	40	4.66	12.33	24.30	40.45
47	3	5	30	100	2.37	8.81	19.50	34.46
	3	5	30	120	2.23	8.55	19.08	33.82
	3	5	45	40	4.66	12.28	24.70	41.52
48	3	5	45	100	2.44	8.87	19.36	33.93
	3	5	45	120	2.29	8.52	18.77	33.06

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

			T	Ŧ		ΔP	(kPa)	
กรณีที่	F _p	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(11111)	(degree)		(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	4	2	10	40	5.78	15.41	28.99	46.57
49	4	2	10	100	2.70	9.36	20.32	35.70
	4	2	10	120	2.46	8.94	19.76	34.90
	4	2	18.59	40	5.75	15.30	26.77	46.19
50	4	2	18.59	100	2.67	9.27	20.10	35.32
	4	2	18.59	120	2.43	8.84	19.55	34.54
	4	2	30	40	5.68	15.05	28.20	45.21
51	4	2	30	100	2.61	9.04	19.60	34.40
	4	2	30	120	2.38	8.63	19.04	33.61
	4	2	45	40	5.61	14.73	27.49	43.91
52	4	2	45	100	2.54	8.72	18.85	33.03
	4	2	45	120	2.30	8.30	18.27	32.24
	4	3	10	40	4.22	11.74	22.69	37.15
53	4	3	10	100	2.16	7.75	16.98	29.99
	4	3	10	120	2.00	7.46	16.60	29.55
	4	378	18.59	40	4.01	11.25	21.85	35.83
54	4	3	18.59	100	2.09	7.51	16.49	29.11
	4	3	18.59	120	1.93	7.24	16.13	28.63
	4	3	30	40	4.12	11.42	22.02	35.98
55	4	3	30	100	2.09	7.42	16.14	28.35
	4	3	30	120	1.92	7.10	15.69	27.45
	4	3	45	40	4.29	11.49	22.07	35.93
56	4	3	45	100	2.07	7.22	15.46	26.81
	4	3	45	120	1.91	6.89	14.95	26.09

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

	F	F	T	Ŧ		ΔP	(kPa)	
กรณีที่	F _P	F _H	F _A	$(^{\circ}C)$	Q=5	Q=10	Q=15	Q=20
	(11111)	(IIIII)	(degree)	(0)	(L/min)	(L/min)	(L/min)	(L/min)
	4	4	10	40	3.23	9.16	17.92	29.56
57	4	4	10	100	1.72	6.26	13.81	24.46
	4	4	10	120	1.60	6.06	13.55	24.14
	4	4	18.59	40	3.25	9.04	17.52	28.76
58	4	4	18.59	100	1.68	6.09	13.43	23.82
	4	4	18.59	120	1.56	5.89	13.18	23.46
	4	4	30	40	3.15	8.83	17.21	28.33
59	4	4	30	100	1.65	5.99	13.16	23.22
	4	4	30	120	1.54	5.78	12.86	22.83
	4	4	4 5	40	3.28	9.12	17.70	29.03
60	4	4	45	100	1.69	6.04	13.11	22.80
	4	4	45	120	1.57	5.75	12.61	22.17
	4	5	10	40	2.69	7.52	14.79	24.50
61	4	5	10	100	1.43	5.23	11.80	20.98
	4 2	5	10	120	1.35	5.17	11.63	20.75
	4	13	18.59	40	2.65	57 .46	14.66	24.34
62	4	5	18.59	n ₁₀₀ L	1.42	5.24	11.63	20.64
	4	5	18.59	120	1.34	5.10	11.43	20.35
	4	5	30	40	2.68	7.45	14.56	24.04
63	4	5	30	100	1.40	5.12	11.22	19.79
	4	5	30	120	1.31	4.93	10.96	19.43
	4	5	45	40	2.82	6.40	12.55	20.98
64	4	5	45	100	1.35	4.95	10.96	19.25
	4	5	45	120	1.27	4.82	10.65	18.82

ตารางที่ ก.1 ผลจำลองความคันตกคร่อมของน้ำมันเกียร์ผ่านครีบแลกเปลี่ยนความร้อน (ต่อ)

ภาคผน<mark>วก</mark> ข

ผลความดันตกคร่อมจากผลกระทบของขนาดครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

รูปที่ ข.1 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ ที่มุมเอียง 10 องศา

(ความสูงครีบ (ก) 2 mm (ง) 3 mm (ก) 4 mm และ (ง) 5 mm)

รูปที่ ข.2 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ ที่มุมเอียง 18.59 องศา (ความสูงครีบ (ก) 2 mm (ข) 3 mm (ค) 4 mm และ (ง) 5 mm)

รูปที่ ข.3 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ ที่มุมเอียง 30 องศา (ความสูงครีบ (ก) 2 mm (ข) 3 mm (ค) 4 mm และ (ง) 5 mm)

รูปที่ ข.4 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ ที่มุมเอียง 45 องศา (ความสูงครีบ (ก) 2 mm (ข) 3 mm (ค) 4 mm และ (ง) 5 mm)

รูปที่ ข.5 สัดส่วนความคันตกคร่อมกับสัดส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 1.75 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.6 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 2.613 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.7 สัดส่วนความดันตกคร่อมกับสัดส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 3 mm (มุมเอียงกรีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.8 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 4 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.9 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 2 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.10 สัดส่วนกวามดันตกกร่อมกับสัดส่วนกวามสูงกรีบที่ระยะพิทช์ 3 mm (มุมเอียงกรีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.11 สัคส่วนความค้นตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 4 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ก) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

รูปที่ ข.12 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนความสูงครีบที่ระยะพิทช์ 5 mm (มุมเอียงครีบ (ก) 10 องศา (ข) 18.59 องศา (ค) 30 องศา และ (ง) 45 องศา)

ภาคผน<mark>วก</mark> ค

ความสัมพันธ์ของความดันตกคร่อมกับขนาดครีบแลกเปลี่ยนความร้อน

จากภาคผนวก ข. รูปที่ ข.1-ข.4 เมื่อนำกราฟในแต่ละรูปรวมไว้ด้วยกันจะได้ดังรูปที่ ค.1-4

รูปที่ ค.1 สัดส่วนความค้นตกคร่อมกับสัดส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 10 องศา (ความสูงครีบ 2, 3, 4, และ 5 mm เรียงจากบนลงล่าง)

รูปที่ ค.2 สัดส่วนความคันตกคร่อมกับสัดส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 18.59 องศา (ความสูงครีบ 2, 3, 4, และ 5 mm เรียงจากบนลงล่าง)

รูปที่ ค.3 สัดส่วนความดันต<mark>ุกคร่อมกับสัดส่ว</mark>นระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 30 องศา (ความสูงครีบ <mark>2, 3</mark>, 4, และ 5 mm เรี<mark>ยงจ</mark>ากบนลงล่าง)

รูปที่ ค.4 สัคส่วนความคันตกคร่อมกับสัคส่วนระยะพิทช์ที่มุมเอียงครีบ 45 องศา (ความสูงครีบ 2, 3, 4, และ 5 mm เรียงจากบนลงล่าง)

รูปที่ ค.5 สัมประสิทธิ์ a <mark>กับ</mark>สัคส่วนค<mark>วาม</mark>สูงครีบ ที่มุมเอียงครีบ 10 องศา

รูปที่ ค.6 สัมประสิทธิ์ a กับสัดส่วนความสูงครีบ ที่มุมเอียงครีบ 18.59 องศา

รูปที่ ค.7 สัมประสิทธิ์ _a <mark>กับ</mark>สัคส่วนค<mark>วาม</mark>สูงครีบ ที่มุมเอียงครีบ 30 องศา

รูปที่ ค.8 สัมประสิทธิ์ _a กับสัคส่วนความสูงครีบ ที่มุมเอียงครีบ 45 องศา

ภาคผน<mark>วก</mark> ง

ความคลาดเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการใหลด้วยคอมพิวเตอร์

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	in)	Q	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	1.75	2	10	40	37.56	27.76	26.09	98.74	77.04	21.98	185.37	147.84	20.25	297.23	240.14	19.20
1	1.75	2	10	100	17.18	12.88	25.05	58.59	48.77	16.77	124.20	107.67	13.31	214.47	189.59	11.60
	1.75	2	10	120	15.56	12.25	21.30	54.95	47.81	12.99	118.49	106.68	9.97	206.40	188.87	8.49
	1.75	2	18.59	40	37.23	26.22	29.57	98.59	73.45	25.50	185.82	141.70	23.75	298.63	230.95	22.66
2	1.75	2	18.59	100	17.29	14.25	17.55	59 .35	50.46	14.97	126.32	108.62	14.01	218.46	188.74	13.61
	1.75	2	18.59	120	15.70	10.26	34.62	55.84	42.80	23.36	120.71	97.60	19.15	210.28	174.67	16.93
	1.75	2	30	40	35.91	26.37	26.57	95.16	73.18	23.09	179.72	140.43	21.86	289.59	228.12	21.23
3	1.75	2	30	100	16.78	12.23	27.12	58.16	46.32	20.34	124.55	102.28	17.88	216.25	180.10	16.72
	1.75	2	30	120	15.30	11.63	23.97	54.99	45.41	17.42	119.51	101.34	15.21	209.14	179.41	14.21
	1.75	2	45	40	35.27	25.36	28.11	92.53	70.37	23.95	175.67	135.03	23.14	284.59	219.34	22.93
4	1.75	2	45	100	16.68	11.76	29.51	58.95	44.54	24.44	127.68	98.35	22.98	223.20	173.17	22.42
	1.75	2	45	120	15.48	11.19	27.71	56.77	43.67	23.08	124.61	97.44	21.80	219.45	172.51	21.39
	1.75	3	10	40	31.62	22.79	27.91	82.19	63.25	23.05	153.60	121.36	20.99	246.00	197.14	19.86
5	1.75	3	10	100	14.20	10.57	25.55	48.33	40.03	17.17	102.86	88.39	14.07	178.24	155.64	12.68
	1.75	3	10	120	12.83	10.05	21.65	45.45	39.25	13.66	98.51	87.58	11.10	172.38	155.05	10.06

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์

86

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q =	= 15 (L/mi	n)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ER R	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	1.75	3	18.59	40	29.27	21.55	26.40	79.53	60.36	24.11	150.28	116.43	22.52	241.95	189.78	21.56
6	1.75	3	18.59	100	13.99	11.71	16.28	48.00	41.46	13.61	102.17	89.26	12.64	175.76	155.09	11.76
	1.75	3	18.59	120	12.71	8.43	33.65	45.17	35.17	22.15	97.04	80.20	17.36	168.14	143.53	14.64
	1.75	3	30	40	28.25	21.70	23.18	74.07	60.21	18.71	141.44	115.54	18.31	230.77	187.68	18.67
7	1.75	3	30	100	13.54	10.06	25.65	47.97	38.11	20.54	103.97	84.15	19.06	181.91	148.18	18.55
	1.75	3	30	120	12.59	9.57	23.94	46.22	37.36	19.16	101.57	83.38	17.91	178.93	147.61	17.50
	1.75	3	45	40	29.83	20.90	29.95	77.15	57.99	24.83	153.82	111.28	27.66	231.58	180.77	21.94
8	1.75	3	45	100	13.35	9.69	27.43	46.78	36.71	21.53	100.76	81.05	19.56	175.49	142.71	18.68
	1.75	3	45	120	12.32	9.22	25.16	44.84	35.99	19.74	97.92	80.30	17.99	171.59	142.17	17.15
	1.75	4	10	40	27.81	19.81	28.76	71.54	54.98	23.15	132.86	105.51	20.59	211.96	171.39	19.14
9	1.75	4	10	100	13.04	9.19	29.51	44.12	34.80	21.11	91.37	76.84	15.90	161.87	135.31	16.41
	1.75	4	10	120	11.64	8.74	24.90	41.04	34.12	16.86	88.64	76.14	14.11	154.63	134.79	12.83
	1.75	4	18.59	40	28.42	18.74	34.04	74.24	52.51	29.27	141.45	101.29	28.39	230.77	165.10	28.46
10	1.75	4	18.59	100	13.42	10.19	24.07	47.37	36.07	23.85	102.45	77.65	24.21	178.97	134.92	24.61
	1.75	4	18.59	120	12.34	7.34	40.53	45.15	30.59	32.24	98.99	69.77	29.52	174.04	124.86	28.26

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

66

กรณี	F_{P}	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	in)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	1.75	4	30	40	27.36	18.89	30.94	72.52	52.43	27.70	137.42	100.61	26.79	224.11	163.42	27.08
11	1.75	4	30	100	13.13	8.76	33.28	46.44	33.19	28.55	100.81	73.27	27.31	176.40	129.02	26.86
	1.75	4	30	120	12.19	8.33	31.63	44.81	32.53	27.40	98.49	72.60	26.29	173.26	128.53	25.82
	1.75	4	45	40	29.93	18.22	39.13	71.76	50.56	29.55	131.27	97.01	26.10	206.38	157.58	23.64
12	1.75	4	45	100	13.02	8.45	35.13	43.57	32.00	26.55	92.15	70.66	23.32	158.63	124.41	21.57
	1.75	4	45	120	11.64	8.04	30.94	40.78	31.37	23.07	87.61	70.01	20.10	151.98	123.94	18.45
	1.75	5	10	40	28.35	17.78	37.30	73.38	49.33	32.78	137.07	94.65	30.95	219.51	153.75	29.96
13	1.75	5	10	100	12.67	8.24	34.93	42.95	31.22	27.31	90.82	68.94	24.10	156.43	121.38	22.40
	1.75	5	10	120	11.44	7.84	31.45	40.21	30.61	23.87	86.39	68.30	20.94	148.44	120.92	18.54
	1.75	5	18.59	40	28.22	16.82	40.39	74.00	47.13	36.32	143.07	90.92	36.45	236.06	148.18	37.23
14	1.75	5	18.59	100	13.78	9.15	33.63	49.34	32.38	34.38	107.41	69.69	35.12	188.25	121.10	35.67
	1.75	5	18.59	120	12.78	6.59	48.46	47.27	27.46	41.91	104.15	62.62	39.87	183.48	112.07	38.92
	1.75	5	30	40	28.24	16.97	39.90	75.49	47.09	37.62	145.49	90.36	37.89	236.79	146.79	38.01
15	1.75	5	30	100	13.86	7.87	43.20	48.23	29.81	38.20	103.21	65.81	36.23	178.54	115.89	35.09
	1.75	5	30	120	12.78	7.49	41.41	46.02	29.22	36.49	99.55	65.21	34.50	173.29	115.45	33.38

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	nin)	Q	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	1.75	5	45	40	23.45	16.38	30.17	57.52	45.45	20.99	105.22	87.21	17.11	167.54	141.67	15.44
16	1.75	5	45	100	9.66	7.60	21.40	33.31	28.77	13.64	71.57	63.52	11.25	124.52	111.85	10.18
	1.75	5	45	120	8.76	7.23	17.52	31.60	28.20	10.74	68.84	62.94	8.57	120.42	111.42	7.47
	2.613	2	10	40	11.85	10.78	9.07	31.72	29.91	5.71	60.00	57.39	4.34	96.67	93.23	3.55
17	2.613	2	10	100	5.60	5.00	10.77	19.56	18.93	3.19	42.37	41.80	1.34	74.35	73.61	1.00
	2.613	2	10	120	5.11	4.75	7.04	18.65	18.56	0.50	41.15	41.42	0.65	72.85	73.32	0.65
	2.613	2	18.59	40	11.73	10.25	12.57	31.34	28.72	8.35	59.32	55.41	6.59	95.58	90.32	5.50
18	2.613	2	18.59	100	5.54	5.57	0.62	19.37	19.73	1.88	42.06	42.48	1.01	73.93	73.81	0.16
	2.613	2	18.59	120	5.06	4.01	20.67	18.51	16.74	9.57	40.92	38.17	6.72	72.56	68.31	5.86
	2.613	2	30	40	11.67	10.41	10.73	31.12	28.90	7.13	58.81	55.45	5.71	94.77	90.08	4.95
19	2.613	2	30	100	5.49	4.83	12.09	19.32	18.29	5.32	42.09	40.39	4.04	74.13	71.12	4.06
	2.613	2	30	120	5.03	4.59	8.65	18.51	17.93	3.12	41.03	40.02	2.47	72.79	70.85	2.67
	2.613	2	45	40	11.69	10.14	13.25	30.94	28.14	9.05	58.27	54.00	7.32	93.67	87.72	6.35
20	2.613	2	45	100	5.43	4.70	13.32	19.04	17.81	6.42	41.47	39.33	5.16	73.03	69.26	5.17
	2.613	2	45	120	4.96	4.47	9.77	18.24	17.46	4.25	40.44	38.97	3.62	71.42	68.99	3.39

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F_A	Т	Q	= 5 (L/m	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	nin)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	2.613	3	10	40	8.68	8.85	1.92	23.79	24.55	3.21	45.73	47.12	3.04	74.63	76.54	2.55
21	2.613	3	10	100	4.34	4.10	5.46	15.56	15.54	0.08	34.11	34.32	0.61	60.26	60.42	0.28
	2.613	3	10	120	4.01	3.90	2.76	14.98	15.24	1.71	33.37	34.00	1.89	59.39	60.19	1.36
	2.613	3	18.59	40	8.63	8.43	2.36	23.65	23.60	0.21	45.45	45.53	0.18	74.17	74.22	0.07
22	2.613	3	18.59	100	4.31	4.58	6.19	15.45	16.22	4.98	33.86	34.91	3.10	59.75	60.65	1.51
	2.613	3	18.59	120	3.99	3.30	17.29	14.87	13.75	7.53	33.08	31.36	5.20	58.79	56.13	4.52
	2.613	3	30	40	8.70	8.57	1.47	23.78	23.78	0.02	<mark>45</mark> .61	45.62	0.03	74.30	74.11	0.25
23	2.613	3	30	100	4.10	3.97	3.07	15.24	15.05	1.26	33.71	33.23	1.43	59.72	58.51	2.02
	2.613	3	30	120	3.99	3.78	5.17	14.79	14.75	0.27	32.71	32.92	0.65	57.91	58.29	0.65
	2.613	3	45	40	8.73	8.36	4.24	23.37	23.19	0.75	45.21	44.51	1.57	74.03	72.30	2.35
24	2.613	3	45	100	4.08	3.88	4.96	15.01	14.68	2.18	33.17	32.42	2.29	58.76	57.08	2.86
	2.613	3	45	120	3.96	3.69	6.99	14.57	14.39	1.22	32.18	32.12	0.21	56.98	56.86	0.22
	2.613	4	10	40	7.19	7.69	7.04	19.59	21.35	8.94	37.73	40.96	8.55	61.71	66.54	7.83
25	2.613	4	10	100	3.59	3.57	0.70	12.89	13.51	4.86	28.30	29.83	5.41	50.08	52.53	4.90
	2.613	4	10	120	3.32	3.39	2.07	12.43	13.25	6.61	27.74	29.56	6.57	49.38	52.33	5.97

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F_A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q =	= 15 (L/m	nin)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	2.613	4	18.59	40	7.31	7.33	0.25	19.95	20.53	2.95	38.40	39.61	3.16	62.76	64.56	2.88
26	2.613	4	18.59	100	3.65	3.98	9.13	13.08	14.11	7.85	28.59	30.37	6.20	50.34	52.76	4.82
	2.613	4	18.59	120	3.38	2.87	15.09	12.57	11.96	4.82	27.87	27.28	2.09	49.35	48.83	1.05
	2.613	4	30	40	6.42	7.46	16.30	21.18	20.70	2.26	40.96	39.73	3.01	66.34	64.53	2.73
27	2.613	4	30	100	3.88	3.46	10.87	13.40	13.10	2.21	28.56	28.93	1.30	49.23	50.95	3.50
	2.613	4	30	120	3.57	3.29	7.82	12.75	12.85	0.74	27.44	28.67	4.46	47.75	50.75	6.30
	2.613	4	45	40	7.57	7.29	3.70	19.30	20.22	4.79	37.75	38.80	2.78	61.40	63.03	2.65
28	2.613	4	45	100	3.56	3.38	5.07	12.72	12.80	0.59	27.85	28.26	1.47	48.98	49.76	1.58
	2.613	4	45	120	3.29	3.21	2,41	12.24	12.55	2.50	27.09	28.00	3.36	47.86	49.57	3.58
	2.613	5	10	40	6.63	6.90	4.05	17.86	19.15	7.19	34.27	36.75	7.21	56.01	59.69	6.57
29	2.613	5	10	100	3.26	3.20	1.79	11.74	12.12	3.23	25.86	26.76	3.47	45.83	47.12	2.83
	2.613	5	10	120	3.02	3.04	0.75	11.35	11.88	4.70	25.38	26.52	4.46	45.21	46.95	3.84
	2.613	5	18.59	40	6.51	6.58	1.06	17.62	18.43	4.62	33.85	35.55	5.04	55.36	57.95	4.69
30	2.613	5	18.59	100	3.07	3.58	16.45	11.46	12.66	10.47	25.39	27.26	7.33	44.90	47.36	5.47
	2.613	5	18.59	120	2.99	2.58	13.73	11.12	10.74	3.47	24.63	24.49	0.58	43.55	43.83	0.63

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	nin)	Q	= 15 (L/m	in)	Q	= 20 (L/n	nin)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	2.613	5	30	40	6.09	6.70	9.96	16.98	18.60	9.52	33.66	35.68	6.00	56.28	57.96	3.00
31	2.613	5	30	100	3.30	3.11	5.86	12.23	11.77	3.78	26.99	25.99	3.73	47.63	45.76	3.92
	2.613	5	30	120	3.11	2.96	5.08	11.85	11.54	2.63	26.37	25.75	2.35	46.75	45.59	2.48
	2.613	5	45	40	6.69	6.55	2.03	18.20	18.18	0.11	35.19	34.88	0.89	57.57	56.66	1.58
32	2.613	5	45	100	3.33	3.04	8.83	11.76	11.51	2.13	25.50	25.40	0.36	44.67	44.73	0.15
	2.613	5	45	120	3.06	2.89	5.55	11.23	11.28	0.46	24.71	25.17	1.85	43.55	44.56	2.32
	3	2	10	40	8.97	7.78	13.26	24.03	21.59	10.17	45 .46	41.43	8.86	73.30	67.30	8.19
33	3	2	10	100	4.25	3.61	15.09	14.88	13.67	8.13	32.36	30.17	6.76	56.90	53.13	6.63
	3	2	10	120	3.88	3.43	11.61	14.23	13.40	5.87	31.50	29.90	5.11	55.80	52.93	5.15
	3	2	18.59	40	8.89	7.42	16.56	23.81	20.79	12.70	45.03	40.10	10.94	72.60	65.36	9.98
34	3	2	18.59	100	4.21	4.03	4.13	14.75	14.28	3.17	32.13	30.74	4.32	56.56	53.41	5.56
	3	2	18.59	120	3.85	2.90	24.46	14.13	12.11	14.27	31.32	27.62	11.81	55.52	49.43	10.97
	3	2	30	40	8.85	7.56	14.57	23.55	20.98	10.89	44.46	40.26	9.44	71.67	65.40	8.75
35	3	2	30	100	4.15	3.51	15.57	14.60	13.28	9.03	31.87	29.32	8.00	56.22	51.64	8.15
	3	2	30	120	3.80	3.34	12.22	14.01	13.02	7.05	31.12	29.06	6.64	55.28	51.44	6.95

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	\mathbf{F}_{H}	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	nin)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	3	2	45	40	8.80	7.40	15.91	23.34	20.52	12.07	43.91	39.38	10.30	70.53	63.97	9.30
36	3	2	45	100	4.08	3.43	16.01	14.30	12.99	9.17	31.23	28.68	8.15	55.11	50.51	8.35
	3	2	45	120	3.73	3.26	12.44	13.73	12.74	7.21	30.52	28.42	6.89	54.30	50.31	7.34
	3	3	10	40	6.46	6.39	1.16	17.37	17.72	2.06	34.76	34.01	2.15	56.90	55.24	2.91
37	3	3	10	100	3.31	2.96	10.57	11.96	11.22	6.16	26.33	24.77	5.93	46.61	43.62	6.43
	3	3	10	120	3.07	2.82	8.29	11.55	11.00	4.81	25.81	24.54	4.93	45.99	43.45	5.52
	3	3	18.59	40	6.40	6.10	4.73	17.78	17.08	3.92	34.32	32.95	3.99	56.13	53.71	4.32
38	3	3	18.59	100	3.27	3.31	1.47	11.78	11.73	0.36	25.91	25.26	2.50	45.84	43.89	4.25
	3	3	18.59	120	3.03	2.39	21.19	11.37	9.95	12.49	25.39	22.70	10.61	45.19	40.62	10.12
	3	3	30	40	6.36	6.22	2.12	17.58	17.26	1.78	33.89	33.13	2.25	55.36	53.81	2.79
39	3	3	30	100	3.22	2.89	10.42	11.59	10.93	5.74	25.22	24.13	4.32	44.99	42.48	5.56
	3	3	30	120	2.98	2.74	8.04	11.18	10.71	4.19	24.91	23.91	4.05	44.29	42.32	4.44
	3	3	45	40	7.39	6.10	17.51	17.85	16.91	5.26	33.69	32.46	3.67	54.18	52.72	2.68
40	3	3	45	100	3.22	2.83	12.23	11.59	10.71	7.65	25.46	23.64	7.14	44.99	41.62	7.47
	3	3	45	120	2.88	2.69	6.79	10.67	10.50	1.59	23.68	23.42	1.08	42.08	41.47	1.47

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F_{P}	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	in)	Q =	= 20 (L/m	nin)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
	3	4	10	40	5.25	5.55	5.86	14.62	15.41	5.37	28.37	29.57	4.20	46.59	48.03	3.08
41	3	4	10	100	2.70	2.58	4.72	9.84	9.75	0.87	21.69	21.53	0.72	38.50	37.92	1.52
	3	4	10	120	2.51	2.45	2.44	9.52	9.56	0.40	21.34	21.34	0.00	38.05	37.77	0.73
	3	4	18.59	40	5.28	5.30	0.41	14.66	14.86	1.34	28.51	28.66	0.55	46.93	46.72	0.45
42	3	4	18.59	100	2.74	2.88	5.38	9.95	10.21	2.63	21.94	21.97	0.13	38.85	38.18	1.73
	3	4	18.59	120	2.55	2.08	18.52	9.63	8.66	10.08	21.52	19.74	8.26	38.33	35.33	7.80
	3	4	30	40	5.45	5.42	0.56	15.06	15.03	0.20	29.22	28.84	1.28	47.97	46.85	2.32
43	3	4	30	100	2.79	2.51	10.05	10.04	9.51	5.20	21.87	21.01	3.96	38.38	36.99	3.62
	3	4	30	120	2.59	2.39	7.75	9.63	9.33	3.09	21.24	20.81	1.99	37.43	36.85	1.55
	3	4	45	40	5.63	5.31	5.67	14.30	14.75	3.10	28.27	28.29	0.09	46.97	45.96	2.15
44	3	4	45	100	2.77	2.46	11.11	10.03	9.33	6.94	21.91	20.61	5.93	38.50	36.29	5.75
	3	4	45	120	2.61	2.34	10.30	9.72	9.15	5.90	21.50	20.42	5.05	38.03	36.15	4.95
	3	5	10	40	4.42	4.98	12.69	12.23	13.82	13.00	23.80	26.52	11.42	39.27	43.09	9.73
45	3	5	10	100	2.29	2.31	0.71	8.44	8.75	3.64	18.77	19.32	2.91	33.38	34.02	1.89
	3	5	10	120	2.15	2.20	2.26	8.22	8.58	4.29	18.50	19.14	3.47	33.03	33.89	2.58

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	nin)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	3	5	18.59	40	4.62	4.76	3.13	12.61	13.34	5.76	24.77	25.73	3.88	40.08	41.94	4.62
46	3	5	18.59	100	2.34	2.59	10.75	8.50	9.16	7.81	18.79	19.72	4.97	33.15	34.27	3.38
	3	5	18.59	120	2.18	1.86	14.37	8.23	7.77	5.52	18.37	17.72	3.51	32.67	31.72	2.92
	3	5	30	40	4.66	4.87	4.33	12.33	13.50	9.50	24.30	25.91	6.63	40.45	42.08	4.05
47	3	5	30	100	2.37	2.26	4.75	8.81	8.55	3.04	19.50	18.87	3.22	34.46	33.23	3.58
	3	5	30	120	2.23	2.15	3.93	8.55	8.38	2.04	19.08	18.70	2.04	33.82	33.10	2.14
	3	5	45	40	4.66	4.78	2.54	12.28	13.26	7.92	24.70	25.44	2.98	41.52	41.32	0.49
48	3	5	45	100	2.44	2.22	9.12	8.87	8.39	5.39	19.36	18.53	4.31	33.93	32.62	3.87
	3	5	45	120	2.29	2.11	7.90	8.52	8.23	3.43	18.77	18.36	2.20	33.06	32.50	1.70
	4	2	10	40	5.78	3.95	31.77	15.41	10.95	28.94	28.99	21.01	27.52	46.57	34.13	26.72
49	4	2	10	100	2.70	1.83	32.15	9.36	6.93	25.99	20.32	15.30	24.68	35.70	26.94	24.54
	4	2	10	120	2.46	1.74	29.12	8.94	6.79	24.00	19.76	15.16	23.28	34.90	26.84	23.09
	4	2	18.59	40	5.75	3.78	34.19	15.30	10.60	30.75	26.77	20.44	23.62	46.19	33.32	27.87
50	4	2	18.59	100	2.67	2.06	23.09	9.27	7.28	21.44	20.10	15.67	22.02	35.32	27.23	22.91
	4	2	18.59	120	2.43	1.48	39.12	8.84	6.17	30.18	19.55	14.08	27.97	34.54	25.20	27.04

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	nin)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	4	2	30	40	5.68	3.88	31.71	15.05	10.77	28.44	28.20	20.67	26.70	45.21	33.57	25.74
51	4	2	30	100	2.61	1.80	31.16	9.04	6.82	24.62	19.60	15.05	23.19	34.40	26.51	22.95
	4	2	30	120	2.38	1.71	27.94	8.63	6.68	22.52	19.04	14.92	21.66	33.61	26.41	21.44
	4	2	45	40	5.61	3.83	31.70	14.73	10.63	27.81	27.49	20.40	25.79	43.91	33.14	24.52
52	4	2	45	100	2.54	1.78	29.95	8.72	6.73	22.83	18.85	14.86	21.16	33.03	26.17	20.77
	4	2	45	120	2.30	1.69	26.45	8.30	6.60	20.53	18.27	14.72	19.42	32.24	26.07	19.14
	4	3	10	40	4.22	3.24	23.22	11.74	8.99	23.46	22.69	17.25	23.98	37.15	28.02	24.59
53	4	3	10	100	2.16	1.50	30.55	7.75	5.69	26.54	16.98	12.56	26.02	29.99	22.12	26.24
	4	3	10	120	2.00	1.43	28.63	7.46	5.58	25.23	16.60	12.45	25.05	29.55	22.03	25.43
	4	3	18.59	40	4.01	3.11	22.40	11.25	8.71	22.61	21.85	16.80	23.13	35.83	27.38	23.60
54	4	3	18.59	100	2.09	1.69	19.01	7.51	5.98	20.36	16.49	12.88	21.92	29.11	22.37	23.15
	4	3	18.59	120	1.93	1.22	37.04	7.24	5.07	29.95	16.13	11.57	28.28	28.63	20.71	27.69
	4	3	30	40	4.12	3.19	22.48	11.42	8.86	22.38	22.02	17.01	22.78	35.98	27.62	23.22
55	4	3	30	100	2.09	1.48	29.19	7.42	5.61	24.38	16.14	12.39	23.28	28.35	21.81	23.06
	4	3	30	120	1.92	1.41	26.81	7.10	5.50	22.60	15.69	12.27	21.80	27.45	21.73	20.86

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F _P	F _H	F _A	Т	Q	= 5 (L/n	nin)	Q	= 10 (L/1	min)	Q	= 15 (L/m	in)	Q =	= 20 (L/m	in)
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR									
	4	3	45	40	4.29	3.16	26.41	11.49	8.76	23.76	22.07	16.81	23.80	35.93	27.31	23.97
56	4	3	45	100	2.07	1.46	29.30	7.22	5.55	23.14	15.46	12.25	20.76	26.81	21.56	19.56
	4	3	45	120	1.91	1.39	27.23	6.89	5.44	21.04	14.95	12.13	18.85	26.09	21.48	17.67
	4	4	10	40	3.23	2.82	12.80	9.16	7.81	14.65	17.92	14.99	16.35	29.56	24.36	17.60
57	4	4	10	100	1.72	1.31	24.25	6.26	4.95	21.02	13.81	10.92	20.91	24.46	19.23	21.39
	4	4	10	120	1.60	1.24	22.60	6.06	4.85	19.97	13.55	10.82	20.15	24.14	19.16	20.64
	4	4	18.59	40	3.25	2.70	16.92	9.04	7.58	16.17	17.52	14.61	16.57	28.76	23.82	17.17
58	4	4	18.59	100	1.68	1.47	12.33	6.09	5.20	14.51	13.43	11.20	16.61	23.82	19.46	18.28
	4	4	18.59	120	1.56	1.06	32.15	5.89	4.41	25.13	13.18	10.07	23.64	23.46	18.01	23.22
	4	4	30	40	3.15	2.78	11.66	8.83	7.72	12.58	17.21	14.81	13.95	28.33	24.05	15.11
59	4	4	30	100	1.65	1.29	21.68	5.99	4.88	18.46	13.16	10.78	18.02	23.22	18.99	18.23
	4	4	30	120	1.54	1.23	20.17	5.78	4.79	17.12	12.86	10.69	16.89	22.83	18.92	17.13
	4	4	45	40	3.28	2.75	16.14	9.12	7.64	16.26	17.70	14.66	17.18	29.03	23.81	17.98
60	4	4	45	100	1.69	1.28	24.47	6.04	4.84	20.00	13.11	10.68	18.58	22.80	18.80	17.54
	4	4	45	120	1.57	1.21	22.49	5.75	4.74	17.58	12.61	10.58	16.12	22.17	18.73	15.53

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเคลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

กรณี	F_{P}	\mathbf{F}_{H}	F_A	Т	Q = 5 (L/min)			Q = 10 (L/min)			Q = 15 (L/min)			Q = 20 (L/min)		
ที่	(mm)	(mm)	(degree)	(°C)	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR	SIM (kPa)	COR (kPa)	%ERR
61	4	5	10	40	2.69	2.53	6.00	7.52	7.01	6.77	14.79	13.45	9.02	24.50	21.85	10.81
	4	5	10	100	1.43	1.17	18.23	5.23	4.44	15.18	11.80	9.80	16.98	20.98	17.25	17.79
	4	5	10	120	1.35	1.11	17.21	5.17	4.35	15.87	11.63	9.71	16.51	20.75	17.18	17.18
62	4	5	18.59	40	2.65	2.43	8.39	7.46	6.80	8.83	14.66	13.12	10.54	24.34	21.38	12.16
	4	5	18.59	100	1.42	1.32	7.35	5.24	4.67	10.94	11.63	10.05	13.54	20.64	17.47	15.34
	4	5	18.59	120	1.34	0.95	28.85	5.10	3.96	22.31	11.43	9.03	20.95	20.35	16.17	20.57
63	4	5	30	40	2.68	2.50	6.95	7.45	6.93	7.00	14.56	13.30	8.66	24.04	21.60	10.14
	4	5	30	100	1.40	1.16	17.50	5.12	4.39	14.28	11.22	9.69	13.71	19.79	17.06	13.81
	4	5	30	120	1.31	1.10	15.93	4.93	4.30	12.80	10.96	9.60	12.39	19.43	16.99	12.55
64	4	5	45	40	2.82	2.47	12.37	6.40	6.87	7.27	12.55	13.18	4.97	20.98	21.41	2.05
	4	5	45	100	1.35	1.15	14.72	4.95	4.35	12.18	10.96	9.60	12.41	19.25	16.90	12.21
	4	5	45	120	1.27	1.09	13.71	4.82	4.26	11.54	10.65	9.51	10.73	18.82	16.84	10.53

ตารางที่ ง.1 ความคลาคเกลื่อนของสหสัมพันธ์และการจำลองการไหลด้วยคอมพิวเตอร์ (ต่อ)

หมายเหตุ SIM = ผลการจำลองด้วยกอมพิวเตอร์, COR = สหสัมพันธ์ (สมการที่ 4.10) และ %ERR = เปอร์เซ็นต์ความกลาดเกลื่อน

ประวัติผู้เขียน

นายจงยศ เทียนคำ เกิดเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พุทธศักราช 2532 เริ่มศึกษาชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-6 ที่โรงเรียนอนุบาลวัดเพลง จังหวัดราชบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ที่โรงเรียนโสภณ ศิริราษฎร์ จังหวัดราชบุรี และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วิศวกรรมอากาศยาน) จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปีพุทธศักราช 2554 จากนั้นได้ศึกษา ต่อในระดับปริญญาโท วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี ในปีพุทธศักราช 2557 โดยได้รับทุนการศึกษาแก่นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ที่คณาจารย์ได้รับทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก และในขณะศึกษาได้ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยสอน ในรายวิชาพื้นฐานวิศวกรรมเครื่องกล ปฏิบัติการวิศวกรรมเครื่องกล และเขียนแบบวิศวกรรม

